

கல்கி

20.89

என்.டி.ஆரின்
அபூர்வ சகோதரர்!

பாரம்பரிய பின்னணிக்கு இணைந்தாற் போல்...
தேர்ந்தெடுப்பீர் குமரன் பட்டுப்புடவைகள்
— இந்த தீபாவளிக்கு

12, நாகேஸ்வரன் சாலை, (பனகல் பார்க் எதிரில்)
தியாகராய நகர், சென்னை 600 017.
போன் : 443544 / 443278 எமக்கு வேறெங்கும் கிளைகள் கிடையாது

UIPC:KS:3:09

‘ஸ்டீக்’ கசமுசா!

ஸ்டீக் கரத் தொழிற்சாலை.

சிவ மாதங்களுக்கு முன்னர் முதல்வர் கருணாநிதி ஒரு கொள்கை அறிவிப்பினை வெளியிட்டார். எந்தெந்த திறுவனங்களில், தமிழக அரசின் பங்கு பொருள்பான்மையாக இருக்கிறதோ, அங்கே தலைவர்களாக (Chairman) அரசின் பிரதிநிதிகள் நான் இங் பார்கள் என்பதுதான் அந்தக் கொள்கை அறிவிப்பு. இதைத் தொடர்ந்து தொழில் நுறை வட்டாரங்களில் எக் கெடிகப்பு! இந்த அறிவிப்பு, ஸ்டீக் தலைவராக இருக் தும் எம். ஏ. சிதம்பரத்தை (‘மேக்’ என்று செல்லமாக இவரை அழைக்கிறார்கள்) ‘வெனியே மே’ என்று சொல்லும் அறி விப்பு” என்றார்கள் பலர்.

இதன் பின்வணி என்ன?

அந்தக் காலத்தில் கலைநூர் ஆண்ட பொது நலிற்றுக் தொழில் வளர்ச்சி திறு வனம் (TIDCO) என்ற அமைப்பு அரசால் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. டி.கோ தனியாரிக்

றையே சேர்ந்து பல திறுவனங்களைக் கட்டித் துறையில் ஆரம்பித்தது. துத்துத்துயில் ஸ்டீக் கரத் தொழிற்சாலை ஆரம்பிக்கப் பல தொழில் அலுவலகங்களை டி.கோ அனு டிய போது அவர்கள் பின் வரவில்லார்கள். எதிரியமாக முன் வந்து இருபத்தைந்து சத விகித முதலவைப் போட்டவர் எம். ஏ. சிதம்பரம். அரசு நன் பங்காக 33 சதவிகிதத் தைப் போட்டது. மீதி 33 சதவிகிதம் பொது மக்களிடம் இருந்து பங்குகளாக வசூலிக் கப்பட்டது. அரசின் அதிகாரிகளிடம் திறு வனத்தின் தலைமைப் பொறுப்பைப் கொடுத்தால் அது இன்னொரு அரசு அலுவலக

எம். ஏ. ஸி. ('மேக்')

எ. ஸி. முதலவை.

மாக மாற்றியிருந்து என்று கருணாநிதி கணித்து. எம். ஏ. சிதம்பரத்தையே தலைவராகப் போட்டு ஸ்பீக்கை இயக்கினார். அப்போதியிருந்தே அதிகாரிகளின் வெறுப்பைச் சம்பாதிக்க ஆரம்பித்தார் எம். ஏ. வி.

1976 - ஆம் ஆண்டு மத்திய அரசிடமிருந்து ஒரு சுற்றறிக்கை வந்தது. எத்தெத்த நிறுவனங்களில் அரசின் பங்கு அதிகபட்சமாக இருக்கிறதோ, அங்கேயெல்லாம் அரசு அதிகாரிகளைத்தான் தலைவராகப் போட வேண்டும் என்று சுற்றறிக்கை. இதை எடுத்துக் கொண்டு போய்ச் கனவுநீட்டம் காட்டினார்கள் அதிகாரிகள். "இதெல்லாம் உத்தரவு இல்லை; ஒரு வழிகாட்டல் போன்றதுதான். சிதம்பரமே தொடர்ந்து இருக்கட்டும்" என்றார் முதல்வர். இது நடந்தது 1976 - ஆம் ஆண்டு.

அடுத்த பதின்மூன்று ஆண்டுகள் ஒரு பிரச்சனையும் இல்லாமல் வெற்றிகரமாகச் சிதம்பரத்தின் தலைமையில் ஸ்பீக் இயக்கி வந்தது. காரணம், அரசியல் தலைமையின் ஆதரவு மட்டும் இருந்ததே தவிர, திரிவா சுத்தியல் அரசியல் தலையிறு இல்லை. கூட்டுத் துறையில் டிட்கோ நடத்தி வந்த வேறு பல நிறுவனங்கள் நிவாலாகிய போது ஸ்பீக் மட்டும் ஐயம், ஐயமென்று வாயம் சம்பாதித்து வந்தது. ஷேர் மார்க்கெட்டில் அதன் பங்குகளின் விலை உயர்ந்தது. இதற்குள் சிதம்பரத்தின் மகன் ஏ. வி. முத்தையா ஸ்பீக்கின் செயல்முறைத் தலைவர் ஆனார். ஏற்கெனவே வெறுப்பில் மூழ்கி விருத்த அதிகார வர்க்கம் சரியான சந்தர்ப்பத்தை எதிர்த்தோக்கிவிருந்தது.

கருணாநிதி தற்போது ஆட்சியெற்ற பிறகு மீண்டும் பிரச்சனைகள் ஆரம்பமாகின. அதிகார வர்க்கம் மறுபடி மத்திய அரசின் சுற்றறிக்கையை முதல்வரிடம் காட்டிச் சிதம்பரத்தை மாற்றி அரசு அதிகாரியைத் தலைவராகப் போட வேண்டும் என்று முற்றுகைவிட்டது. அதிகாரிகளின் ஆதரவு தமக்கு இருந்தால்தான் சிவப்பு நாடாக்களை முறியடித்து வெற்றிகரமாக ஆட்சி நடத்த முடியும் என்ற

எண்ணத்தில் கொள்கை அறிவிப்பை வெளியிட்டு விட்டார் முதல்வர். டிட்கோயிடமிருந்து சிதம்பரத்திற்கு ஒரு கடிதம் வந்தது. "ராஜினாமா செய்து விட்டுப் புதிய தலைவர் தேர்தெடுக்க ஒத்துழைக்க வேண்டும்" என்று அத்தக் கடிதத்தில் கேட்டுக் கொள்ளப்பட்டிருந்தது. ஸ்பீக் பங்குதாரர்கள் ஆயுப் போய் விட்டார்கள். தங்கள் பங்குகளின் விலை சரியாக என்று பலத்தார்கள்.

மேலும், மாதில அரசுடனும், மத்திய அரசுடனும் கூட்டுச் சேர்த்து ஸ்பீக் நிறுவனம், 800 கோடி முதலீட்டில், 'எரோமேடிகன்' என்னும் பெட்ரோலியப் பொருட்களைத் தயாரிக்கும் தொழிற்சாலைக்கான ஆரம்ப வேலைகளை நடத்திக் கொண்டிருந்தது. இத்தேரத்தில், சிதம்பரம், ஸ்பீக் தலைவர்பதவியில் இருந்து விவகினால், ஸ்பீக் மட்டுமல்ல; ஆரம்பிக்கப் படவிருக்கும் புதிய நிறுவனமும் பாதிக்கப்படும் என்றும் பங்குதாரர்கள் அஞ்சினார்கள். ஏற்கெனவே தலைவராகத் தேர்தெடுக்கப்பட்டுவிட்டதால், தமது தற்போதைய பதவிக்காலம் முடியும் வரையாவது (இன்னும் இரண்டு ஆண்டுகள்) விட்டு வையக்க வேண்டும் என்று முதல்வரிடம் கேட்டுக் கொண்டார் சிதம்பரம். "பார்க்கலாம்" என்று பதில் வந்தது. பங்குதாரர்கள் கூட்டத்தில் முத்தையா, "சிதம்பரமே தலைவராக நீடிப்பார்" என்று அறிவித்தார். அவருக்கு அவசர அழைப்பு வந்தது. "பார்க்கலாம்" என்றுதானே சொல்லப்பட்டது? நீங்கள் ஏன் அப்படி அறிவிப்பு வெளியிட்டீர்கள்?" என்று முதல்வர் சார்பில் கேள்வி கேட்கப்பட்டது.

கேட்கப்பட்ட அத்தக் கேள்வி அப்படியே இருக்கிறது. சிதம்பரம் ஸ்பீக் தலைவராகப் பதவியில் நீடித்துக் கொண்டுமிருக்கிறார். இவ்வாறு முதல் இரண்டு ரவுண்டுகளில் தோல்வியுற்ற ஐ. ஏ. எஸ். அதிகார வர்க்கம் தனது காயங்களுக்கு மருந்து நடவடிக்கை கொண்டு மூன்றாவதாக ஓர் இறுதி மோதலை நடத்தத் தயாராகி வருகிறது!

— கௌசல்யா.

"நான் வி. பி. கிங்கன் போல் இருப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது. அதனால் நான் நடித்த தொலைக்காட்சித் தொடரை ஒளிபரப்ப அனுமதி மறுக்கப்பட்டு விட்டது. இதில் ஒரு வேடிக்கை என்னவென்பதால், ஸ்பைனா குத்தலில் நான் ராஜீவ் காந்தியைப் போலிருப்பதாகப் பலரும் கூறுகின்றனர்! இதற்கு நான் என்ன சொல்வது? என்னுடைய முகமே எனக்குப் புரிவாத புறமாக உண்டது!" - நடிக்க அமோகம் தாத்.

— சங்கடே அப்சர்வர்.
தகவல்: தோ பங்கு.

ஒரு தவறு → ஒரு தொடர்பு → ஒரு நிறைவு!

ம

ணாமகள் மற்றும் மணாமகள் தேவை அறிவிப்புகளை வெளியிடும் ஒரு கோயிலில் தமது பெயரைப் பதிவு செய்திருந்தார் பிரபு. கோவிலில் பட்டியல் வெளியான ஒரு வாரத்துக்குள் ஐம்பது அறுபது 'விண்ணப்பங்கள்' வந்து விட்டன. பிரபுவுக்கு ஒரே ஆச்சரியம். 'கண் தெரியாத மாப்பிள்ளைக்கு இவ்வளவு 'கொக்கி'யா...' நினைவென்று சந்தேகம் தோன்ற. நிரும்பவும் அறிவிப்பு வெளியிட்ட கோவிலுக்குப் போனார். அவர் நினைத்தது போலவே, அறிவிப்பில் அவர் பார்வையற்றவர் என்ற விவரம் தரப்படாமல் விட்டுப் போதிருந்தது!

உடனே தமது தந்தையிடம், கடிதம் எழுதிய அந்தணை பேருக்கும் வரித்து கட்டிக் கொண்டு, பதில் போடச் சொன்னார். அவரும் ஐம்பது அறுபது போஸ்ட் கார்டுகளில் நடந்து விட்ட தவறைக் குறிப்பிட்டு, "என் மகன் பார்வையற்றவர் என்பதால் இந்தச் சம்பந்தத்தில் உங்களுக்கு மேற்கொண்டு ஆர்வம் இருக்கும் என நான்கு குதவியல்லை" என்று எழுதி, கடிதத் தொடர்பு கொண்டிருந்தவர்களுக்கெல்லாம் அனுப்பினார்.

இதற்குப் பிறகும் "எங்களுக்கு இந்தச் சம்பந்தத்தில் ஆர்வம் இருக்கிறது" என்று ஒரே ஒருவர் மட்டுமே எழுதிய கடிதம் பிரபுவின் தந்தை மாணிக்கத்தின் பெயருக்கு வந்தது!

ஜெயலக்ஷ்மி, தனக்கு வாய்க்கும் கணவர் எப்படி இருக்க வேண்டும் என்று மனத்துக்குள் ஒரு கற்பனை பிம்பத்தை வளர்த்துக் கொண்டிருந்தான் - முதுநிலைப் பட்டம் பெற்ற தன்னை விட அதிகம் படித்திருக்க வேண்டும்; பண்பாளராக இருக்க வேண்டும்; பிறர் உணர்வுகளை மதிக்கும் இயல்புள்ளவராக இருக்க வேண்டும்... அப்பா பார்த்திருந்த வரன் இந்த நிபந்தனைகளுள் முதுகா வதைப் பூர்த்தி செய்தது. பிரபு எம். பி.ஸி. படித்த ஆங்கிலத்துணைப் பேராசிரியர். மற்ற நிபந்தனைகள்...? அவற்றுக்கு அப்பா உத்தரவாதம் அளித்தார். பிரபுவின் தந்தை எழுதிய கடிதமே அவர்கள் பண்பாளர்கள்தான் என்பதை உணர்த்துவதாகச் சொன்னார்.

அது மட்டுமல்ல, அந்தக் கடிதம் வேறு ஒரு விதத்திலும் ஜெயலக்ஷ்மிவின் தந்தைக்கு ஆச்சரியம் அளித்தது! 'பிரபுவுக்குக் கண் பார்வை கிடையாது' என்ற விவரத்தைத் தாங்கி வந்த அக்கடிதத்தின் இறுதியில்

இருந்த கையொப்பம், ஓர் இலைய அகிரச் சிணை ஏற்படுத்தியது. தமது எஸ்.எஸ்.எல்.சி. புத்தகத்தில் கையெழுத்திட்டுள்ள கல்வித் துறைச் செயலர் மாணிக்கத்தின் கையெழுத்தல்லவா இது! எஸ்.எஸ்.எல்.சி. புத்தகத்தை எடுத்து, தூசி தட்டி ஒப்புநோக்கியதும் விஷயம் உறுதியாகி விட்டது.

ஜெயலக்ஷ்மிவிடம் விஷயத்தைப் பிரஸ் தாபித்த போது, அவள் மனமுதிர்ச்சியுடனும் உறுதியுடனும் யோசித்து முடிவு கூறினாள்: "அவர் பார்வையற்றவர் என்பதால் எனது பொறுப்பு சற்று அதிகரிக்கும்; ஆனால் அது எங்கள் வாழ்க்கையில் ஒரு குறைவாக இருக்கும் என்று நான் நம்ப வில்லை அப்பா..."

ஜெயலக்ஷ்மிவின் தந்தை மிகவும் சந்தோஷமாக அவள் தூதகத்தை மாணிக்கத்துக்கு அனுப்பினார்.

ஐரீ தகம் பொருத்தி விட்டது! வழக்கமான பெண் பார்த்தும் படலம் திருப்பிப் போடப்பட்டு, ஜெயலக்ஷ்மியும் அவள் பெற்றோரும் பிரபுவின் வீட்டுக்கு அவரைக் காண வந்தனர். சில நிமிடங்கள் மனம் விட்டுப் பேசியதில் ஜெயலக்ஷ்மிக்கும் பிரபுவுக்கும் நம்பிக்கை வலுபெற்றது. சீக்கிரமே திருமணத்தை நடத்தி விட பெற்றோர்கள் முடிவு செய்தனர்.

வரதட்சிணை மற்றும் தூதலாக ஊர் வயம் தவிர, மற்ற எல்லா சம்பிரதாயக் கணங்களும் அனுசரித்துத் திருமணம் நடந்தது.

கற்றத்தாரும் சில நண்பர்களும் வெளிப் படைவாசலும் மன்றாறுகளையும் செய்த விமர்சனங்களைப் பொருட்படுத்தாமல் நிறத்த மனத்துடன் தங்கள் மனவாழ்க்கைகளைத் தொடங்கினார்கள் ஜெயலக்ஷ்மி - பிரபு நம்பி.

பிரபுவை மனத்தூய் தனக்கு அஞ்சியது 'பொறுப்பு' எதுவும் இல்லை என்று சீக்கிரம் உணர்ந்தான் ஜெயலக்ஷ்மி. தமது தேவைகளைத் தாபம் கவனித்துக் கொண்டது போக ஜெயலக்ஷ்மிக்கு விட்டு வேலைகளையும் உதவினார் பிரபு.

இந்த அபூர்வ நம்பினைச் செல்வனை சந்தாப்பெட்டையில் அவரின் குடும்ப இல்லத்தில் சந்தித்தோம். "வங்கியில் வேலைபார்க்கும் மனைவிக்கு விட்டல் உதவ வேண்டும் என்பதற்காகவே 'கிரெட்டா' என்ற அமைப்பு நடத்தும். பார்வைவற்றவர்களுக்குக் காண Daily Living Skills பதிதி சில குப்புகளில் சேர்த்து பதினேறாம். அது வரை நெருப்பைக் கண்டாலே பயத்து கொண்டிருந்த நான் நெருப்பைக் கட்டுப் படுத்தி, அழைக்க உபயோகிப்பது எப்படி, சமைப்பது எப்படி என்று அங்கே கற்றுக் கொண்டேன். சமைப்பது தவிர, விட்டைச் சுத்தம் செய்வது, துணி துவைத்து இயந்திரம் போடுவது, சுத்தப்படுத்து என்று எல்லா வேலைகளையும் என்னால் செய்வ முடியும். தேவகாய் துருவினால் ஜெயலக்ஷ்மிக்குக் கை விரல்கள் இழுத்துக் கொள்ளும் என்பதால் அந்த வேலை கண்டிப்பாக என்னுடையது தான்" என்றார் பிரபு.

"உங்கன் புது மன நாட்கள் பற்றிச்

சொல்லுங்களேன்?" என்று ஜெயலக்ஷ்மி அவர்களைப் கேட்டாள்.

இலேசான வெட்கத்துடன் சொன்னார்: "ஆரம்பத்தில் எல்லாவற்றிற்கும் இவருக்குக் கூட தின்று உதவ வேண்டும் என்று நான் நினைத்துக் கொண்டிருந்தேன். ஆனால் அவருக்கு உடைகளைத் தேர்ந்தெடுத்துத் தந்தால் கூடப் பிடிக்காது. அய்யவையு உதத்திர விரும்பி! அவர் அழகாக 'மேட்ரில்' உடைகளை அணிந்து கொள்வதில் தான் எனக்கு அக்கறை என்பதைப் புரிந்து கொண்டேன். பிறகு அதற்கு மட்டும் என் உதவியை ஏற்க ஒப்புக் கொண்டார்!"

"முன்பெல்லாம் அவர் ஏதாவது கேட்டால் வெறுமே தலையாட்டுவேன். தலை யாட்டாமல் என்னை வாய்மொழியாகப் பதில் சொல்ல வேண்டும் அவர் கொஞ்சம் பாடுபட வேண்டியிருந்தது. அதிகம் அக்கவதோ மற்றவர்கள் பற்றி அல்லது மற்ற இடங்கள் பற்றி விமர்சிப்பதோ என்று இயல்பான கலாவதில்லை. ஆனால் கல்யாணத்துக்குப் பிறகு என் எண்ணங்களுடன் நான் கண்ட காட்சிகளையும் விவரித்து வரிசைமையால் பேசிப் புரிய வைக்கப் பழகிக் கொண்டேன். அன்றாடம் உபயோகிக்கும் பொருள்களை ஒரே இடத்தில் வைக்கப் பழகிக் கொண்டேன். இடம் மாற்றி வைத்து விட்டால் என் கணவரின் சீரான இயக்கம் தடைப்பட்டு அவருக்கு மிகுந்த கால விரயமாகி விடும்."

"கணவர் கண் பார்வைவற்றவர்கள் எப்பதால் என் வாழ்க்கையில் எந்தக் குறையும் இல்லை. அவருக்கும், நிறங்கள் தெரியாது என்பதைத் தவிர எந்தக் குறையும் இல்லை..." என்று ஜெயலக்ஷ்மி கூற,

"அவளுக்கு ஒரே ஒரு குறை உண்டு" என்றார் பிரபு. "எனக்குக் கொப்பம் வரக் கூடாது என்ற அவன் விருப்பத்தை என்னால் நிறைவேற்ற முடியவில்லை!"

அவர் சிரிக்க, ஜெயலக்ஷ்மியும் அந்தச் சிரிப்பில் சேர்ந்து கொண்டார்.

சந்திப்பு சீதா ரவி

புகைப்படங்கள்: பூஜிதாரி

"இவளுக்கு மன விடே பெரிய வ. சாஜேந்தர் தினைப்பு!"
"என் அப்படிச் சொல்றே?"
"மணி என்ன ஆக்க'ன்னு கேட்டேன். அதுக்கு, 'எனது சேமிப்பு வித்து! அறிய வாய்க்க இதை வாடச் என்று சொன்னது! நான் ஏதும் செய்யவில்லை தித்து! இவ்வ மணி ஆளுது பத்து! அப்படிச் சொல்றான்!"

— பூவை. விமலன்.

5

* சம்பத்

புடைவை செலுத்தித் விவரம் இல்லை!

புடைவைக் கடைமீல் ஒரு பேட்டி:

சண்முகம்: விவாபாரம்னு வத்தபின், கஸ்டமர்ஸ் கேட்ட புடைவைகளையெல்லாம் காட்டித்தானே ஆகணும்? பல புடைவைகளை அலசிப் பார்த்து ஒரு புடைவை எடுப்பது பெண்களோட பிறவிக் குணம். நாலு மணி நேரம் பார்த்து விட்டு, ஒரு புடைவை வாங்கியவர்களும் உண்டு; அரைமணியில் புடைவை வாங்கிக் கொண்டு போனவர்களும் உண்டு. ஒரு தோராயமான கணக்கு சொல்லட்டுமா? இந்தக் கடையில், நான் மட்டும், சராசரி யாய்த் தினம் அறுபது, எழுபது புடைவைகள் விற்கிறேன். ஒவ்வொரு நாளும் குறைந்தது நாலாயிரம் புடைவைவராவது பிரித்துக் காட்டுவேன். புடைவைகளைப் பிரித்துக் காட்டுவதை விட, மறுபடி மடித்து வைப்பது நான் சிரமமான வேலை. உடனுக்குடன்

மடித்து வைத்து விடுகிறவர்களும் உண்டு; மொத்தமாய் இரவு கடைவை மூடும் போது மடித்து வைக்கிறவர்களும் உண்டு. சில கடைகளில், சீசன் நேரத்தில், மறுபடி ஒழுங்காய்ப் புடைவைகளை மடித்து வைத்து விட்டு, வீட்டுக்குப் போய்ச் சேர இரவு பன்னிரண்டு, ஒன்று வரை கட ஆகி விடும். ஆனாலும் விவாபாரம் என்று வத்து விட்டால், சலித்துக் கொள்ளக் கூடாது. நாலை புடைவைகளை மட்டும் காட்டி விட்டு, நிறுத்திக் கொண்டால், "வெரைட்டி இல்லை" என்று கஸ்டமர்கள் நினைத்துக் கொண்டு விடுவார்கள்.

திருமதிமங்களம் நடராஜன்: புடைவை வாங்குவது என்பது அடிவளவு கலப்பான வேலை இல்லை. ஒரு புடைவை வாங்க வேண்டுமானால், புடைவையின் வண்ணம், டிசைன், பார்டர், தலைப்பு இப்படி எத்தனையோ அம்சங்களைப் பார்க்க வேண்

றும். அதுவும் பட்டுப் புடைவை என்றால், இந்த அம்சங்களுடன் கூட ஸ்ரீகை. (அது அசுத்தானா?) என்று ஊர், எவ்வளவு சடை போன்ற அம்சங்களும் முக்கியமாகப் பார்க்க வேண்டியவை. இதைவெல்லாம் பார்த்தபின் வினாவினாவுகளுற்பு முயற்சி எவையும் பெண்கள் விட்டு விட மாட்டார்கள். ஒரு பெண் புடைவை வாங்கும் போது, கூட இருந்து பாருங்கள். பத்து இருபது புடைவைகளைப் பார்த்து விட்டு ஒன்றை செலக். செய்வது என்பது கிரமமாண காரியம்தான் என ஒப்புக் கொள்ளீர்கள். தவிர, ஒருவர் அய்யத்து இருவர் கடைக்கு வந்து விட்டால் இருக்கும் மாமிசார், ஓர்ப்படி என்று பலதரும் சேர்த்து வாங்க வேண்டும் என்றே போது. வாங்குகிற புடைவை, அவர்களுக்கும் பிடித்தாற்போல இருக்க வேண்டுமில்லையா?

"உங்கள் கணவரையும் கண்ணல் செய்தீர்களா?"

நடராஜன் குறுக்கிட்டு, வேலாய்ச் சிரித்தபடி, "பிடி வந்ததும், பணம் கேட்பார்களே அப்போது, நன்றாய் இருக்கிறதில்லையா?" என்று கேட்பார்கள். நடன் ஆய்!" என்றார்.

இவர்களின் பெண் சத்திரர் சொன்ன விவரம்: கடைக்குள் நுழைந்த நேரம் பிற்பகல் ஒரு மணி. புடைவை வாங்கி முடிந்த போது மணி மூன்று. பார்த்த புடைவைகள் சுமார் நூற்பது; வாய்வியவை இரண்டு.

சம்பந்தம்: கடைவில் போட்டிருந்த நூற் காலிகில் குழந்தையை வைத்துக் கொண்டு உட்கார்ந்திருந்தார் சம்பந்தம். அவர் சொன்னார்: "பெண்களோடே தேரகட்டி தெரிஞ்சது நான். ஆஸ்பட்டர் ஆய், மனைவிக் காகப் பொறுமையாய்க் காத்திருப்பதில் என்ன நப்பு? தினம் தினமா புடைவை வாங்க வகு கிறோம்? நானும் அவளுடன் தின்று கொண்டு, புடைவைகள் பார்த்துக் கொண்டு இருந்தால், இந்தக் குழந்தை (வருதி) பருந்தும். வேலை நடக்காது. அதுதான் நான் இப்பே வந்து விட்டேன். புடைவை வைக் கட்டிக் கொள்வதற்குக்குப் பிடித்திருந்தால் சரி! நான் ஏன், 'இதை வாங்கிக் கொள், அதை வாங்கிக் கொள்' என்று சொல்ல வேண்டும்? நம் பட்டுவெட்டில், பிடித்த புடைவையை வாங்கிக் கொண்டால் இரண்டு பேருக்குமே இருப்பி, இப்போ தெல்லாம், புதுப் புது டிசைன்களில் திறை புடைவைகள் வகுகின்றன. அதனால் செலக் பண்ண நேரம்தான் ஆகும். அனா வறியமாக எரிச்சல்படாமல் திறைமையைப் புரிந்து கொண்டு, பொறுமையாய் இருப்பது தானே சார், புத்திசாலித்தனம்!"

பேட்டி: ஜூலி

படம்: மோகா

அனைவருக்கும் எழுது தீபாவளி தயார் செய்துக்கன்

Agasthiar's College Publications!

Text Book of Dynamics (Seventh Edition) In Print
Text Book of Statics (Fifth Edition) Rs. 35-00
(With by Dr. M. K. Venkateswaram)
(A. C. College of Engg. and Tech. Karakudi)
அகத்தியர் தமிழ் இயக்கிய வரலாறு
(Dr. அரங்கேசரி) Rs. 10-00

Agasthiar Hindi Guides

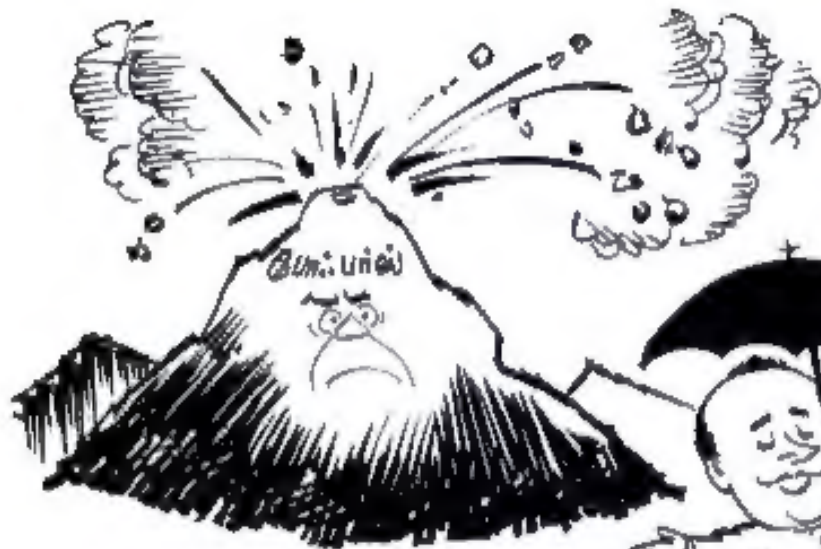
(Contains Both Tamil and English Meaning)

Agasthiar Prathamik Complete Guide (New Revised) Rs. 15-00
Agasthiar Madhyama Complete Guide (New Revised) Rs. 25-00
Agasthiar Madhyama A. H. Reader II Guide Rs. 10-00
Agasthiar Madhyama Abhinava Bharati Sangraha and Barnhi Nizap Guide Rs. 5-00
Agasthiar Madhyama Prayog-II Guide Rs. 5-00
Agasthiar Rashtrabasha Complete Guide Rs. 30-00
Agasthiar Rashtrabasha A. H. Reader III Guide Rs. 5-00
Agasthiar Gadya Samkalan I Guide (Rashtrabasha) Rs. 5-50
Agasthiar Kavya Sudha I Guide (Rashtrabasha) Rs. 5-00
Agasthiar Pravachika Gadyakusuman II Guide Rs. 10-00
Agasthiar Pravachika K. Sudha II Guide Rs. 5-00
Agasthiar Pravachika Jamanajal Guide Rs. 5-00
Agasthiar Pravachika Agasthiar Guide Rs. 5-00
Agasthiar Pravachika III Paper Guide Rs. 20-00
அகத்தியர் ப்ரவோகிகா தமிழ்மாலை I & II உரை நூல் Rs. 12-00
அகத்தியர் V.P. இயக்கிய கவிதை உரை நூல் Rs. 5-00
அகத்தியர் V.P. மலர்க்கொண்டு உரை நூல் Rs. 5-00
அகத்தியர் ப்ரவோகிகா பூதவார்த்த தமிழ் உரை நூல் Rs. 15-00
Agasthiar Hindi Grammar Guide Rs. 5-00

For all Kinds of Hindi Text Books and Guides.
Please Write to us!

Agasthiar Book Depot

POST BOX No. 334 PHONE : 28061
NANDHIKOL STREET,
TEPPAKULAM, TIRUCHY - 620 002.

உண்ணாவிரதம்

எல்லாந் தடயம்
பாட்டுக்கும் நான்தான்
தான் காரணம்!
செஞ்சி நான்லே
கவந்துங்க லா!

எல்லாந் தடயம்
பாட்டுக்கும் இவர்
தான் காரணம்!
உண்ணாவிரதம்
இருக்கலாம் லா!

செஞ்சி
நான்

உன் சிமல் ஏன்
உக்காந்து நான்
முக காட்டலாம்!

சினை நடத்த
ஜி. பாலகிருஷ்ணன்!

நான்
கமலாட்சி

பஞ்சவர்ணம்
நான்
கமலாட்சி

சுமார்

கல்கி

1989 அக்டோபர் 22
மலர் 48 இதழ் 12
கட்கல் ரூப்பி 6

பிரதமரின் கௌரவம் பாதாளத்தில்!

பேரகிப்பர்ஸ் கழகம் மீண்டும் வெடித்திருக்கிறது! நம் நாட்டில் ஸி. ஏ. ஸி. போல ஸ்டீட்டிலும் உண்டு. அந்தத் தேவியத் தலைமைக் கணக்காயர் ஒரு, போகிப்பர்ஸ் விவகாரத்தை நன்கு ஆராய்ந்து ஓர் அதிர்வை நயர்த்து, மீளியுக் கொட்டம் தந்தது. அதன் ஒரு பகுதியை வெளியிட்ட கவிஞர் அரக, இன்னொரு பகுதியை அமுக்கிவிட்டது. 'அது அதிர்வையின் ரகசியப் பகுதி' என்பதாகக் கூறி மழுப்பி விட்டது. இப்போது அந்த ரகசியப் பகுதியைத்தான் விவரித்து நாளிதழ் அம்பலப்படுத்தியிருக்கிறது. இனி ரகசிய மில்லாத அந்த ரகசியப் பகுதி, பேரகிப்பர்ஸ் பேரத்தில் கவிஞன் வழங்கப்பட்டது என்று உறுதியாகக் கூறுகிறது. அதன் கவிஞன் இத்தியக்குக் கழங்கப்பட்டது என்றும் சொல் கிறது. அந்த இத்தியர், மின் சந்தா என்றும் கட்டிக் காட்டுகிறது.

ஆகமொத்தம், பிரதமர் ராஜீவ் காந்தி திரும்பத் திரும்பக் கூறி வந்தவையெல்லாம் உண்மையாகப் புறம்பானவை என்பதாகச் சந்தேகத்துக்கு இடமின்றி திருபணமாவியுள்ளது. நாட்டு மக்களின் கவனத்தைத் திரைத் திரைப் பிடித்து, இத்திய அரக ஏமாற்றி வந்திருக்கிறது என்பது நிச்சயமாவியிருக்கிறது. பேரகிப்பர்ஸ் பேரதுக் கட்டடங்களிலும் மட்டுமல்லா தாடாவுமன்ந்தியேயே உண்மையை மறைத்துப் பிரதமர் பேசியிருக்கிறார். இவற்றையெல் லாம் வேண்டுமென்றே சந்தேககோடு ராஜீவ் காந்தி செய்திருக்கிறார் என்று நம்பவும் இடமிருக்கிறது!

அந்த தம்பிக்கைக்கு உரமளிப்பவை இரண்டு அம்சங்கள்: இத்தனை விஷயங்கள் அம்பலமான பின்னாலும், அருண்விக், கந்திஜி போன்ற முக்கியமான பலரும் குற்றம் டுத்திருப்பதை எடுத்துக் காட்டிய பிரதமர் ராஜீவ் காந்தி, பேரகிப்பர்ஸ் ஒப்பந்தத்தை ரத்து செய்கத் தயாராக இல்லை! அத்தியாவசனத்தைத் தட்டிக் கேட்கக் கூடத் துணியவில்லை! கவிஞன் பெற்ற குற்றவாளிகள் மீது நடவடிக்கை எடுக்கவும் அவர் சித்தமாக இல்லை! மாறாக, மின் சந்தா தப்பிக் செல்லவே எல்லா வசதிகளையும் இத்திய அரக செய்தலித் திருக்கிறது! 'ஏன்?' என்ற கேள்வி எழுகிறது. பதில் இதுவரகத்தான் இருக்க முடியும்:

ஏனென்றால், உண்மைக் குற்றவாளி பேரகிப்பர்ஸ் திருவனமோ, அல்லது மின் சந்தாவோ அல்ல, பின்னணியில் உண்மையான ஒருவரே! அந்த வேறு ஒருவருக்காகத் தான் பேரகிப்பர்ஸ் கவிஞன் தந்தது. அந்த வேறு ஒருவர் சோசியல்தான் மின் சந்தா பெற்றுக் கொண்டார். பல்வேறு ரகசிய திருவனங்கள் பெணில் ரகசியக் கணக்குகளில் பணம் செலுத்தப்பட்டது! அந்த வேறு ஒருவர் யார்?

இவ்வளவு தூரம் விஷயம் அம்பலமாகி விடவரும் எடுத்த பிரதமர் பிரதமர், 'வினக்கம் கேட்டுறேன்' என்றிராரே தவிர, 'நார்க்கிப் பொதுப்பு ஏற்று ராஜிணமா செய்கிறேன்' என்று கூறும் துணியு அளவுக்கு வரவில்லை. காரணம் என்ன? பகுதியைத் துறந்து, அபிசாரத்தை இழந்து விட்டால் தலைமை நம் கைகீழ்ப் போய்விடும் என்று அஞ்சுகிறார்! குற்றவாளிகள் மீது நடவடிக்கை எடுத்தாலோ, அல்லது பேரகிப்பர்ஸ் திருவனத்தினரைத் தட்டிக் கேட்டாலோ அவர்கள் வேறு பல உண்மைகளைத் தங்களைப் பாதுகாத்துக் கொள்வதற்காக வெளியிட்டு விடுவார்கள் என்று பிரதமர் பயப்படுகிறார்! இத்தனை நியாயமான முடிவுக்கே தாம் வரவேண்டியிருக்கிறது.

ராஜீவ் ராஜிணமா செய்காது போனாலும் தேர்தலில் மக்கள் அவரை நிராகரித்து விடுவார்கள் என்பது வேறு விஷயம். காங்கிரஸ் காரர்களே ராஜீவின் தலைமையில் தேர்தலைச் சந்திக்க அஞ்ச வேண்டிய தலைமை உருவாகி விட்டது! கட்டுக்குள் ஒரு புரட்சி உருவாகி, ராஜிண அகத்தினிட்டுப் புதிய தலைமைக்குக் காங்கிரஸ் இடமளித்தா லன்றி, ராஜீவ், தம்முடன் தமது கட்டுணையும் இழுத்துக் கொண்டுதான் அதன் பாதாளத் தில் விழப் போகிறார்!

ஐமபிஐ-முதலீட்டுப் பத்திரங்கள் முதலீட்டு ஆதாய வரி விலக்குப் பெற ஒரு கவர்ந்திடும் வழி

- ஆண்டு முழுவதும் உயிர்வாழும் கிடைக்கும்
- வருமான வரிச் சட்டம் 1961, பிரிவு எண் 54E-ன் கீழ் முதலீட்டு ஆதாய வரி விவரம்
- செலவு வரிச் சட்டம், 1957, பிரிவு எண் 5(1)(xxv)-ன் கீழ் செலவு வரி விவரம்
- வருமான வரிச் சட்டம், பிரிவு எண் 80-ன் கீழ் வருமான வரி குறைப்பு
- ஆண்டுதொழில் 9% விகிதத்தில் ஆறு மாதத்திற்கொரு முறை வட்டி வழங்கப்படும்
- முதலீட்டு செலவுகள் விரும்பினால் 3 ஆண்டுகட்கான மொத்த வட்டியும் தள்ளுபடி முறையில் முன்கூட்டியே ஒரே நேரத்தில் வழங்கப்படும்.
- எவ்வித வரிமும் வட்டி வழங்கும்பொழுது கழிக்கப்படமாட்டாது
- வெளிநாடுகளை நோக்கி ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டு, அவற்றை மாற்றுவதற்கான செலவை இடமிரு ஏற்றுக்கொள்ளும்

Sathya Sai Baba

மேற்கொண்டு விவரங்களுக்கு அலுவலகமெழுந்த இடமிரு ஆதாய அலுவலகம்
அல்லது அலுவலகங்களுக்கு செல்லுங்கள்
திருவட்டியில் செலவுகளைச் செய்த பங்கு ஆப் இந்தியா
இடமிரு பங்கு கட்டிடம் செலவு பங்கு 400 000

அறிவுதான் சக்தி!

சுஜாதா

இன்டெலிஜன்ஸ் - புத்தி அறிவு - என்பதை அவசியப் பார்க்கலாம். இன்டெலிஜன்ஸ் என்பதே வார்த்தை வெகர் என்பதே வத்திஸ் வார்த்தைகளிலிருந்து மறுவியது. அந்த வார்த்தைக்கு அர்த்தம் - சேகரிப்பது, சேகரிப்பது, சேர்த்து வைப்பது, அதிலிருந்து தேர்ந்தெடுத்து ஒரு முடிவுக்கு வர்தது. இதுதான் அறிவு என்றால் கம்ப்யூட்டர் நுக்கு அறிவு புகட்டி முடியும். சென் லிளையாட் படியே எடுத்துக் கொள்ளுங்கள். ஆரம்ப காலத்தில் சென், சதுரங்கம், செக்கர்ஸ் போன்ற லிளையாட்டுக்களின் ரகசியத்தைக் கம்ப்யூட்டருக்குச் சொல்லிக் கொடுப்பதுதான் அறிவு என்று ஆராய்ச்சியாளர்கள் எண்ணினர். அப்படி இல்லை. மிக அருமையாக சென் ஆடிக் கூடியவர்களுக்கு விட்டில் ஒரு பிடிஸ் போனால் போடிக் தெரியாது. போடிக் சித்திரமாயாகச் சென் ஆடுபவர்கள் அருமையாகச் களமாக்கலாம். அல்லது மிக அழகாகச் சித்திரம் வரையலாம். அதனால் ஒரு துறையில்தேர்ந்திடுந்தான் மட்டும் அது புத்திசாலித்தனம் ஆகாது.

போதுப்படையான அறிவுபூர்வமான காரியங்கள் என்பவை எவை? அவற்றுக்கு ஏற்ற தகுதிகள் என்ன? என்பதை ஆராய்ந்தார்கள். அளவை... என்ன என்று பார்க்கலாம்.

அறிவு என்பது பல சாத்தியக் கருவிகளில் ஒன்றைத் தேர்ந்தெடுப்பது. யூகம். இப்படிச் செய்தால் நல்லது என்று தீர்மானிப்பது.

அறிவு என்பது இப்படிச் செய்தால் என்ன என்று முயன்று பார்க்கிறது. சரியாக வரவில்லையா, இப்படிச் செய்து பார்க்கிப் போகிறது என்று மற்றொன்றை நயன்று பார்க்கிறது.

அறிவு என்பது ஒரு விரும்புவே துறிக் கோளிலிருந்து மின்னோக்கிச் சிறிதிற்பது. குறிக்கோள் என்பது கல்யாணமாக இருக்க

லாம். அல்லது போஸ்ப் ஆபீஸ் அலுவலராக இருக்கலாம். துறிக் கோளிலிருந்து எவ்வளவு தூரம் விலகியிருக்கிறோம் என்று அறிந்து, அந்த விலகலின் அளவைக் துறைய்ப்பது. இம்மாதிரி அறிவின் அம்சங்களை அவசியப் பார்த்தால்தான் கம்ப்யூட்டருக்கு அறிவு புகட்ட முடியும்.

கம்ப்யூட்டரின் வேகத்தை அளக்க சில அளவுகோல்கள் உள்ளன. அவற்றுள் ஒன்றினை 'மிப்' என்று சொல்வார்கள். மினியன் இன்ஸ்ட்ரக்ஷனல் பர் செகண்டு என்பதின் கருக்கம். அது, ஒரு செகண்டுக்கு எத்தனை மினியன் (பத்து வட்டம்) ஆளண்களான அது நிறைவேற்றும் என்பதை அளவுகருவியாக வைத்திருக்கிறார்கள். சாதாரணமாக சிலிக்கன் சிஸ்டம்ஸ் ஒன்பது மிப் வரை வந்து விட்டன. பெரிய கம்ப்யூட்டர்கள் தொண்ணூறு கூட போகும்.

இது வெறும் வேகம். அது போல

இப்போ ஏதை
ஏதைக்கட்டுமா?

DONT WORRY; BE HAPPY!

கம்பி 1.10.88 இதழில் கஜாநா
பேட்ட கேள்விக்கு, 'டோண்ட் ஸார்ரி; பி
ஹப்பி' புகழ் 'பாபி மகிப்பே' என்ற
சரிவான பதிலை எழுதியவர்கள்
படுபோரு போர். இவர்களுள் குறுக்கக்
முறையில் ரூ. 35 பரிசு பெறுபவர்:

செ. முரளி.

இராம லிங்கம்.

35/1 லடக்கு ஆண்டார் வீடு.

திருச்சி - 620 003.

கீப்பாய் என்றும் ஒரு அளவு இருக்கிறது.
கீப்போட்டிக்குப் பாலினிடம் என்று ஒரு விலக
கணக்கு போடுமி. இரண்டைய எடுத்து வெகா
கீப்பாய் மிகப் பெரிய அன்று கம்பியுட்
கீப் போகத்தக்க அறிவு இருக்கிறார்கள்.

கம்பியுட் பத்து அளவு கொல்கிறார்கள்.
நாலைத்து இன்சைப்மெண்ட் பராமஸ்கிங்
கிளம் என்யர். இந்த வகை கம்பியுட்
கணக்கு 'லிபிஸ்' என்று அளவு கொல்கிறா
கள். வானிக்கல் இன்சைப்மெண்ட் பராம
ஸ்கிங் கிளம் என்யர்.

இப்போதில் ஒரு முகவற்றை கம்பியுட்
புதிய ஸ்தலம் தலைமுறை கம்பியுட்
ஆராய்ச்சி பன்னிக் கொண்டு இருக்கிறார்
கள். இந்த கம்பியுட் கள், சித்தார்த்தத்தில்
இந்தக் காலத்துக் கம்பியுட் களிலே நன்ற
முற்றிலும் வேறுபட்டவை. அடுத்துள்ள
புன் துலக்கத்தில் இந்த செயற்கை அறிவு
கம்பியுட் களால், மனித சமுதாயத்தில்
ஒரு புரட்சிகரமான மாறுதல் வரப் போகி
றது. இன்றைய மிக அதிகமான வரப்பாடு
கம்பியுட்டர்களைப் போல் பன்மாத
இவை வேகமாக இருக்கப் போகின்றன.

இந்த வகை கம்பியுட் களுடன் தான்
திரைப்படப் பேசிக் கொள்ளும் சாதாரண
மொழிகளில் பேச முடியும். இவற்றுக்குப்
படம் காட்டி புதிய வகை முடியும். இ
போர்டு மூலமாக அல்லது எக்சொவர்த்து
மூலமாக அவற்றுக்கு ஆணைகள் பிறப்
பிக்க முடியும்.

இந்த ஸ்தலம் தலைமுறை கம்பியுட்டர்
களைப் பயன்படுத்த கம்பியுட்டர் மொழி
தேவையில்லை. அதற்கான சிறப்பு பயிற்சி
ஏதும் தேவை இருக்காது. சமுதாயத்தின்

அத்தனைத் தளங்களுக்கும் இந்தக் கம்பி
யுட் கள் பயன்படப் போகின்றன. பயன்
படுத்துவோருக்குச் சிறப்பாக புதுப் ஞானம்
தேவையிருக்கிறது. பயன்படுத்துபவரைக்
கேள்வி கேட்டு அபிப்பிராயம் கேட்டு அந்த
வினா களிலிருந்து அவர் தேவைவைப்
புரிந்து கொள்ளக்கூடிய சக்தி. அந்தக் கம்பி
யுட்டர்களுக்கு இருக்கும். இவை அதிக
விளைவு இருக்காது. அதனால் பரவலாகப்
பயன்படுத்தப்படும். ஆயுதவகைகளில்,
தொழிற்சாலைகளில், செமிடாரண்ட்
களில், கடைகளில், வியாபாரிகளில், பள்ளி
பிடிப்பில், எல்லாத் துறைகளிலும் பயன்
படும். குறிப்பாக, நம் இல்லங்களில்.

இந்த அறிவுக் கம்பியுட்டர்களைத்
தொண்டாறுகளிலேயே கொண்டு வர
இருக்கிறார்கள். இவை கடைகளிலும் பரவும்
என்று எதிர்பார்க்கிறார்கள்.

இப்போது திகழ் காலம் சாதனைகளில்
ஹ எல்லாவற்றை அளவு தந்து விட்டது. அவர்
கள் விரும்பும் எல்லா பொருட்களுமே ஒரு
வியாபாரம் எல்லவாக வந்து விட்டன.
இனிமேல் முன்னு மாசத்துக்கொழுமுறை
காரி மாற்றினால்தான் காரி வியாபாரம்
பொருதும். இந்த திகழ் க் அளவுக்கு வந்து
விட்ட நாய், எதிர்காலத்தில், "இப்போல்,
பொருட்களை விட அறிவை, அறிவுக்
சாதனைகளை விற்பதில் கவனம் செலுத்தப்
போகிறது.

"அறிவே சக்தி" இந்த வார்த்தைகளை
பதவியில் கொண்டு நி.மு. தான்காம்
தூற்றாண்டில் வர்த்தக வான்ஸா என்சி
சிய அறிவாளி.

மாதிரி தும், இப்போதில் பேரக,
அமெரிக்கா ருதுவம் எல்லாருமே ஸன்ட்ஸா
வின் பொன்மொழிகளை மனமும் செம்
தார்கள்.

மனித கம்பியுட் ர் இவளில் இந்தப்
பொன் மொழிக்கு வேறு ஒரு அர்த்தம்
விளக்கி இருக்கிறது.

"அறிவுதான் சக்தி. இந்தச் சக்தியால்
ஒரு அரசோடு ஒரு நல்ல தலைவரோ
அபாயமில்லாத் தாக்க முடியும். இரத்தம்
சித்தாயில் வெல்ல முடியும். மற்றவர்களை
மிஞ்ச முடியும்" என்றார் ஸன்ட்ஸா.
இப்போதிலார்கள் இப்போது அனைத்தான்
செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள்.

(தொடரும்)

பத்து பணக்காரர்கள் செவ்வியற்ற முடி
வைப் படுபோரு ஏழைகள் மாற்றி விட
லாம் என்பது ஜனநாயகத்தின் பலம்.
பத்து புத்திசாலிகள் செவ்வியற்ற முடி
வைப் படுபோரு முட்டாண்கள் மாற்றி
விடலாம் என்பது ஜனநாயகத்தின்
பலவீனம்!

— டேவிட்லோவின்.

தகவல்: சி. மணி.

உங்கள் நம்பகமான :: பாரெக்ஸ் இப்போது, சுவையிலே சிகரம்!

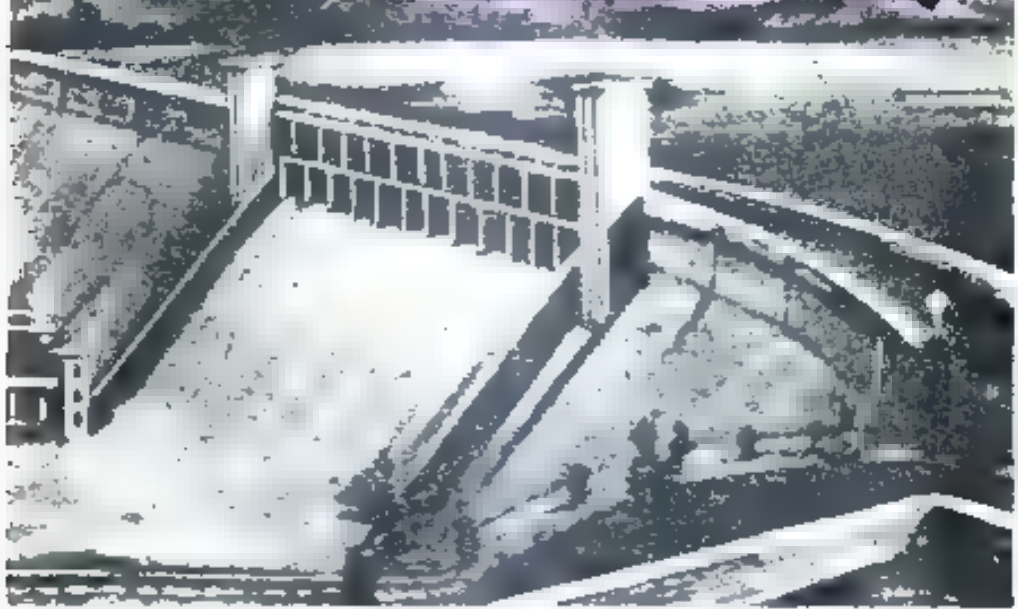
உங்கள் குழந்தைக்கு நான்கு மாதம்
ஆகும்போது அவனுக்கு புதிய சுவைமிக்
பாரெக்ஸ் துவக்குங்கள். 3 மூதல் 4
தேக்கரண்டி வெது வெதுப்பான நீரில் ஒரு
தேக்கரண்டி பாரெக்ஸ் கவந்து
கொடுங்கள். பாரெக்ஸ் சுவை மிக்கது,
மூன்றைவிட அதிக ஊட்டச்சத்து மிக்கது.

- சுவை மிக்கது
- ஊட்டச்சத்து மிக்கது

பாரெக்ஸ்®
சுவையுடன் வளரும் வழி.

ஆர்வத்திற்கு அணை போடலாமா?

ஒரு செயலில் நாம் வெற்றிபெற வேண்டுமென்றால், அச் செயலில் நாம் காட்டும் ஆர்வத்தைப் பொறுத்துத்தான் நமது செயல் வெற்றி பெறுகிறது என்பது உங்களுக்குத் தெரியுமா?

உதாரணமாக, ஆங்கிலத்தில் சரளமாகப் பேசவேண்டும் என்ற ஆர்வம் தற்போது எல்லோரிடமும் காணப்படுகிறது.

ஆனால்..... நம்மால் ஆங்கிலத்தில் பேச முடியுமா என்ற சந்தேகம்.

ஆங்கிலத்தில் பேசினால் ஏதாவது தவறுகள் பேசிவிடுவோமோ என்ற தயக்கம்.

பல வழிகளில் முயன்றும், பல புத்தகங்களைப் படித்தும் நாம் எதிர்பார்த்த முன்னேற்றம் ஏற்படவில்லையே என்ற சலிப்பு.

இது போன்ற சிறு, சிறு தடைக்கள்கள்தான் நம்முடைய ஆர்வத்திற்கு அணைபோட்டு விடுகின்றன.

நாமே நம்முடைய ஆர்வத்திற்கு அணைபோடலாமா?

தமிழகத்தின் தலைசிறந்த கவி

திலையம் என்ற தனிப்புழுப் பெற்ற விவேகானந்தா கவி திலையத்தின் அள்குறும் ஓர் எனிய பயிற்சியை மேற்கொண்டால் இலக்கணப் பிழையின்றி கடிதங்கள் கட்டுரைகள் எழுதவும், தவறாகப் பேசி விடுவோமோ என்ற தயக்கம் தங்கி, ஆங்கிலத்தில் சரளமாகப் பேசும் வகையில் முடியும்.

விட்டிலிருந்த படியே ஓய்வு நோத்தில் தாழில் தபால் மூலம் இப்பயிற்சியை தங்கள் பேற்கொள்ளலாம். "தீர்மானம் பயிற்சியும் உண்டு"

இப் பயிற்சியில் சேர்ந்து பயன் பெறவேண்டும் என்ற உங்களது விருப்பத்தை ஒரு போஸ்ட் கார்டில் எழுதி கீழ்க்கண்ட முகவரிக்கு அனுப்புவர்கள்.

இப் பயிற்சியில் சேருவதற்கான விண்ணப்படினுவலையும், மற்ற விவரங்க்களையும் உடனே அனுப்பி வைக்கிறோம்.

தங்கள் தொடர்புகொள்ள

வேண்டிய முகவரி

விவேகானந்தா கவி திலையம்

8, பேட்னி ரோடு, திருகூர்,

தென்மேல் 600 017.

* ராஜேந்தர் பிரியன், திருச்சி.

? டி. ராஜேந்தரின் உண்ணாவிரதப் போராட்டம் அவரை எதிர்த்து இ. கு. க. நடத்தும் உண்ணாவிரதப் போராட்டம் ஆவியவை பற்றி தங்கன் கருத்து...?

! பெட்டன் டாங்க் என்பது பாகிஸ்தான் அமெரிக்காவிடம் பெற்ற சக்தி மிக்க ஆயுதம். ஆனால் அதை உபயோகிக்கும் ஆற்றவை சரிவரப் பெறாததால் இந்தியா - பாக் வுத்தத்தில் பாகிஸ்தானில் பல பேட்டன் டாங்குகள் அழிவுற்றன. அது போல் உண்ணாவிரதம் காத்திதி. கையில் ஒரு சக்தி மிக்க ஆயுதமாகப் பயன்பட்டது. ஆனால் போலி காத்திகளிடம் சிக்கும் போது அதுவே கெடிக் கூத்தாகி விடுகிறது!

* கே. ரமேஷ், சென்னை.

? ஒருவேளை கலைஞருக்குப் பதில் ஜெய வனிதா முதல்வராகிவிருந்தால்...?

! போடி கலவரத்துக்கு அப்போதும் அரசின் மீது குற்றம் சாட்டப்பட்டிருக்கும்!

* ஜி. கதிரேசன், சிறுமுனை.

? தீரர் சத்தியமூர்த்தி படத்தைத் திறந்து வைத்த பிரதமர் அவரை குருமூர்த்தி என்றே குறிப்பிட்டிருக்கிறாரே?

! அந்தஸ்திட வேடிக்கை, சங்கர் தயான் சர்மா அவரை இருமுறை திருத்தியும் கூட. தொடர்ந்து குருமூர்த்தி என்றே குறிப்பிட்டதுதான்! அண்ணாவர் கண்ணுக்கு சத்தியமூர்த்தி கூட. எக்ஸ்பிரஸ் குருமூர்த்தி யாகத் தெரிகிறாரே! என்னவோ!

* அ. கயல்விழி, விருத்தாசலம்.

? எனக்கு மட்டும் பதில் சொல்ல மறுக்கிறீர்களே, ஏதாவது சமீபில் தேவைமா?

! ஆமாம்; கேள்வியில் சமீபம் இருக்க வேண்டும்.

* பி. எல். பரமசிவம், மதுரை.

? பாப்ரி மஸ்ஜித்தை இடிக்காமல் அப்படியே பாஸ்ட் பாஸ்ட்டாக எடுத்துப் போய் வேறு இடத்தில் நிர்மாணித்து விட்டு ராம

ஜன்ம பூமியை ஹிந்துக்களிடம் ஒப்படைக்க வாம் என்ற யோசனை...?

! எவ்வளவு பெரிய மனிதரிடமிருந்து வந்திருந்தாலும் ஏற்பத்தில்லை. 'பாப்ரி மஸ்ஜித்': இருக்கிற இடத்திலேயே இருக்கட்டும்; ஹிந்து முஸ்லிம் ஒற்றுமைக்கு எடுத்துக்காட்டாக இரு மதத்தவரும் பொதுவாக வழிபடக்கூடிய புனித பூமிவாக அது விளங்கட்டும்' என்று சொல்லக்கூடிய 'தில்' ஒரு தலைவருக்கு ஏற்படுமானால், அவரே என் மதிப்பில் உயர்வார்!

* ஆர். வேலுமணி, திருப்பாதிபிழியூர்.

? 'சஞ்சய் காந்தி போல் ஒரு நபர் கிடைத்தால் அவரை மறுமனம் செய்து கொள்வோன்' என்று மௌனா கூறினிருப்பது சரியா?

! இவன் விதவைகள் மறுமனம் செய்து கொள்ள முன்வருவதில் தவறு ஏதும் இல்லை. இந்தத் துணிவைப் பாராட்டும் போதே அந்த நிலையிலும் காலஞ்சென்ற தம் கணவரைப் போல் ஒருவர் என்று அவர் கூறினிருப்பது அவர் மன வலிமையை உணர்த்தி, நம்மை நெகிழச் செய்கிறது.

* டி. சீனிவாசன், சென்னை.

? பஸ் கட்டண உயர்வு கண்டிக்கும் தச்சு தானே?

! மக்களின் கண்டனத்துக்குத் தலைவணங்கி கட்டண உயர்வைக் கணிசமாகக் குறைத்தது மட்டுமின்றி, பஸ் ஸ்டான்டு குழப்பங்களுையும் நீக்கியது பாராட்டுக்கு உரியது.

* மஞ்சுதேவன், கங்கத்தா.

? மோஹிந்தர் அமர்தாத்தை திரும்பவும் செலக்ட் செய்திருக்கிறார்களே...?

* சகியத்
ஆயதம்

நீங்கள் கேட்டவை — தராக

கலைஞருக்குப் பதில்
ஜெயலலிதா
முதல்வராகியிருந்தால்?

* மனவலியம்

* பழனம் பழந்து

* வெற்றிச சவுது.

* சரியான திரப்ப.

1 இந்திய அணி சமீபத்தில் வரிசைவாகத் தொல்லைகளைச் சம்பாதித்தது. இவரோ அனுபவசாலி. போட்டியுக்குத் தந்து வீச்சுக்கும் திச்சயம் என கொடுப்பார் என்ற நம்பிக்கை, முன்பு 'ஜோக்கர்கள்' என்று இவர் தெரிவுச் தழுவைக் குறிப்பிடுவதை மறந்து போகச் செய்துள்ளது.

* ஆர். சுப்பிரமணியம், பூனாம்பாளையம்.

2 தி. மு. க. நடத்திய மனிதச் சங்கிலி போராட்டம் குறித்து...

1 தேவையற்றது. அரசுகள் பேசித் தீர்க்க வேண்டிய விஷயத்துக்கெல்லாம் கூர்சிகள் போராட்டம் நடத்திக் கொண்டிருப்பது தவறு. அது ஒருபுறமிருக்கும். பத்து கொலா மீட்டர் துரத்துக்குச் சென்னையில் திட்டமிடப்படி வரிசைவாக ஆட்களைக் கைகோத்து திறக் கைக்க முடியவில்லை எனில் தி.மு.க.வின் சென்னை மாவட்டச் செயலர் டி.ஆர். பாஸு என்ன செய்து கொண்டிருந்தார்? வெட்டுக்கேடு?

* எஸ். கந்தர், பரணையங்கோட்டை.

2 மிரிகெட் கோப்பைகளை வென்றால் குருவாங்குரப்பனுக்கு வெள்ளித் தட்டு காண்களை அளிக்கவிடுக்கிறாராமே, பூக்காந்த?

1 வென்றால் அல்ல; சங்கு வைக்கும் தட்டு மிகப் பழகாவி விட்டதால் ஏற்கெனவே புதிதாகச் செய்து கொடுத்து விட்டா?

* வெற்றிச சவுது கை முடிந்தால் மேலும் காணிக்கைகள் செலுத்துவார்.

* கே. அனிலாபாபு மொய்தீன்.

சென்னை - 32 *

2 மிஸிப்பைன்ஸ் முந்தான் அபிபர் மார்க் கோவில் உடவடக்கப் பிரச்சனையில் இத்தான் அபிபர் அகிலோவில் தீர்ப்பு குறித்து...

1 அவர் தீர்ப்பு சரியானது என்பதே என் கணிப்பு. என் தாய்நாட்டின் கரணியு. மக்களை ஏமாற்றி, அயல்நாட்டில் செல்வம் குவிக்கிற தேசத்துரோகிக்கு என் தாய் நாட்டில் உடல் அடக்கமாகக் கூட உரிமை இல்லை என்பதே என் கருத்து.

* சம்பை. விவ. சண்முகம், சீர்காழி.

2 நங்குனை சமீபத்தில் அதிர்ச்சிக்குள் ஈர்க்கிய சம்பலம்?

1 ராஜ்யுக்கு பிறந்த நான் வாழ்ந்துக் கூற

அவர் இல்லாத்துக்கு வந்தார் குடியாகத் தளவரர். அவர் கார் வாகனில் நிறுத்தப் பட்டது. கண்ணாடிகளை இறக்கச் செய்து, செக்ஷனிடி என்ற முறையில் உட்புறத்தை ஆராய்ந்து பார்த்த பிறகுதான் மேலே செல்ல அனுமதித்தார்களாம்!

* எம். நாகபேச்சியப்பன், திருச்சி.

2 மொரார்ஜி தேசாய் கேஸ் தொற்று விட்டதே?

1 அவதூறு வழக்கில் இரு அம்சங்கள் உண்டு. அவதூறு என்று நிறுபிக்கப்படுவது ஒன்று. அந்த அவதூறு உள்நோக்கத்துடன் வெண்டுமென்றே கமத்தப்பட்டது என்று நிறுபிப்பது மற்றொன்று. இரண்டாவது அம்சத்தில் தப்பித்துக் கொண்டார் ஸ்வாமிநிபர். என்றாலும் பத்திரிகைச் சுதந்திரம் கருத்துச் சுதந்திரம் இவற்றைப் பாது காப்பதில் அமெரிக்க மக்களும் தீமம்ஸ்ரம் களும் காட்டுகின்ற அக்கறைவைத் தனி மனிதனுக்கு அவதூறுகளால் பாதிப்பு ஏற்படாமல் பாதுகாப்பதில் காட்டு வதில்லை என்பதாகத்தான் நாம் தீர்ப் பரிக்க வேண்டியிருக்கிறது.

* கே. பிரதாப் சிங், அரசன்டாஸ்லூர்.

2 அவரை, கந்தரி, முருங்கை, முன்னங்கி இவற்றில் சம்பாருக்குக் களை உட்டுவது எது?

1 அவரையும் சுதாரியும் அடக்கமானவை. அவை சாம்பாரினால் மணம் பெற்றுச் சிறக் கின்றவை. சம்பாருக்கே மணம் உண்டி. கால்வளை முருங்கை, முன்னங்கி. இவற்றின் முன்னங்கி வாகனை தூக்கல். வெறுக்குப் பிடிக்கக் கூடச் செய்யாது மிச்சமிருப்பது மிதமான நுயலணுதட்டும். முருங்கை, வேறு பொய்க் கற்பனைகளுக்குப் போகாமலிருத் தால் என் வொட்டு முருங்கைக்கே!

* கு. 30 பரிசு பெறுபவர்:
கே. அனிலாபாபு மொய்தீன்,
33, தர்கா தெரு,
செட்டிநிலம்,
சென்னை - 32.

இரண்டாவது சூரியன்

"ஆங்கிலமா, தமிழா? எதிர்ப்போலாம்" என்று கடவுள் வாழ்த்துக்கு முன்பு உள்ளுக்குள் ஓர் ஊசலாட்டம் இருந்தது. திராரும் கடலுடுத்த என்று குழந்தைகள் பாடத் துவங்கியதும் தமிழ்தான் என்று முடிவாகிற்று.

"குழந்தைகளே!" என்று ஆரம்பித்ததும் பேச வந்தது அத்தனைமார் மறந்து போய்ச் சட்டென்று ஒரு வெறுமை தின்றது.

பாணுமதி குழந்தைகளை ஏதெடுத்தல் பார்த்தாள். எவ்வாய் ஹைஸ்கூல் மாணவிகள் உதவும் உன் ன மு ட் களித்து, பெண்மை என்ற தகுதிக்கு நெருங்கி நிற்பவை, எவ்வோர் கண்களிலும் சின்ன மிரட்சி இருந்தது. கொஞ்சம் கர்வமிருந்தது. கொஞ்சம் அலட்சியமிருந்தது. "குழந்தைகளே, நீங்கள் எல்லோரும் இந்தப் பள்ளிக்குப் படிக்க வந்திருக்கிறீர்கள். எதற்காகப் படிக்க வந்திருக்கிறீர்கள் என்று தெரிஷமா உங்களுக்கு?"

கேள்வி கேட்டு விட்டு, பாணுமதி கூட்டம் மொத்தமும் உற்றுப் பார்த்தாள்.

இதென்ன கேள்வி என்பது போல் சில எந்திட்டுப் பார்த்தன. எதைக்குத் தெரியும் என்பது போல் ஒன்றிரண்டு கை உயர்த்தி இழுத்துக் கொண்டன.

"வாஸ்தவம் சொல்லுங்கள் பாரிக்கலாம். தீ சொல்..." - ஸுஸ்ராவது வரிசைப் பெண் பார்த்துக் கை தட்டினாள். மிரண்டு உடனே அது வெட்கப்பட்டது.

"சொல்..., உனக்குத் தோன்றுவதைச் சொல்."

"விடப் படிக்க அனுப்பறாங்க, அதான்."

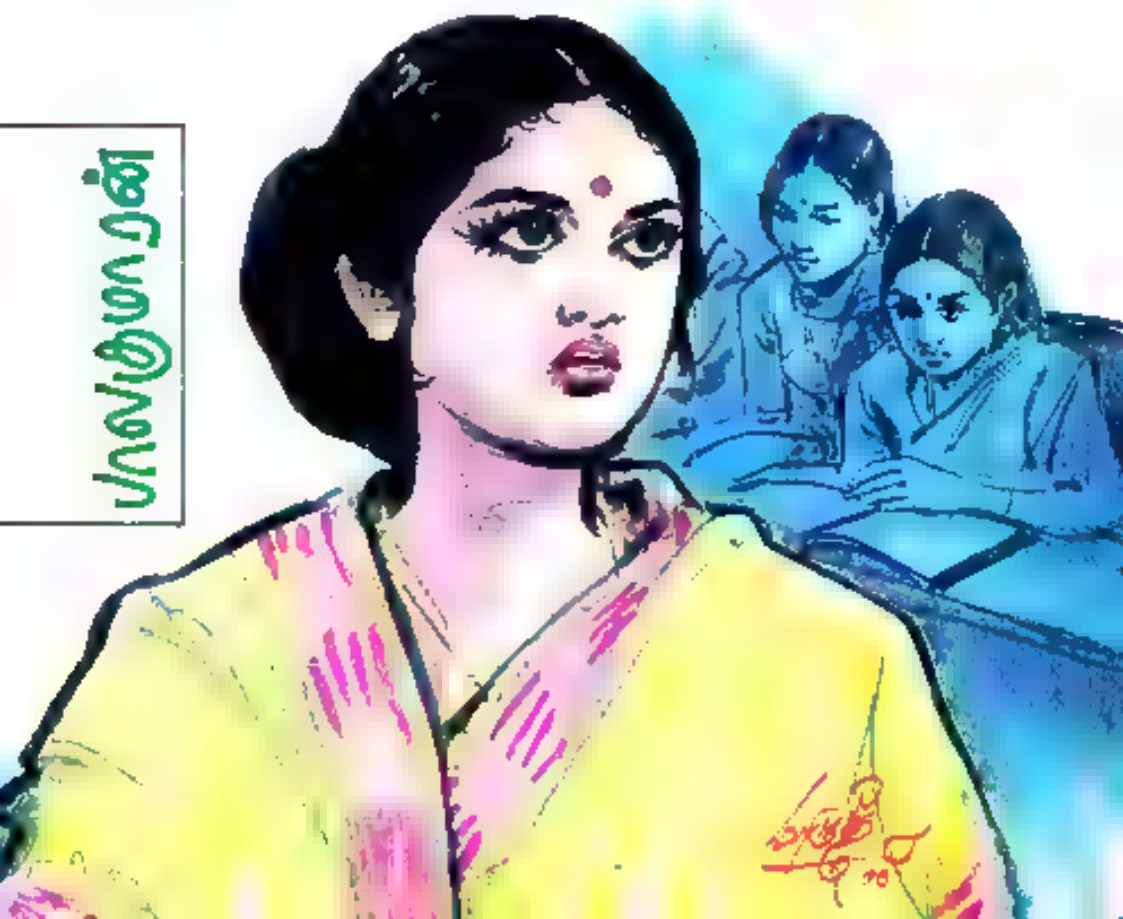
"இம்மேன்னை படிக்க மாட்டியா?"

குழந்தைகள் சிரித்தன. அது மேலும் வெட்கமூற்றது. "தீ சொல்" வேறு வரிசைப் பெண்னைக் கை கட்டினாள்.

"நல்லாய் படிச்சாத்தான் வேலை கிடைக்கும். திறமை என்பாடுக்கலாம்."

"வேலைவ சேர்ந்துக்குப் படிக்கிறியா."

பாணுமதி

வெய்யூரம், பிரேமபுரம், பிரபலபுரம், திருமுத்திவாசம், காமபிடம், சகந்தாரம், சகல தெதி, உச்சி, தபேரமம், கன்னி காப்பு, தண்டகபுரம், துண்டிபுரம் - இவை அனைத்தும் ஓர் அருக்கு வைக்கப்பட்ட காரணம் பெயர்கள்! அவ் என்னவென்று உங்களால் ஊகிக்க முடிவிறதா? (விடை... ஆம் பக்கம்)

வேறே எதுக்கும் இல்லைவா,...

வேற எதுக்கு என்று அந்தப் பெண் யோசித்தாள்.

"வேறே யாராவது சொல்லுங்க."

"பெண்கள் படித்தால்தான் நாடு முன்னேறும், ஒரு பெண் அக உயர்த்திக் குரல் கொடுத்தது."

"எப்படி?"

"ஆணுக்குப் பெண் சமமாகத் திகழ முடியும்."

"என் நாம் ஆணுக்குச் சமமாகத் திகழ வேண்டும்?"

"பொருளாதாரப் பிரச்சனைகள் சமாளிக்க."

"அந்தக் மட்டும்தானா என் தோழி?"

தோழி என்விற விளிப்பு, சூழ்நிலைகளுக்குச் சந்தோஷம் கொடுத்திருக்க வேண்டும். பற்கள் பனிக்கிட ஒன்றையொன்று பார்த்துக் கொண்டன.

"இதென்னடி வந்ததும் வராததுமா இப்படி போட்டு அறுக்கறா?" - யாரோ ஓர் ஆசிரியை சக டீச்சரிடம் முணுமுணுத்தாள். ஹெச். எம். பானுமதிமையம், சூழ்நிலைகளையும் உள்மையுடன் கவனித்துக் கொண்டிருந்தாள்.

"பொருளாதாரப் பிரச்சனைக்கு மட்டுமா படிப்பு - படிப்புக்குப் பிறகு வேலை என்று நினைக்கிறீர்கள்...?"

"என் சூழ்நிலைகளை நவீன முறையில் வளர்ப்பதற்கு."

சூரியென்று சிரிப்பு வியம்பிற்று. வேலை பெண்ணுக்கு முதுகில் பொத்துப் பொத்தென்று அடிகள் விழுந்தன.

"ஐயோ! ச்சி! என்று அவ் பெண்கள் தெளிந்தன. ஒரே விநாடியில் ஒரே பதனாகச் சகலரும் உதடு கடித்து வெட்டி என் னென்னவோ நினைத்துச் சகலரும் தெளித்தன. கண்கள் சொருக, முகம் பொத்தி, காய் அழத்திக் கிளகிளத்தன.

"என்ன தனா! எல்லாவது கனா!" - பானுமதி விஸ்தாள். குடும்பம் என்விற விஷயம் பெண்ணுக்கு எந்தணை கிறக்கம்! எல்லாவது சந்தோஷம்! எத்தனை மட்டும்தான்

இது ஏன் இப்படி இதற்கு மயங்கிப் போய் விடுகிறது. இத்தனை பெண்களுக்கும் திருமணம் ஆகும். எவ்வளவு ஓர் ஆணோடு வீரம் கொத்து மனக் மயங்கி மடியில் கிடக்கும். எடுத்ததுக் கொல் என்னை என்று ஏங்கும்.

ஆனால் மயக்கமும் ஏக்கமும்தானா வாழ்க்கை! இதில் யாரெல்லாம் அடிபடப் போகிறீர்கள்? கடவுளே! இங்கே எவருக்கும் அந்த வேதனை வேண்டாம் - உன்னை மனக் கை கப்பிற்று.

"தேர் ஆ... ஆ... யாரது அக உயர்த்திய பெண்?"

இடது கையால் முகம் பொத்தி, வலது கை துக்கிற்று, மறுபடி சிரிப்பு பரவிற்று.

"வெல் ஓர் எ பிக் ஹாண்ட். ஷிஸ் ரைட்" சூழ்நிலைகள் அக தட்டினார்கள். அநிலைம கேசி இத்தது, பதில் சொன்னவம் உதடு கடித்துத் தவறு குனிந்து வெட்டினாள்.

"வெட்டப்பட்டத் தேவையில்லை தோழி, உன் பதில் மிகச் சரியானது. நூற்றுக்கு நூறு உண்மை, இங்கே நீங்கள் படிச்ச வந்திருப்பது அந்தத் தலைமுறைக்கு - அதாவது உங்கள் சூழ்நிலைகளுக்குப் பலம் தர, அறிவு பலமும், ஆன்ம பலமும் தரவே இப்போது நீங்கள் படிக்கிறீர்கள். படிப்பதில்லையாத தாம் ஆன்ம பலம் அறிவு பலம் தர முடியாதா? தரவாம். படித்தவன் இன்னும் அறிக்கத் தர முடியும், தமது சூழ்நிலைகளை - தமது சந்தர்ப்பத்தை - நாம் நல்வழிக்கு, நம் படிப்பால், அறிவால் நிரப்ப முடியும். ஆனால் தோழி, வெறும் படிப்பு மட்டும்தான் போதாது. ஏட்டுச் சுரைக்காய் கறிக்கு உதவியா? ஒரு தோழி சொன்னது போல் பொருளாதார வசதிகள், உயர்வுக்கு, ஒரு வேலைக்கு இது பயன்படலாம். படிப்பு உண்மையில் தமக்கு என்ன தர வேண்டும் தெரியுமா? - கேள்விமைய... எது குறித்தும் தமக்குக் கேள்வி வர வேண்டும்!

"ஏன் இப்படி? எதுமால் என்று கேள்வி வர வேண்டும். நான் யாரி? என் தகுதிகள் என்ன, என் உடைமையென் என்ன, நான் வாருக்கும் அடிமையா, எவருக்கும் தாழ்வா, பெண் என்றால் எல்லாம் கேட்டுக் கொண்டு பொறுமையாக இருக்க வேண்டும்! எவருடைய விருப்பத்துக்கேணும் ஆப்பட வேண்டுமா; இங்கே என் நிலை என்ன? என்விற கேள்வியை உங்கள் படிப்பு உங்களுக்குத் தர வேண்டும்.

"அடிமை அடிமையைத் தான் வளர்க்க முடியுமே தவிர, அன்புள்ளவர்களை வளர்க்க முடியாது.

"ஆகவே உங்கள் படிப்பு உங்களை அறிவச் செய்வ வேண்டும். 'நான் அடிமையா...' வாருக்கும் அடங்கி நடக்கப் பிறந்தவனா?' என்று புரிந்து கொள்ள வேண்டும். பெண் வாருக்கேணும் அடிமை

"வெரி குட் மார்னிங்" - கையமரித்தி
 னான்.
 "உட்காருங்கள்," என்றான்.
 சப்தம் ஏறக் குழந்தைகள் உட்காந்தனர்.
 அட்டென்டென்ஸ் ரிஜிஸ்டர் புரட்டி
 வான். அகல்யா, அனிதா, அஸ்வினி,
 பாணுமதி...
 சர்க்கரைக் கடிகார் மாநிரி பெயர்கள்
 வாயில் களாந்தனர். கவிதை மாநிரி கேட்டவர்.
 ஸர்வா வகையில் கவிதை முடிந்தது.
 "ஸே... நான் நான் உங்க டீச்சர். ஒரு
 இரண்டு மாதங்களுக்கு இனிமே முதல்
 கிளாஸ் கெமிஸ்ட். ஐ. கே. டீ.
 "ஐ. கே. டீச்சர்."
 "இப்ப அட்டென்டென்ஸ் களந்த சேர்
 யார் பாருக்குளா பர்க்கணும். இ. து
 கோடி ஸார்ந்து ஆரம்பிக்கவாமா?"
 அறிமுகம் நடந்தது. நன் பெயரும், தகப்
 பவார் பெயரும் அவர் கத்தியோகமும்
 சொன்னார்கள்.
 "மிஸ். ஒரு கேள்வி..."
 "கேள்வி."
 "நீங்கள் நிஜமாபே உங்களுக்கு
 கிப்பென்ஸர்?"
 "யெஸ்."
 "அப்ப... நாங்கள் கிளாஸ்ஸு போயினா?"
 "பேசாதீங்கம்மாஸ்ஸு சொல்வேன்.
 அப்பா சொன்னார் உங்களைக் 'கே' கார
 இடங்கள் முடிவா?"
 "பேறாப் போக பண்ணினாள்வா?"
 "அந்தக்மா கெமிஸ்ட் ஸீதேறாமவெரிக்
 'தர மா' டீ. சீ."
 "தராமவென்று குழந்தைகள் கைதட்டின.
 "ஆனா வாரா யாரும் டீ. சீய் வைப்
 பேஸ் - என் டீ. சீ. டீ. டீ. டீ. டீ."
 "தே... - குழந்தைகள் தரம் உயர்த்தி
 னார்கள்.
 "ஏன் பரப்பா. நீங்கள் டெஸ்ட் எடுத்து
 எங்களுக்குப் பாட்டி புதிதாகக் கொண்டு பரக்
 கத்தானே... யாரு கிளாஸ் டீ. சீ?"
 தெவிடிக் காணி எழுந்து நின்று.
 "எந்த மிஸ் சொல்க பண்ணினாங்கள்?"
 "சொலித்தி மிஸ்."
 "சரி இனிமே ஒன்சொரு வாரமும் ஒவ்

வொ ருத்தர் டீ. சீ. முதல் டீ. சீ. அகல்யா."
 வகுப்பு சிரித்தது.
 "அது சரியான மக்கு. டீ. சீ. சீ."
 "தே, டீ. சீ. நாட்!"
 "கணக்குப் முட்டை காங்குவா?"
 "பரவாயில்லை. நான் சொல்லித் தரேன்.
 அகல்யா இங்கே வா. பிராட்ஸ் இங்னிக்கு
 டீ. சீ. எழுது. கிளாஸ் ரூம் என் பெருக்
 கணம்?"
 "ஆயா ஸ்ரீதிலிவன் மிஸ்."
 "நம்ம வகுப்புக்கு நாமதான் ஆயா. பிரா.
 பிராட் சேர்ன் ரூம்லெர்ந்து துடைப்பம் வாங்
 கிட்டு வா."
 ம. ம. வென்று பெருக்கிவாரிகள்.
 ஸ்ரீதிலிவன் டீ. சீ. சீ. அகல்யா சீ. சீ.
 "யாட் நல்லா படிக்கவா?"
 "அனிதா, ஸ்ரீ... கணபாக்கியம்,
 நிம்மா?" - பெயர்கள் கூச்சலா எழுந்தனர்.
 "நாலு பேரும் நாலு ஸ்ரீ களாஞ்சிட்டு
 வாங்க. கலர் பெய்ண்டிங் அல்லது கிரே
 யானஸ் போடுங்க." நாளை போட்டு
 கிளாஸ்ஸுக்கு வந்ததும் ஒரு அங்க நிமிஷம்
 காலம்... இருக்கிறது. நாள் ஒரு மத்திராம்
 சொல்லிக் தருவேன். காதுவ சொல்லுவன்.
 எல்லோரும் அந்த மனக்குதலன் கத்திரிக்
 காத ஏய் ஸ்ரீ... சொல்லுவன். தவிர்த்
 தவிர்பா காதிஸ் ஒரு வார்த்தை சொன்னான்.
 பிறே உட்காரத் சொன்னான். கண் டுடர்
 சொன்னான். 'ஸார்' என்றான். குழந்
 தைகள் அமைதிப்பவாரிகள். தங்களுக்குள்
 ஒரு டீ. சீ. சீ. சீ.
 "எனக்கு நாலு பரக்க வேணும். ஸார்
 களில் பண்ணா" எதிர்த்துப் போய் ஆங்கில
 ஆசிரியை கா. பாணுமதி 'மஸ்' வென்று
 அதிர்ஷ்டம்.
 "என்ன நடக்கிறது இப்போ?"
 பாணுமதி பதில் சொல்லவில்லை.
 யாக்கும் திதிவார்க் களாப்பதற்கு ராட்
 ஸ்ரீகள் வகுப்பாக்களிட் மனக்குதலன் யாக்க
 தவிர. ம. பத்திராள் ரா. சகஸ், பத்திராள்
 ராமன், எப்போது ரா. சகஸ், எப்போது
 ராமன் எழுதான் அனுமாவிக் முடிய
 வில்லை!

(தொடரும்)

"ஆய்ஸ்ல மட்டை மாநிரி ஏதாவது
 கடி காரம் இருக்கா?"
 "எந்த மாநிரி கடி காரம் வேணும்
 உங்களுக்கு?"
 "காளையில் பத்து மணி வரைக்கும்
 'ஸ்வோ' வாவும், பிறகு காயந்திரம்
 ஐந்து மணி வரைக்கும் பிபாஸ்டாவும்
 ஒரு மாநிரி இருக்கணும்!"

— சர்க்காடி ஸ்ரீராம்.

பண்டைக்காலங்களில்
போதுமான
மகிழ்ச்சி
கிடைப்பதில்லை
என்று யார்
சொன்னது?

சென்னை, மலிபுத்தூர்
"சென்னை" மட்டுமே
மட்டுமே

சென்னை மட்டுமே

சென்னை மட்டுமே

சென்னை மட்டுமே

எஸ்.டி.சூரிஸ் அபூர்வ

அன்று காலை ஸ்ரீரத்னாபாத் தாய் பள்ளி அலையில் தினமயம் திரை என்று பெ ருப் பாடப்படுத்தி உள்ள யிற்று. காலி சண்டியில் பள்ளிப்புத்தா. அலையில் தந்து இறங்கித் தவிசைக - எத்தவிதாவன பாதுகாப்புகளும் இன்றி, சாட்சி மனிதனாகப் பிளாபாவர் தான்மத தந்து மேயிக் கொண்டு தந்தார்... அவ்வளவுகூடும் என்று தோத்திந்தன மிகப் பெரிய துணைத் தம்பகம் அவளால் தந்திது கொண்டு! ஆயினால் பித்தா அருளால்

கள். தபாத்தாடிகள், பயணிகள் என்று எல்லோருமே என்பது. தாமதானவ தோல் பார்த்து விட்ட துதிகவத்திலே "தாமதானவ காதல்... தாமதானவ காதல்..." என்று கூச்ச லில் படி பணித் பணிச்சென்று அவரது காலில் விழுந்தனர். சிலர் சற்று தாகரிகப் கருதி என உலர்த்திக் தும்பிட்டனர்! சற்று தோத்திந்தனர் தாராளிக் கத்தமாய் 'தாரம்' ஆவீற்று! மேயினால் தந்திது தவித்தது:

"தேறு தாமதானவ காதல்... தேறு தாமதானவ காதல்..." (தான் தாமதானவ இவ்வளவு...) அத்தக் காலி சண்டிக்காரி தெறுவகி தும் திரிதும் மாதிரி மாதிக் கூட்டம் பார்த்துக் கூவினார். மேயினால் கதும் ஒன்றுப் புரிக வில்வலை. மிகந்த சிதம்பரம் அலளரக் கூட்டத்திலிருந்து பிரித்தெடுத்தனர். தவிசாய் ஒரு அளறக்கு அவளா அளழத்துக் கொண்டு மேயும், சற்று கலவரத் துடன் அவளா விசாரித்தனர்.

இத்தக் சம்பவம் து பாரதற்கு இரு ண் டு தார்களுக்கு முன் வரவில் ஸ்ரீரத்னாபாத் தலைமையக் செயலகத்திலிருந்து, ஆத்திர முதல்வர் என்.டி.ஆர். கத்தி யானார். செவ்வளை ஸ்டாலாய்ப்புத் கற்பகம் தேராய் கல் சிபை யானார் செவ்வ கண்பதிகுடன் தோலைபேசியில் தொடர்பு கொண்டார். "செவ்வளை தேராய்" ஈலில் பணிபுரிகும் வஜ்ரம் என்பவர், தாம் என்பது-ஆர். போல் இருப்பதாகக் கடிதம் எழுதி அத்து க் தமது புனைப் படம் ஒன்றினையும் இளைத் தனுப்பியிருக்கிறார். இது முதல் வரின் பாரிஸல்குப் போனது. எனவே வஜ்ரம் அவர்களை என்பது-ஆர். கத்திக்க விரும்பு கின்றார். சிபை நிளம்பிவரக் செவ்வளைகள்" என்றார்.

செவ்வ கண்பதிகுக் எனக் கால் ஓடவில்வலை. மறுநாளே டுக்கொ! எடுத்து வஜ்ரத்தை ஸ்ரீரத்னாபாத்திற்கு அனுப்பி னார்.

தயில்வே ஸ்டேஷனில் பரபரப்பை ஏற்படுத்திய காலி உடைக்காரிதான் இத்தலஜரம்! முழு விவரங்கள் வஜ்ரம் போலீஸிடம் சொன்ன திறகு

சகோதரர்!

சென்றார்கள்.

தான் போலீஸ்-க்கே நிம்மதியாவிற்று! அவர்கள் என்.டி.ஆர். அலுவலகத்துடன் தொடர்பு கொண்ட இருபது நிமிடங்களில் என்.டி.ஆரின் 9889 ஒலிட் அம்பாசிடர் கார் ரயில்வே ஸ்டேஷனுக்கே வந்து விட்டது. வஜ்ரம், நாச்சாரம் ராமகிருஷ்ணர் ஒலி ஸ்டேடியோவிற்கு அளமத்துச் செல்லப் பட்டார்.

ஸ்டூடியோவில் தன்மான் தரவு... கமண்டலம்... சமுத்தில் உத்திராட்சக் கொண்ட மாணவ சகிதம் என்.டி. ராமராவ் வஜ்ரம் ராமராவை வணங்கினார். பதினாறு அவர் வஜ்ரத்தை மாப்பிடன் செர்த்துக் கடிக் கொண்டு தன் அன்பை வெளிப்படுத்தினார்.

"நான் அப்படியே அச்சாக உங்களைப் போல் இருப்பதால் ஐயங்கள் என்னை என்.டி.ஆர். என்.டி.ஆர். அளமக்கிறார்கள். என்னை உங்கள் சகோதரர் என்று கூடச் சொல் நம்புகின்றார்கள். என் காலில் வந்து விழுந்து விடுகிறார்கள்." வஜ்ரம் உணர்ச்சி மெலம். என்.டி.ஆர். ம் கூறினார்.

"நல்லவா! நான் கூட உங்களைப் பார்த்ததும் அசந்து போய் விட்டேன். அவர்களின் அபிப்பிராயத்தில் தயர்விலை. நிஜமாகவே நீங்கள் என்னைப் போல்தான் இருக்கிறீர்கள்" என்று கூறி, முதல்வர் என்.டி.ஆர். 'விஸ்வாமித்திரர்' பட பூனிட்னட் சார்ந்த வர்களுக்கு வஜ்ரத்தை அறிமுகப்படுத்தினார்.

'விஸ்வாமித்திரர்' படத்தில் சில காட்சிகளில் என்.டி.ஆருக்குப் பதில் இப்பாக வஜ்ரத்தை நடிக்க வைத்தார்கள். அதன் பின் வஜ்ரத்துக்கு ராஜமரியாதைதான்! தனி ஏனெனும் விவசிய சென்று வர ஏன் கார். இருபது நாள் வறக்குறை சொர்க்கத் தில்தான் இருந்தார். செட்டியூன் முடிந்ததும், 'பேனாவாட்டால் சொல்லி அனுப்புகிறேன்' என்று அன்புடன் கூறி, என்.டி.ஆர். வஜ்ரத்தைச் சென்னைக்கு அனுப்பி வைத்தார்.

சென்னை வந்த வஜ்ரத்தை மிகப் பெரிய அதிர்ஷ்டம் வரவேற்றது! அது பத்மாலயா பிக்சர்ஸின் 'கலியுக விஸ்வாமித்திரர்' என்ற படத்தில் முதலமைச்சராக நடிக்க வந்த வாய்ப்பு!

ஸ்டைக்கன்களில் சம்பளம் தருவதாகச் சொல்லவே வஜ்ரம் ஒப்புக் கொண்டார். படத்தில் தயாரிப்பாளர் சூரிய நாராயண ராவ், பி. டைரக்டர் ஆகியோர் முத்திரை யில் தியாகராய நகர் 'கால்ஷீட்' மற்றும் சம்பள ஒப்பந்தங்கள் கையெழுத்தானதும் பெங்களூரில் படப்பிடிப்புக்குப் பறந்து

பெங்களூர் பக்கத்தில் பெரிய காடு! அந்தக் காட்டுக்குள் சில தீவிரவாதிகள் சேர்ந்து முதலமைச்சரைக் கடத்திக்கொண்டு வருகிறார்கள். காவி உடை! அதற்கு மேல் அகவமான சாய்மல, சற்று ஏறிய தெற்றியில் திருத்திக் கிற்று. தடுவில் சிவன் திலா மாதிரி துங்கும்ப் பொட்டு சகிதம் அந்த முதலமைச்சரை கரடு முரடு பார்த்து வர மண் தளையில் பரபரவேற்று இருந்து வருகின்றார்கள்! அந்த முதலமைச்சரின் உடம் பெல்லாம் ஒரே ரத்தக் காயங்கள். காவி உடை, கக்குநாறாய்க் கிழிந்து போகிறது! வலி தாங்காது அவர் இருகின்ற பெருங் கூச்சல் அந்தக் காடு முழுவதும் ஏதிரோலிக்கில் நடை இருவன் முதலமைச்சரின் வாயில் தான் கைவத்துக் கொண்டிருந்த ரிடிவை எடுத்து வைக்கின்றான். தடிமனாய் இருந்த ஒரு நாடிக்காரன், "மேனையைக் க. த்திட்டு வந்து என்னென்னவா ம்பண்ணினேன்?" என்று முதலமைச்சரிடம் கேட்கின்றான். உடனே அவர் தளையில் மண்ணை வாரிப் போட்டுக் கொண்டு, "என்னை விட்டுவிடுங்கள்... ப்ளீஸ்... என்னை விட்டுவிடுங்கள்..." என்று ஒலிக்கொருவரின் கையைத் தொட்டு வணங்குகிறார். கற்று நின்று கொண்டு அந்தத் தீவிரவாதிகள் அடிக்கொருக்கி திரிக்கின்றனர்.

— "கட் டோட் ஒ.பி!"

அன்று எடுக்கப்பட்ட காட்சி இவ்வளவுதான். முதலமைச்சராக நடித்த வஜ்ரம் தொடர்ந்து என்னால் இப்படி வெல்லும் நடிக்க முடியாது என்று மறு நாளை தயாரிப்பாளர் மீது வட்டமாகக் கூறிவிட்டார். இது துருமர் என்.டி.ஆரின் விட்டும் சாப்பிட்ட கையில் ராம். உட இன்னும் உலரவில்லை. அதற்குள் அவரைத் தாக்கி அவரின் கதிராலிகள் எடுக்கும்

"என்ன கார்... பக்கம் வைட் இல் வரம் வந்துக்குப் போய் பிடிக்கி நீக்க..."

"தொம்பப் பணக்கட்டும். தீவரவாதிச் செலவுக்கு என்ன பன்றதுமே தெரியவை..."

— புதர் அ. முருகன்.

படத்தில் நடிப்பதா? பணம்! ஈழத்தியம்! மறுபடியும் எத்தனை நெடுந்தெருவுகள் நெடுந்தெருவுகட்டிக் கொண்டன! 'தாய் இருவரும் கருவத்தில் ஒன்றாக இருப்பதால் உடன் பிறவாக சகோதரர்களாகிய இருப்போம்' என்றார் உய்யை! இது எத்தனை பெரிய துரந்தை! அத்தனை பெரிய வார்த்தை சொன்ன மறுஷணத்தில் தாக்கி எடுக்கின்ற படத்தில் நான் நடிக்கலாமா? வஜாத்தின் மனம் நுனித்தது!

ராஜீவ் காந்தியிடம் என்னை அறிமுகம் படுத்துகின்றேன். என்னை கத்தையாய்க் கரள்கள் தருகின்றன என்று யூனிட் கார்க்கள் சொல்ல ஆணை வார்த்தைகளையெல்லாம் உதறி விட்டேன் சென்னைக்கு குடி! 12 வயது விட்டார் வஜாப் அவர்களையப் பொருத்தமட்டில் வஜாத்தை முதலமைச்சராகப் போட்டு எடுத்த எத்தனையோ அடிகள் பாதகங்கள் இனி நான்!

இத்தனை பரபரப்பை ஏற்படுத்திய அந்த விநோத மனிதர் வஜாப் அவர்களை கற்பகம் தோட்டத்தில் சந்தித்தோம். அவருக்கு தோட்டத்தில் மேற்பார்வை இருவதுதான் வேண்டியம். சாப்பிட வத

அருள்வாக்து

தேவாரகந்தாக்களான அப்பர், வாத்தார், ஸம்பந்தர், முதலானவர்களே அவற்றைப் பன் என்ற தாகங்களில் அமைத்து காவரார்ப்பணம் செய்திருக்கிறார்கள். இவையே காவரானவன் என்று காவரணையே பலவிதத்தில் ஸந்தேத்தில் ஈடுபட்டவனாக வர்ணித்துமிருக்கிறார்கள். ஒரு பெரிய பிரெஷனஸ் வேதங்களை ஸ்வரம் மாறாமல் எத்தனையோ யுகங்களுக்குக் காத்துக் கொடுத்து வந்திருக்கிறது என்றால், தமிழாட்டுக்கு ஒரு பெருமை யாக இன்னொரு பிரெஷனஸில் ஒதுவா ஸூத்திகள் கமார் 1400 வருஷங்களுக்கத் தேவாரப் பண்களை மூலருபத்தில் காப் பாற்றிக் கொடுத்து வருகிறார்கள். யூனிட் வேடிய திராசுனத்துக்கும் பிறகு ஓர் அங்கமாகப் பிரதேச பாணைப் பாட்டுக்கள் பாட வேண்டுமென்றிருக்கிறது. அத்தப்படிக்கொண்டிருக்கின்றோம் தேவாரம் முதல்படியாகப் சொழ ராஜாக்கள் மாயம் கொடுத்து இந்த இசை மரண வளர்த்து விட்டிருக்கிறார்கள்.

இவ்வப்பிரபந்தங்களும் பண்களில் பாடப்பட்டு வந்தனவாம்; ஆனால் பிற்பாடு இப்போது சொல்விற மாநில ராக மில்லாமல் ஏதோ ஒரு பிராசுத்திய சொல்வதாக ஆகிவிட்டது என்று சொல்லி ஆராய்ச்சியாளர்கள் என்னுடன் காட்டு

விறவர்கள் பலர் அவரின் காளவத் தொட்டு வணங்கி ஆசிரவாதம் கேட்கின்றார்கள். அத்தக் கண்கொள்ளக் காட்டுவையா? தாங்களும் பார்த்தோம். களையில் மட்டுமல்லாமல், செய்கை எல்லாம் கரித்து வந்ததது மாடு! என்.டி.ஆர்.தான்!

"தான் என்.டி.ஆரை விட்டு வயது முதலாம். எல்லோரும் என்னை என்.டி.ஆர் என்று அழைப்பதால் எனக்கு என்.டி.ஆர். இது பக்தி கண்டுகிறது! அத்தப் பக்தியின் காரணமாக அவரைப் பாடும் வேண்டும் என்ற ஆசை என்னை என்று அனைவரும் எல்லாம் என்னிடம் ஆசிரவாதம் கேட்டுக்கொண்டேன். எழுபத்தி எட்டு வருஷங்கூடம் ஆசிரவாதம் பண்ணுவதில் தப்பில்லை! என்று நானும் சொல்கிறேன். மற்றபடி எக்காம் அத்தப் பகவான் செயல் என்று வாயைப் பார்த்துக் கைகப்பிரை வஜாப்.

— பாரதிபாலன்

அ'கா வண்ணப்பட்டு மற்றும் புன்கப்பட்டு: ஸ்ரீமதி

நொக்கன், வலங்களை ஆசாரங்கள் இந்தப் பிரபந்தங்களாகத் தமிழ் வேதம் என்று கொண்டாடினால் மட்டும் போதாது; எப்படி வேதமானது முழுக்கப் பாட்டாக இவ்வாமல் இரண்டு மூன்று ஸ்வரங்களில் மட்டுமே ஏன் இறங்குகிற மாநிலி ஒதப்படுகின்றதோ. இடந்தட்ட அப்படித்தான் இந்தத் தமிழ் காரணமே ஒரு வேண்டுமென்றே இப்படி மாற்றி ஏற்பாடு பண்ணி விடுபார்களோ என்னவோ?

— இகக்கு காஞ்சி காமகோடி ஸ்ரீ சந்திரசேகரேந்திர சரஸ்வதி சங்கராச்சாரிய கவாமிகள்.

விசேஷ பண்டிகைச் சீலுகை!

விசேஷ பண்டிகைச் சீலுகை!

பிரதீபம் - 1974-75-ல் சீலுகை

பாகம் 3
தளஞ்சுப்படி

பாகம் 2
தளஞ்சுப்படி

விசேஷ பண்டிகைச் சீலுகை!

Ponos Sankalpa Tab

Ponos Sankalpa Tab

17-ஆம் பதிப்பாக்கம்
இச்சுருபம்
(இச்சுருபம் இலக்கணம்
இலக்கணம், கருவா)

புத்தகம்
ஸாண்டில் லாஸ்க்

புத்தகம் - கருவா - கருவா - கருவா

ဟိန္ဒူ 'CLEOPATRA'

சகல பொருட்சுவனமும்
பத்திரப் படுத்தும்
சுவாமிநாதர ஐயங்கார்.

இனிமேல் இயல்புதராதவர்களுக்கும்
கைவலையில், அகலில் பிடித்து
உபயோகிக்க எளிதான
'இனிமேல்' உபயோகம்.

இவ்வந்தரங்கம் மனநிலையையும்,

சமையல்பட்டுக்கு அழகுசெய்ய

தருகின்றன. சிவசுந்தரி, உட்பு, கிளியுடையது என்பதை உணர்ந்தேன்.

முத்திரைப்பஞ்சம், துணிவா, காலத்திற்
பிழைப்பன். பண்டி அருமையினைப்பாடினார்.

யுள்ளனர். மகாவிதா நோய்க்குறிப்பு

தமிழகத்தில் உள்ள பல்வேறு பகுதிகளில்
தமிழகத்தில் உள்ள பல்வேறு பகுதிகளில்

பொது, அத்துடன் ஆசிரியர்களிடமும்

அவற்றுக் கொள்ள வசதியானவை. நீயில்
புகட்டுவதெனின் சிறு குழந்தைகளைக் கொண்டு

வர்க்கெட்டுகளில் கிடைக்கும் 5 சிறைப்
பாடங்கள் தாண்டிணல், மனையாணி, மராய்

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குத் தயவுசெய்து பதிலளிப்பாரா:

பேரட்டுமையத்துக் கோள்ளவாழ்,

சூரியன் மீது ஈர்க்கும் விசையும் ஈர்ப்பு விசையும்

மாணாடி போரல் உள்செய்திருப்பதை

பல்கலைக்கழக அமைப்புகள்.

உதவியைப் பற்றி அறியப்படுகிறது. உதவியைப் பற்றி அறியப்படுகிறது.

ஏற்புத் தகுதிகள் குறிப்பிடும் அறிவுநிபந்தனையுடைய, தொடர்பற்றதன்மை, கனம்மிக்மாதரத்து, உயர்த்துபடுத்தித் துருதிப்பாணமையுடைய

图 17-11 中, 各点标注如下:

உயிரினங்களின் பரிணாம வளர்ச்சி பற்றிய புதிய கண்டுபிடிப்புகள்

பெட்டி இண்டஸ்ட்ரீஸ் லிமிடெட்
பாக்டேர்யா பிராடெக்ட் லிமிடெட்.
நியூ மார்சு, மதுரைநகர காமராசரவர்கள்
ச. பிஷு, தென்காசிரி சாலை.
மதுரைநகர, தென்காசு - 600 054.
தொலை: 737 681-73850 -

பொன்னியின் சல்வன்

அத்தியாயம் 34

“போய் விடுங்கள்!”

“ஐயோ! பிராக்!” என்ற

பிதி நினைந்த குரல் வந்த
நினைவை நோக்கி வந்தி
யத்தேவன் வினாத்து ஒடி
னான். ஒட்டும்போதே
அவன் உள்ளத்தில் “இது

மணிமேகலையில் குரல் அல்லவா? இவன்
எதற்காக இந்நேரத்தில் இங்கு வந்தான்?
எதைப் பார்த்து விட்டு இப்படி அவறி
னான்? பிராக் என்பது ஒன்று இருக்க முடி
யது. பின் என்னவாயிருக்கும்? குரலில்
உண்மையான பயம் தொனித்ததே?
அவனை இப்போது நாம் அணுகிச் செய்
வதிலிருந்து ஏதாவது தொல்லை ஏற்
படுமோ? அவளுடைய தன்மையினர நம்
மைக் கடித்துத் தின்றுவிட வேண்டுமென்
றிருக்கிறான். ஆதிக்க கரிகாலர் வெறி
கொண்டிருக்கிறார். பழுவூர் ராணி மனத்
தில் என்ன வஞ்சம் கவத்திருக்கிறாளோ,
ஒன்றும் தெரியவில்லை!...” என்ற
எண்ணங்கள் துரிதமாகத் தோன்றி மறைத்
தன. இப்படி உள்ளத்தில் கலக்கம் இருந்த
படியால் அவன் கவனக்குறைவு அடைந்
திருந்தான். நிமிசென்று ஒரு பன்னீர் மரத்
தின் வேர் தடுக்கித் தனையில் விழுந்தான்.
மேல் துணியின் தலைப்பு பக்கத்திலிருந்த
பூம்பூதரில் திக்கிக் கொண்டது. விழுந்தவன்
சொறித்து எழுந்து உட்கார்ந்து அங்கவளை
திரத்தை மெள்ள எடுக்க முயன்றான். எத்

தனையோ பக்கவார்களும் சகிகாரர்களும்
செய்ய முடியாத காரியத்தை இந்தச் சிறிய
மரத்தின் வேர் செய்து விட்டதே. நம்மைக்
கேழே நள்ளி விட்டதே. இது ஏதேனும்
அபகருவதற்கு அறிதிறியோ, அல்லது
நம்மை ஆபத்துக்கு உள்ளாக்காமல் இந்த
மரவேர் தடுத்து ஆட்கொன்றிறதோ என்று
எண்ணி வந்தியத்தேவன் தனக்குத்தானே
புண்ணை புரிந்து கொண்டான்.

அச்சமாம். “அம்மா! அம்மா! எங்கே
இருக்கிறீர்கள்?” என்ற குரல் கேட்டது.
அது சந்திரமதியின் குரல்.

“இங்கேதான் இருக்கிறேன். அல்லிக்
குளத்தின் அருகில் இருக்கிறேன்! சீக்கிரம்
வா!” என்றது மணிமேகலையின் குரல்.

காலடிச் சத்தங்கள் கேட்டன; காலில்
அணியும் நாபரங்களின் இனிய ஒலிகளும்
கேட்டன.

அல்லிக் குளம் என்று மணிமேகலை
உறியது அந்தப் பூங்காவனத்தின் மத்தியில்
செய்குன்றத்தில் அருகில் இருந்த சிறிய
பனியூக்கல் தடாகத்தைத்தான். அந்தக்
குளம் அல்லிப் பூவின் வடிவத்தில் அமைக்
கப்பட்டிருந்தது. அதில் சில அல்லிக் கொடி
களும் செங்கழுநீர் கொடிகளும் இருந்

தன் அச் சமயம் கிடைக்கவந்தது. இருந்தன. இந்த அல்லிக் துளத்தினை முன்னமே வந்தவன் தேவன் பார்த்திருந்தான். அதன் அருகிலே தான் அவனும் விழுந்திருக்க வேண்டும்! நல்லவேளைவாக, அப் பெண்ணை இரு வரும் அவனைக் கவனிக்கவில்லை, பக்க வேளையாக இருந்து அவர்கள் அவன் விழுந்ததைப் பார்த்திருந்தால் கவகல விவந்து விடுத்து அவனுடைய மானம் போகும்படி செய்திருப்பார்கள். இப்போது மணிமேகலைவின் துள்ளிக்கூட சத்திரமதி வந்து விட்டபடியால், அந்தப் பெண்களுக்குத் தெரியாமலேயே அவன் அங்கிருந்து நழுவிப் போய் விட்டான்.

இதற்கிடையில் அந்தப் பெண்களின் பேச்சு அவன் காது விழுந்தது.

"அம்மா! எதைக் கண்டு பயத்தீர்கள்? என் அப்படிக்கூச்சலிட்டீர்கள்?" என்றான் சத்திரமதி.

"அடியோ! அந்த மதின் கவரைப் பாரடி! அதன் மேலே ஏதோ தெரிந்தது. நல்லவீல் கூடவும் முகத்தில் தடியும் மீளையுமாக ஓர் உருவம் தெரிந்தது. அதன் கழுத்தில் - சொல்லப் பயமாமிருக்கிறது! - மண்ணை ஒட்டு மாலை ஒன்று அணிந்திருந்தது! நான் கூச்சலிட்டதும் அது மறைந்து விட்டது!" என்றான் மணிமேகலை.

"தன்னைக்குகிறது, இளவரசி! தங்களுடைய மணப் பிராத்தினான் அது! பேயும் இல்லை, சோகம் இல்லை! உயரமான மதின் கவரின் மேல் வாரும் வந்து உட்கார்ந்திருக்கவும் முடியாது!" என்றான் சத்திரமதி.

"இல்லையடி! என் மணப் பிராத்தியில் அப்படிப் பேசு சோக ஒன்றும் தொன்று வது வழக்கில்லை..."

"ஆமாம்! மண்மதனைவொத்த வடிவமு கரின் முகத்தால் உங்கள் கணவிலும் தளவிலும் தொன்றுவது வழக்கம்!"

"சச்சு! இப்போது கூட உனக்கு வினை யாட்டா?"

"பின், எப்போது வினையாடுவது? முன் மானவ நேரத்தில் பூங்காவனத்தில் அல்லிக் துளத்தினருகே வந்து காத்திருக்கிறீர்கள். முல்லை மலர்களின் மணம் கம்மென்று வீசுகிறது... ஆனால், பாலம், என்ன செய்கிறது? தாங்கள் வல்லத்து இளவரசரை எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருக்க, மீளையும் தாடியும் உன்ன சோக வந்து சேருகிறது!"

"போதும் போதாததற்கு நீயும் வந்து சேருகிறாய்!"

என்னைப் பார்த்து விட்டுத்தான் அந்தப் சோக பயந்து ஓடி விட்டதோ. என்னமோ! எடம்பூர் அரண்மனைப் பணிப் பெண் சத்திரமதியைக் கண்டால் பேசுப் சோகங்கள், பூதங்கள், வேதாளங்கள் எல்லாம் பயந்து ஓடும் என்பது உலகப் பிரசித்தியாகிறோ!"

"சத்திரமதி! உன் வேடிக்கைப் பேசு

செல்லாம் இப்போது வேண்டாம், உன்மை யாகவே நான் அந்த மதின் கவரின் மேல் கோரமான ஓர் உருவத்தைப் பார்த்தேன். நீ நம்பாவிட்டால், வேண்டாம்! நீ போன காரியம் என்ன ஆகிறது என்று சொல்லு!"

"போன காரியம் பவிக்கவில்லை, இளவரசி!"

"ஏன்? ஏன்?"

"காஞ்சி இளவரசரும் எடம்பூர் இளவரசருந்தான் அங்கே கூடிக்கூடிப் பேசிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். வல்லத்து இளவரசரைக் காணவே காணோம்..."

"ஒருவேளை அவரையும் எங்கேயாவது அனுப்பி வைத்து விட்டார்களா, என்ன?"

"அப்படியும் தெரியவில்லை. தங்கள் தந்தையும் பல்லவகுத்தான் மனையமான் அரசரை எதிர்கொள்ளப் போகிறிருக்கிறார்கள். இடும்பன்காரியைக் கேட்டேன், இன்று எவங்காலம் கரிகாலர் வல்லத்தரசர் வீடு ஏதோ எரிந்து விழுந்தாராம்!..."

"அவருக்குப் பைத்தியத்தான் பிடித்திருக்கிறது. எல்லாப் பேரிலும் எரிந்து விழு கிறார், பிறகு..."

"இன்றைக்கு இனிமேல் என் முகத்தில் விழிக்காதே! நாளைப் பொழுது விடிந்த பிறகு வா!" என்று சொல்லி அனுப்பி விட்டாராம்!"

"பின்னர் அவர் எங்கே போகிறுப் பார்?" என்றான் மணிமேகலை.

"இந்த மாணிகை மதின்கவருக்குள்ளே தான் எங்கேயாவது அவைத்து கொண்டிருக்க வேண்டும். அதனால்தான் சொன்னேன்: ஒருவேளை அவரே சோக போக வேண்டும் போட்டுக் கொண்டு தங்களைப் பழறுத்துக்கொள்கிறாள் என்று."

"இல்லை! இந்த அரண்மனைக்கு வேஷக்காரர்கள் பலர் இருப்பது எனக்குத் தெரியும். ஆனால் அவர் வேஷம் போட்டு ஏமாற்றுகிறவர் அல்ல..."

"இப்படித்தான் நம்மைப் போன்ற அபலைப் பெண்கள் புருஷர்களை நம்பி ஏமாந்து போவது வழக்கம்."

"அப்படியேயிருக்கட்டும். நீ மறுபடியும் போய்த் தேடிப் பார்க்க அரண்மனை மதிக்குக் கூன்றோனா எங்கேயாவது இருக்க வேண்டும்! இடும்பன் காரியையும் தேடிப் பார்க்கச் சொல்லு!"

"இளவரசி! அந்த இடும்பன் காரியைக் கண்டால் எனக்குப் பிடிக்கவேயில்லை. விழித்து விழித்துப் பார்க்கிறான். அவனிடம் எனக்குப் பயமாகக் கூட இருக்கிறது..."

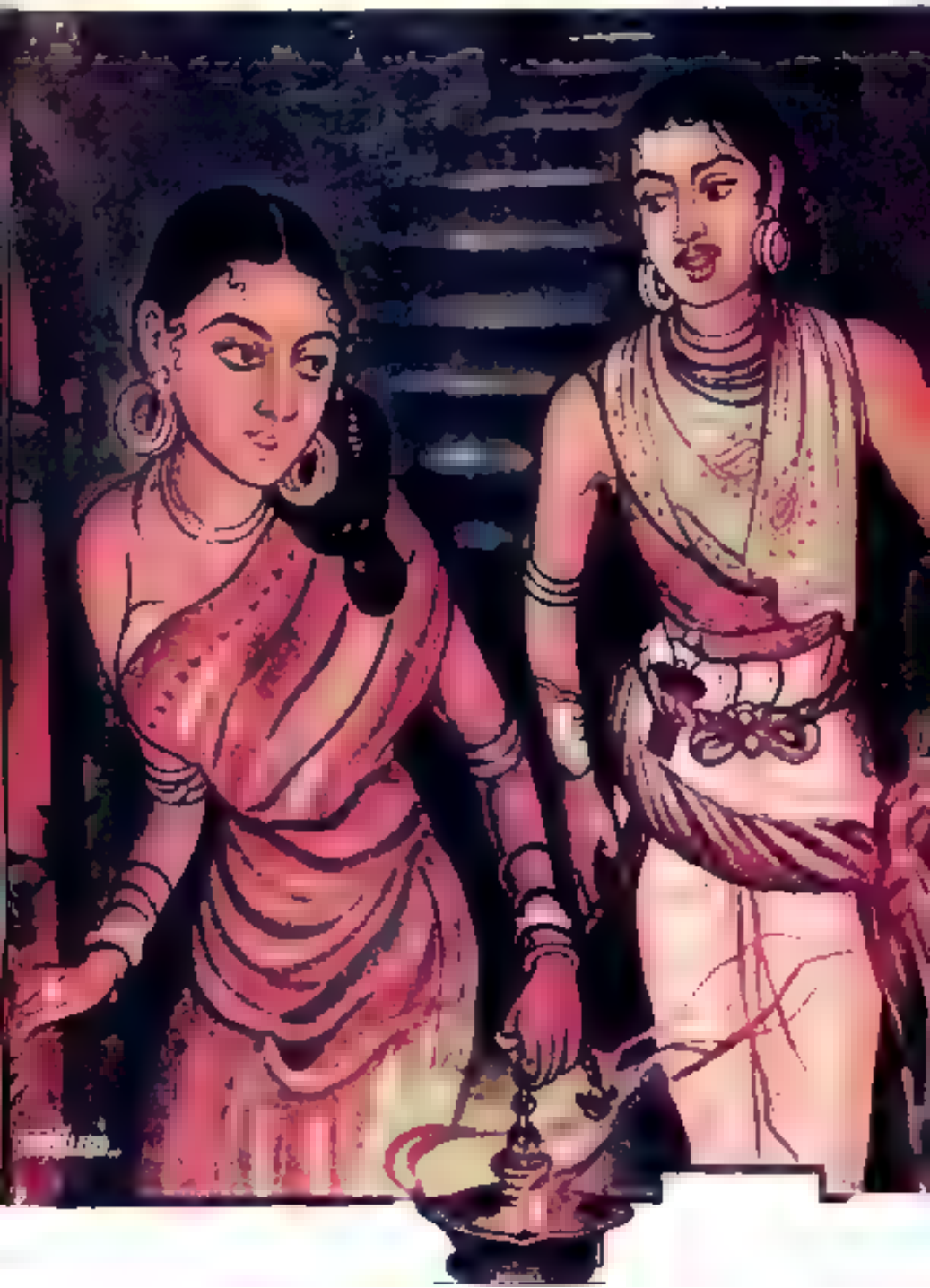
"பேய் சோகக்குப் பயப்படாதவன் இடும்பன் காரிக்குப் பயப்படுகிறாயே? போனால் போகட்டும். அவனிடம் ஒன்றும் சொல்லாமலிருப்பதே நல்லது. நீயே இன்னொரு தடவை போய்த் தேடிப் பார்க்கு விட்டு வா!"

"அதுவரையில்..."

"நான் இப்போது இருக்கிறேன்—"
 "மறுபடியும் அந்தப் பிரேம இவ்வூர் வந்தால்?....."
 "உன் பெயரைச் சொன்னால் விடப்படுமென்று நினைக்கிறேன்!"
 சத்திரமதி அங்கிருந்து போவதற்கு அந்நேரம் தாமதமாகிவிட்டது. மெல்லிய ஒன் கேட்டது.

இரு

தகதிக சம்பாஷணை
 அவர் கேட்டுக் கொண்டு
 இருந்த வந்தியத் தெய்வ
 ஜாடையின் தந்தி
 பற்பல எண்ணங்கள்
 தோன்றின. உவரின்
 கேள் தத்துவம் பார்த்து 'பிரேம' வாரி

விருக்கும் என்று யோசித்தான். ஆழ்வார்க் கடியான் காளைமுதுண்டைய வேடம் தரித்து வந்து தன்னைக் காப்பாற்றியது அவன் திணைவுக்கு வந்தது. ஒருவேளை அந்த வீர வைஷ்ணவனாகவோ இருக்குமோ? தஞ்சை ஸ்ரீவிருந்து தங்கு எதையும் முக்கியமான செய்தியுடன் வந்திருக்கிறானோ? இங்குள்ளவர்களுக்கு அடையாளம் தெரியாவிருக்க அப்படி வேலைத் தரித்து வந்திருக்கிறானோ?

மணிமேகலை தன்னைப் பார்க்க இவ்வளவு ஆவல் கொண்டிருப்பதின் காரணம் என்ன? எதற்காகத் தோழியை அனுப்பித் தேடி அழைத்துக் கொண்டு வரச் சொல்விறான்? அவன் விஷயத்தில் மணிமேகலை ஏன் மனோநிலை அவனுக்கு ஒருவாறு தெரிந்திருந்தது. அதனாவேயே அவன் அருகில் அதிகமாக நெருங்காமலிருந்து வந்தான். கத்தமாறனுடைய படைமையை இன்னும் தாண்டி விடாமலிருக்கவும் விரும்பினான். ஆகிறும், இப்போது நத்தவனத்தில் வந்து தனிமையாக உட்கார்த்து கொண்டு அவளை அழைத்து வரச் சொல்லிவிருக்கிறான். ஏதோ முக்கியமான காரியம் இவ்வாறு விட்டால் இவ்வளவு துணிச்சலான காரியத்தில் இறங்கிவிருக்க மாட்டான். பாவம்! அவனுக்கும் எந்தாவது சங்கடம் நேர்ந்திருக்கிறதோ. என்னமோ? அவ்வளவு நத்தினி அவனிடம் ஏதாவது செய்தி சொல்லி அனுப்பிவிடுக்கலாம். கடவுளே! இங்கே, இந்தக் கடம்பூர் அரண்மனையில் உள்ளவர்கள் ஒவ்வொருவரும் மனத்தில் ஏதோ ஒன்றை மனதந்து எழுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். சற்று முன்னால் மணிமேகலை கூறியது ரொம்ப உண்மை. எல்லாருமே வஞ்சக வேஷதாரிகள். இவர்களுக்கு மத்தியில் இந்தப் பேதைப் பெண் அகப்பட்டிருக்க கொண்டு திண்டாடுகிறாள். பழுப்பு ராணி இந்தப் பெண்ணை எத்தனை காரியத்துக்குப் பயன்படுத்தத் திட்டமிட்டிருக்கிறானோ, தெரியவில்லை. ஆம்; மணிமேகலைவின் மனத்தில் ஏதோ சத்தெகம் தோன்றியிருக்க வேண்டும். ஏதோ ஓர் அபாயத்தை அவன் எதிர்பார்த்திருக்க வேண்டும். ஆகையினாலேயே அவன் தன்னுடைய உதவியை நாடுகிறான்.

அந்தக் கன்னங் கபடமற்ற பேதைப் பெண் முன்னொரு சமயம் தனக்குச் செய்த உதவியை வந்தியத்தேவன் திணைத்துப் பார்க்கும் கொண்டான். அவளுக்கு உண்மையாகவோ ஏதேனும் துன்பம் நேர்ந்திருந்து தன்னுடைய உதவியைக் கொடுவதா விருந்தால், அதை மறுப்பது நன்றி கொன்ற பாதகம். எப்படியிருந்தாலும் உண்மையைத் தெரிந்து கொள்ளுவதற்கு இது ஒரு நல்ல சந்தர்ப்பம். சத்திரமதி போய் விட்டாள்; மணிமேகலை தனியாக இருக்கிறாள் வாய்க்கண்டது? அவளுடைய உதவி அவனுக்கு

மறுபடியும் தேவைவரவிருக்கக் கூடும். அவளுடைய சகாயத்தினால் இந்தச் சூழ்ச்சி துடிக்கொண்ட அரண்மனையை விட்டுப் போக முடிந்தால் கூட நல்லதுதான். எதற்கும் அவனிடம் இச்சமயம் போய்ச் செட்டு உண்மையைத் தெரிந்து, கொள்ளலாம்...

விலிக் குளத்தின் கரையிலிருந்த பனிகுக்கல் மீகைடில் மணிமேகலை உட்கார்த்திருந்தான். மேகங்கள் சூழ்ந்திருந்த வானத்தில் ஆங்காங்கு வெதட்சத்திரங்கள் கட்டி விட்டு ஒளிர்ந்தது போல் அல்லிக் குளத்திலும் அடர்த்தியாகப் படர்ந்திருந்த இலைகளுக்கு மத்தியில் மலர்கள் தாவதுக்கி நின்றன. சுற்றிலும் சூழ்ந்திருந்த இருகில், இரவில் பூக்கும் அம்மலர்களின் வெண்மை நிறம் தங்கு எடுத்துக் காட்டப் பட்டது. அல்லிக் குளத்துக்கு அப்பால் முக்தையப் புதர்களில் பாதி மலர்ந்த பூக்களும் மொட்டுக்களும் நீலநிற விதானத்தில் முத்துக்களைப் பதித்தது போல் காட்சி தந்தன.

இதைப் - பார்த்துக் கொண்டிருந்த மணிமேகலை தனக்குப் பின்னால் தாடியச் சத்தம் கேட்டுத் திருக்கிட்டுத் திரும்பிப் பார்த்தான். மிகச் சமீபத்தில் வந்திருந்த உருவத்தைக் கண்டு அவசரமாக எழுந்த போது கால் நடுமாறிப் பின்னாலிருந்த குளத்தில் விழப் போனான்.

"ராஜகுமாரி! நான்தான்!" என்று கூறிக் கொண்டே வந்தியத்தேவன் மணிமேகலையைத் தாங்கிப் பிடித்துக் கொண்டான்.

மணிமேகலையில் உடல் கிளிர்ந்தது. இயற்கையாக ஏற்பட்ட கூச்சத்தினால் அவளுடைய கரங்களைப் பற்றி அப்பால் தள்ளி விட்டுத் தன்னை விடுத்துக் கொள்ளப் பார்த்தான். ஆனால் அதற்கு வேண்டிய பலம் அப்போது அவளுடைய கரங்களில் இல்லை!

அந்த முயற்சியில் மறுபடியும் பின்னாலே நான் சரையும்படி நேர்ந்தது.

வந்தியத்தேவன் இன்னும் கெட்டியாக அவனைப் பிடித்துத் தாங்கி முன்பக்கமாகக் கொண்டு வந்தான்.

மணிமேகலை ஒரு பெரு முயற்சி செய்து தன்னைச் சுதாகரித்துக் கொண்டு, "விடுங்கள்! என்னைத் தொடர்தீர்கள்!" என்று கோபக் குரலில் கூறினாள்.

வந்தியத்தேவன் அவளை விட்டு விட்டு "ராஜகுமாரி! மன்னிக்க வேண்டும்!" என்றான்.

மணிமேகலை இன்னமும் படபடப்பு தீங்காத நடமாடத் துனில், "தங்களை நான்

எதற்காக மன்னிக்க வேண்டும்?" என்று கேட்டான்.

"நிமேரென்று வந்து தங்களைத் திடுக்கிடச் செய்ததற்காகத்தான்!"

"வந்ததுதான் வந்தீர்கள்! எதற்காக என்னைத் தொட்டுப் பிடித்துக் கொள்ள வேண்டும்?" என்று மணிமேகலை கேட்ட சூரலில், அவன் தன்னை நன்றாகச் சுதாகரித்துக் கொண்டு விட்டான் என்பது வெளிவரவில்லை.

"தாங்கள் குளத்தில் விழாமல் பிடித்துக் கொள்ளுங்கள்!"

"அழகாக இருக்கிறது! அன்று ஏரிலில் விழுந்து நான் முழுநித் கத்தனித்த போது இயல்பாகப் பரிவு காட்டவில்லையே? இந்த முழுங்கால் அளவு தண்ணீர் உள்ள குளத்தில் நான் விழாமல் காப்பாற்றுவதற்கு வந்து விட்டீர்களே?"

"அது என் குற்றத்தான்!"

"தீங்கள் ஒரு குற்றமும் செய்வதில்லை; குற்றமெல்லாம் என்னுடையது."

"அது எப்படி? தாங்கள் குற்றம் எதுவும் செய்யவில்லை. என் பேரில் ஏதோ கோபத்தினால் இவ்விதமாகச் சொல்லுகிறீர்கள்!"

"முன்னொரு நாள் தாங்கள் வேட்டை மண்டபத்துக்குள்ளிருந்து நிரென்று நான் இருந்த அளையில் புகுந்தீர்கள். அங்ளாக்கும் என்னைத் திடுக்கிட வைத்தீர்கள், அப்போதே நான் கக்கூரலிட்டுத் தங்களை என் தந்தை மீட்க வந்தேன். மீட்கித் தருகிறேன்!"

"அன்றைக்கு என்னைப் பெரும் அபாயத்திலிருந்து காப்பாற்றினீர்கள். அதை என்ளாக்கும் நான் மறக்க மாட்டேன்..."

"அதற்குப் பதில் தாங்கள் நன்றி செய்து விட வேண்டும். நானும் மறக்க மாட்டேன். நன்றி கெட்டவர்களிலே தங்களைப் போல் நான் பார்த்ததே இல்லை..."

"இளவரசி! இது பெரிய அபாயம்தான்! எந்த விதத்தில் நான் நன்றி கெட்டவன்? சொல்லுங்கள்!"

"தங்களை யாரோ கொல்லுபவர்கள் துரத்தி வருவதாகப் பொய் சொன்னீர்கள். நான் வேட்டை மண்டபத்துக்குப் போய்ப் பார்த்து விட்டு வருவதற்குள் என்னிடம் கொல்லிக் கொள்ளாமலே திருடனைப் போல் ஓடி விட்டீர்கள்!"

"திருடனைப் போல் ஓடி விட்டேன் என்று சொன்னீர்கள்?"

"திருடனைப் போல் என்று கூறியது தவறு; திருடனேதான்!"

"இளவரசி! அன்று நான் எவ்வளவு இக்கடாவு நிகழ்வுகளிலிருந்தேன் என்பது தங்களுக்குத் தெரியாது..."

"தெரியாதவளுக்குத் தாங்கள் தெரியப் படுத்தியிருக்கலாமே? யார் வேண்டாம் என்று தடுத்தார்கள்?"

"தங்கள் தோழி சத்திரமதிதான். தாங்

கள் வேட்டை மண்டபத்துக்குள் சென்றதும் சத்திரமதி இன்னொரு வாசல் வழியாக வந்து விட்டாள். அவள் கண்களில் படாமல் இருப்பதற்காக யாழ்க் களஞ்சியத்தில் மறைத்து கொள்கிறேன்."

"பிறகு அங்கிருந்து மாபமாய் மறைந்து போய் விட்டீர்கள்."

"இவ்வளவு மிகப்படி ஏறி மாடங்களை யெல்லாம் தாண்டி மதின் கைர் மேலும் ஏறிக் குதித்துத்தான் போனேன், இளவரசி! அன்று என்னை யாராவது கண்டுபிடித்திருந்தால், நான் ஏற்றுக் கொண்டிருந்த காரியமும் கெட்டிருக்கும்; தங்களுக்கும் வளைச் சொல் ஏற்பட்டிருக்கும்..."

"இந்தப் பேசைப் பெண்ணைப் பற்றித் தங்களுக்கு எவ்வளவு கவனம்!"

"தண்ணியாகவே கவனவதான்!"

"அப்படியானால், இங்கே தாங்கள் திரும்பி வந்து இத்தனை நாள் ஆகிற்று! சொல்லாமல் ஓடியப் போன காரணத்தைச் சொல்லியிருக்கலாமே?"

"அதற்கு சத்திரப்பத்தைதான் எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருந்தேன்..."

"என், ஐயா, வெறும் வார்த்தை? நான் இருக்கும் திக்கைவே தாங்கள் நிரூபிப்பாரிப்பது நினைவாகத்தான்?"

"சகோதரி!"

"நான் தங்கள் சகோதரி அல்ல!"

"தாங்கள் என் சிநேகிதன் கந்தமாறனுடைய சகோதரி; ஆகையால் எனக்கும் சகோதரி."

"கந்தமாறன் என்னுடைய சகோதரன் அல்ல; தங்களுக்கு அவன் சிநேகிதனும் அல்ல! நான் இருவருக்கும் அவன் கொடிய பகைவன்..."

"இளவரசி! அதுதான் தங்களுக்குத் தெரிந்திருக்கிறதே! சில நாள் முன் வளையில் கந்தமாறன் என் உயிர்க்குரிய நண்பனாக இருந்தான். இப்போது அடி யோடு மாற்றிப் போயிருக்கிறான். பார்த்தி பேற்றிரன் அப்போது என் தலைக்கு எலவ எலக்கலாப என்று பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறான். ஆதித்த கரிகாலரோ திரிஷுக்கு நிமிஷம் மாறுகிறார், இந்த நிமிஷம் அன்பாகப் பேசுகிறார், அடுத்த நிமிஷம் எரிந்து விடுகிறார். அப்போது என்னை அப்பது வருமோ என்று எதிர்பார்த்துக் காலச் சுழிக்கிறேன். இந்த நிலைமையில் என்னுடைய தந்தையைச் செலுத்துவதற்காகத் தங்களை நான் தேடி வந்தால்..."

"ஐயா! தங்களைக் காப்பாற்றிக் கொள் வதில் தாங்கள் இவ்வளவு ஸக்கமாயிருப்பது பற்றி நான் மிக்க மகிழ்ச்சி அடைகிறேன்..."

"இளவரசி! என்னைப் பற்றி நான் கவலைப்படவில்லை, என் உயிரைப் பற்றியும் கவலைப்படவில்லை. தங்களுக்கு என்னால் தீங்கு எதுவும் நேராமலிருக்க வேண்

கிள்ளா

நீண்டநாள் வருது-பளிச்சினு”

இவ்வய இதற்கு முன்னால் உபயோகித்த
பொருளில் அதிக நாளைக்கு வருவது
கொத்தெழு விகிதம் கிள்ளா பதிலிடுவதை
பளிச்சினு கத்தலாக் கருதுகாக அவன் செய்த
வேலைகள் நான் நினைவு செய்த
வேண்டியதென்று பதில கொத்தெழு
விகிதம் கிள்ளா இதைப் போல் இதற்கு
முன் அவன் பார்த்ததே இவ்வய.
சொல்லப்போனால் நான் கூடதான்

இலவசம்

ஒரு குப்பை
பாத்திரம் துவக்கி-இலவசம்
பெக் வாங்கும்பொது

முமே என்றுதான் கவனப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறேன்."

"கவனப்பட்டு கருவிக்குக் கொண்டே இருக்கிறீர்கள். ஆனால் மக்கள் எல்லாரும் வஞ்சகர்கள் என்று சத்திரமதி சொல்லுவான். அது உண்மை என்று இப்போது நான் நிச்சயமாகிறேன்."

"யார் என்ன சொன்னாலும் சரிதான்; என் உயிர் உள்ளவரைதான் தங்களை நான் மறக்க மாட்டேன்! நாங்கள் எனக்குச் செய்த உதவியையும் மறக்க மாட்டேன்!"

வினோகாவை விட்டு விட்டதான் என்று ஆழ்ந்திருந்து விட்டு. "ஐயா! இப்போது நாங்கள் சொன்னதை இன்னொரு நடவடிக்கை சொல்லுங்கள்!" என்றான்.

"ஆயிரம் நடவடிக்கை யெல்லாமானாலும் சொல்லுகிறேன். என் உயிர் உள்ளவரையில் நாங்கள் செய்த உதவியை மறக்க மாட்டேன்!" என்று வந்தியத்தேவன் உறுதியுடன் கூறினான்.

"ஆயிரம் நடவடிக்கை சொன்னால் மட்டும் என்ன பயன்? அதை நிறைவேற்ற முயற்சி எடுக்க வேண்டும் அல்லவா?" "எந்த விதத்தில் முயற்சி எடுப்பது? சொல்லுங்கள், இளவரசி!"

"நங்கள் உயிர் உள்ளவரைவிட வேறொருவரைக் குறித்து நன்றி செலுத்துவீர்கள்? ஆகையால், நங்கள் உயிரை முறையில் காப்பாற்றிக் கொள்ள வேண்டும். நங்களுக்காக இல்லாவிட்டாலும், என்னக்காகக் காப்பாற்றிக் கொள்ளுங்கள்!"

"இளவரசி! இது என்ன?... " "ஐயா! உண்மையைச் சொல்லுங்கள்! சற்று முன்னால் நானும் என் தொழியும் பேசிக் கொண்டிருந்ததைத் தாங்கள் கேட்டுக் கொண்டிருந்தீர்களா?"

"மன்னிக்க வேண்டும், இளவரசி! 'ஐயோ! பிராக!' என்று நாங்கள் கூறியதைக் கேட்டு ஓடி வந்தேன். அதற்குள் நங்கள் தொழி சத்திரமதி வந்து விட்டாள். உங்களுடைய பேச்சைக் கேட்கும்படி நேரித்து விட்டது...."

"தங்களை எப்படியாவது தேடிப் பிடித்து அழைத்து வரும்படி அவளை நான் அனுப்பியது தெரியும் அல்லவா?"

"காதிஸ் விழுந்தது; அதனாலேதான் தங்களை அழைப்பி வந்தேன்...."

"இங்குவாழியில் என் அருகிலும் வந்திருக்க மாட்டீர்கள். அட்டா! என்ன சரிசெய்து போனால் போகட்டும். நாங்கள் எவ்வளவு கஸ்திரைசாரியிருந்தாலும், என்மனம் கேட்கவில்லை. நங்களுக்கு ஆபத்து என்றால், நான் பொறுத்துக் கொண்டிருக்க முடியவில்லை."

"இளவரசி! என்னுடைய ஆபத்தான

நிலைமை எனக்குத் தெரிந்தேயிருக்கிறது. எனக்குத் தெரியாதபடியான ஆபத்து ஏதேனும் வரப் போகிறதா?"

"ஐயா! இந்த அரண்மனையை விட்டுத் தாங்கள் உடனே போய் விடுங்கள்!"

"என்னைப் புறங்காட்டி ஓடச் சொல்கிறீர்கள்?"

"போர்க்களத்தில் புறங்காட்டி ஓடக் கூடாது. சமிகரர்களிடமிருந்து தப்பிச் செல்வதில் குற்றம் என்ன?"

"யார் சமிகரர்கள்?"

"வேறு யார்? கத்தமானாலும் பாசுத்தி பேத்திரன்தான்."

"அவர்களுக்குப் பயந்து நான் இந்த அரண்மனையை விட்டு ஓட முடியாது."

"என் தலைமையால் நங்களுக்குத் தீங்கு நேரவதை அறிந்து, நான் அதைச் சமீத்துக் கொண்டிருக்க முடியாது."

"இளவரசி! கத்தமானாலும், காரியங்களுக்குத் தாங்கள் எப்படியும் பொறுப்பு ஆவீர்கள்?"

"என் காரணமாகவே அவனும் பாசுத்தி பேத்திரனும் தங்களுக்குத் தீங்கு இழைக்கப் பார்க்கிறார்கள்...."

"நங்களுக்காக நான் துன்பம் அடைந்தால் அது என் பாக்கியம். நாங்கள் செய்த உதவிக்குப் பிரதி செய்ததாக என்னிக் கொள்வோம்...."

"நத்தினிதேவி கூறிவது சரிதான்!"

"ஆகா! பழுதுர் ராணி தங்கனிடம் என்ன சொன்னாள்!"

"உங்கனிடம் உயிரைக் காப்பாற்றிக் கொள்ளும்படி சொன்னால், கேட்க மாட்டீர்கள்; - வேறு யுக்தி செய்ய வேண்டும் என்றார். ஐயா! தயவு செய்து நாங்கள் என்னுடன் வாராருங்கள். பழுதுர் ராணி தங்களை ஏதோ ஒரு அவசர காரியமாகப் பார்க்க வேண்டும்."

"அந்த அவசரமான காரியம் என்ன வென்பது தங்களுக்குத் தெரியும் அல்லவா?"

"தெரியும்; பழுவேட்டையரசர் கொள்ளிட்டுத் தாண்டும் போது படகு கவிழ்ந்து போய் விட்டதாக ஒரு செய்தி வந்திருக்கிறது...."

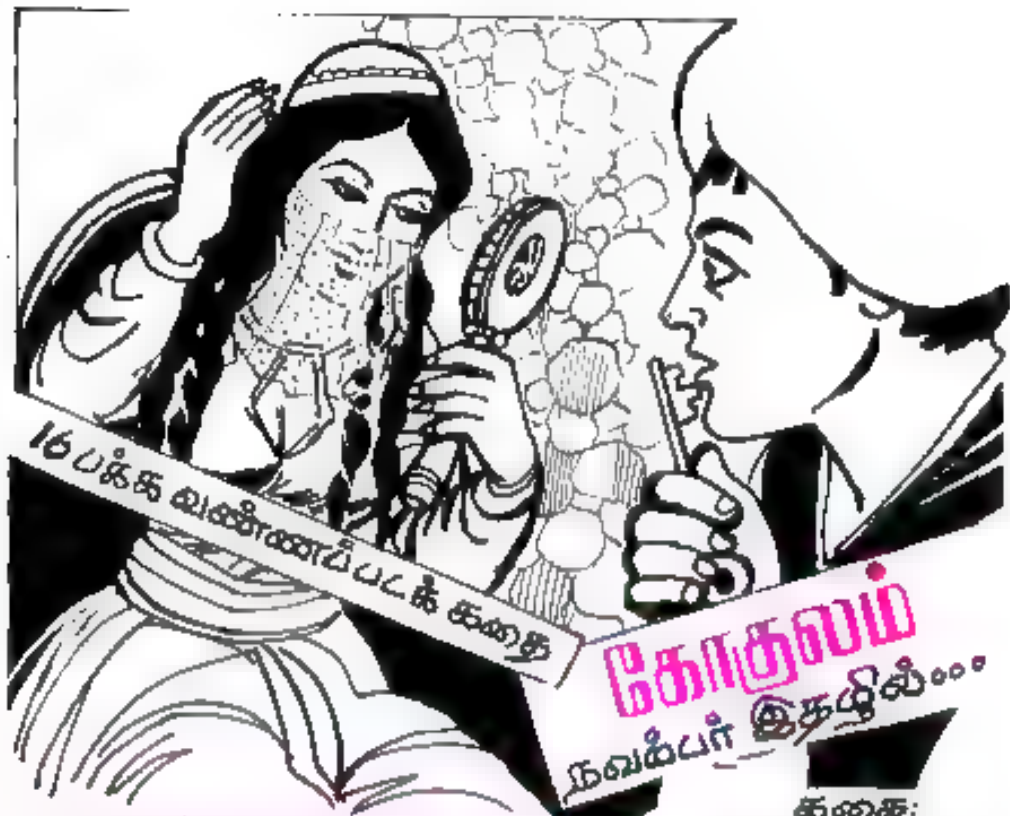
"நானும் கேள்விப்பட்டேன்."

"நாங்கள் உடனே போய் அதைப் பற்றிய உண்மையைத் தெரிந்து கொண்டு வரவேண்டுமானால், அங்கிதம் தங்கனிடம் பழுதுர் ராணி தேசிய் கேட்டுக் கொள்ளப் போகிறார்."

ததியத்தேவன் விடுவோகித்து விட்டு. "இதை வெகுவாள் என்னிடம் முன்னால் கூற வேண்டாம் என்று பழுதுர் ராணி எச்சரிக்க வில்லைவா?" என்றான்.

"ஆமாம்!"

வைரச்சுரங்கத்துக்கு ஒரு தங்கச்சாவி!

கதை:
ஆனந்தி
படர்
வினா

"பின், ஏன் இதைப் பற்றி என்னிடம் சொன்னீர்கள்?"

"என் மனம் குழம்பிவிடுகிறதுதான் காரணம். ஐயா! சில நாளைக்கு முன்னால் வளரையில் நான் கள்ளக் கடா லியாத பெண்ணாயிருந்தேன். யாரைப் பற்றியும் எந்தவிதமான சந்தேகமும் கொண்டதில்லை. யாரைப் பற்றியேனும் என் தோழிகள் குறை சொன்னாலும் நம்புவதில்லை. இப்போது எல்லா னரையும் சந்தேகிக்கிறேன்; எல்லா வற்றையும் சந்தேகிக்கிறேன்."

"என் முகத்தில் விழித்த நேரத்தினால் ஏற்பட்ட விபரீதம் போலிருக்கிறது."

"நடு விதத்தில் அது உண்மைதான்! பழுதுர் இளைவரானி தங்களை அழைத்து வரும்படி எனக்குச் சொல்லி அனுப்பினார். அவருடன் பேசும் போது ஒரு சந்தேகமும் தோன்றவில்லை. எல்லாம் சரியென்று தோன்றியது... இப்பால் வந்ததும் அவர் பேரிசேயை சந்தேகம் ஏற்படுகிறது."

"என்ன சந்தேகம், இளைவரசி? நத்தினி தேவியின் பேரில் தங்களுக்கு என்ன

சந்தேகம்?"

"அவரும் சேர்ந்து தங்களுக்குத் தீங்கு செய்ய எண்ணுகிறாரோ என்றுதான்."

"இந்தச் சந்தேகம் ஏன் வந்தது? அவர் எனக்கு என்ன தீங்கு செய்ய முடியும்?"

"அதுவும் என்னால் சொல்ல முடியாது. ஆனால் அவருடைய பேச்சும் நடவடிக்கைகளும் யோசித்துப் பார்த்தால் சந்தேகம் உண்டாக்குகின்றன. அடிக்கடி ஒரு நீண்ட வானைக் கையில் எவத்துக் கொண்டு ஏதேதோ பேசிக் கொண்டிருக்கிறார்..."

"ஒரு பெண்ணின் கையில் உள்ள வானைக் கண்டு நான் அங்கவதில்லை. அதைக் காட்டிலும்..."

"முகத்திலுள்ள கண்களாகிற வான்களுக்கு அதிகவீர்கள். எல்லாரும் சொல்லும் கதைதான் இது. ஐயா! நத்தினி தேவியின் வாளுக்கு மட்டும் தங்களை நான் பயப்படச் சொல்லவில்லை. முதன் முதலில் தாங்கள் மேட்டை மண்டபத்திலிருந்து நான் இருந்த அளத்குள் வந்ததை ரூபகப் படுத்திக் கொள்ளுங்கள்..."

"தன்றாக ரூபகம் இருக்கிறது."

"கொண்டவகாரர்கள் சிலர் தங்களைத் தொடர்ந்து வந்ததாகச் சொன்னார்கள். முதலில் அதை நான் நம்பவில்லை. பிறகு வேட்டை மண்டபத்துக்குள் போய்ப் பார்த்தேன். அங்குள்ள யிருவர்களுக்குப் பின்னால் சிலர் மறைந்திருப்பதாகத் தென்றது. அவர்கள் தங்களைக் கொல்ல வந்தவர்களா, அல்லது தங்களுடனேயே வந்தவர்களா என்று அப்போது என்னால் நிச்சயிக்க முடியவில்லை. அதனாலேயே அதைப் பற்றி நான் யாரிடமும் சொல்லவில்லை. அவர்களைப் பற்றிச் சொன்னால், தங்களைப் பற்றியும் சொல்ல வேண்டியதாகும் அல்லவா?"

"எனக்குத் தங்கள் செய்த பேருதவி எல்லாவும் என்பதை இப்போதுதான் நன்கு உணர்ந்து கொள்கிறேன்."

"அதற்காக நான் அந்த விஷயத்தை இப்போது சொல்லவில்லை. சற்று முன்னால் நதிவழி தேவி தங்களை அழைத்து வரும்படி என்னை அழைப்பினார், உடனே, ஏதோ அவரிடம் கேட்பதற்காகத் திரும்பிப் போனேன். கதவைத் தாளிட்டுக் கொண்டிருந்தார். உன்னை, வேட்டை மண்டபத்திலிருந்து வெளக்கக் குரல்கள் இடுவதாகக் கேட்டன. ஐயா! என் சந்தேகத்தைத் தங்களுக்கு இப்போது சொல்லி விடுகிறேன். வேட்டை மண்டபத்தில் யாரோ ஆள்கள் வந்து ஒளிந்திருக்கிறார்கள் என்று தோன்றுகிறது. அவர்களுக்கும் பரமஸ்வர் ராணிக்கும் ஏதோ சம்பந்தம் இருக்க வேண்டும் என்றும் சந்தேகிக்கிறேன்."

வ

த தி வ த் தே வ ன் இப் போதுதான் நிலைமையின் முக்கியத்தை நன்கு உணர்ந்தான். இன்று ஏதோ விபரீத சம்பவம் நிகழப் போகிறது என்பதாக அவன் உள்ளுணர்வின் அவலுக்குச் சொல்லிக் கொண்டே விடுத்தது. மணிமேகலைய கூறிய செய்திகள் அவன் உள்ளுணர்வின் உறுதிப்படுத்தின.

"இளவரசி! என் கத்த தங்களை ஒர் சந்தை அல்லவோ செய்ய வேண்டும்!"

"என்னவென்று சொல்லுங்கள்!"

"மோசடி மண்டபத்துக்கு வெளியே விடுத்த காகங்கள் யாதை மூலமாக வரும் வழி ஒன்றுக்குகிறது. இப்போது நதிவழி தேவி இருக்கப் போக வழியாகப் போவதற்குள் ஒரு வாகம் இருக்கிறது. இவ்வளவத் தவிர மூன்றுவது வழி ஒன்று இருக்கிறதல்லவா?"

"ஆமாம்; வேளாங்காரர்கள் போவதற்கென்று ஒரு வழி இருக்கிறது. அரண்மனைக்குப் புதிதாக வரும் விடுத்தாடிகளை அந்த வழியாகத்தான் என் தந்தை அழைத்துப் போவது வழக்கம்..."

"இளவரசி! அந்த வழியாக என்னை

இப்போதே வேட்டை மண்டபத்துக்கு அழைத்துப் போங்கள்?"

"எதற்காக?"

"அங்கே வந்து ஒளிந்திருப்பவர்கள் யார், அவர்கள் என்ன தோக்கத்துடனே சுத்திருக்கிறார்கள் என்று கண்டுபிடிப்பதற்குத்தான்..."

"தங்களை அபாயத்திலிருந்து தப்பிக்க வழிதேன். அபாயத்துக்கே இட்டுச் செல்லும் படி கேட்கிறீர்கள்..."

"என் இடைதில் எப்போதும் கத்தி இருக்கிறது. இளவரசி! தெரியாமல் வரும் அபாயத்தைக் காட்டிலும் தெரிந்த அபாயத்தை எதிர்ப்பது எளிது. அபாயத்தை நாமே எதிர்கொண்டு போவது இன்னும் மேலானது."

"ஒரு திபந்தனைக்குச் சம்மதித்தால் தங்களை வேட்டை மண்டபத்துக்கு அழைத்துப் போவோம்."

"அது என்ன?"

"நாலும் தங்களுடன் வருவோம்; என் இடைதிலும் ஒரு சிறிய கத்தி வயத்துக் கொண்டிருக்கிறேன்" என்று மணிமேகலைய தன்னுடைய கத்தியை எடுத்துக் காட்டினாள்.

வத்தியத்தேவன் அதற்குச் சம்மதம் கொடுத்தான்.

"அப்படியானால் சீக்கிரம் என்னைப் பின்தொடர்ந்து வருங்கள். சத்திரமதி இங்கே என்னைத் தேடி வருவதற்குள் போய் விட வேண்டும்" என்றான்.

ந

த்தவனத்தைக் கடந்து வத்தியத் தேவனை மணிமேகலைய அழைத்துச் சென்றான். பிறகு, மாளிகையின் ஓரமாகச் சுவர் களின் கீழ் நிழல் அடர்ந்திருந்த இடங்களின் வழியாக அழைத்துச் சென்றான். பிறகு மாளிகையின் புருத்து லுண சந்துரம் இல்லாத தாழ்வாரங்கள், தண்டாளங்கள் வழியாக அழைத்துச் சென்றான். பின்னர், கதவு சாத்தப்பட்டிருந்த ஒரு வாகைபடியின் அருகில் வந்தான். அங்கேயே வத்தியத்தேவனை நிற்கச் செய்து விட்டு விளாந்து சென்று ஒரு கை விளக்கை எடுத்து வந்தான். கதவைத் திறந்து உன்னை விளக்கைத் தூக்கிக் காட்டிய போது வரிசையாகப் படிக்கட்டுகளை அமைத்த குறுகிய தண்டாளக் காணப் பட்டது. இருவரும் அப் பாதையில் இருங்கிச் சென்றார்கள். சிறிது நேரம் சென்ற பிறகு, முன்னால் சென்ற மணிமேகலைய சிட்டு என்று நின்று, மெல்லிய குரலில், "நில்லுங்கள்! ஏதோ காலடிச் சத்தம் போலிருக்கிறது. தங்களுக்குக் கேட்கிறதா?" என்றான்.

[தொடரும்]

அழகு
கோ-ஆம்பிக்ஸ்.
அதை
அணிந்திடுவது
யாழ்வு
பாடுங்கள்!

சென்னை நகராட்சி

கோ-ஆம்பிக்ஸ் அணிந்திடுவது
அழகு கருவாயில் அகல் கோ-ஆம்பிக்ஸ் அணிந்திடுவது
அழகு கருவாயில் அகல் கோ-ஆம்பிக்ஸ் அணிந்திடுவது
அழகு கருவாயில் அகல் கோ-ஆம்பிக்ஸ் அணிந்திடுவது

கோ-ஆம்பிக்ஸ் அணிந்திடுவது
அழகு கருவாயில் அகல் கோ-ஆம்பிக்ஸ் அணிந்திடுவது
அழகு கருவாயில் அகல் கோ-ஆம்பிக்ஸ் அணிந்திடுவது
அழகு கருவாயில் அகல் கோ-ஆம்பிக்ஸ் அணிந்திடுவது

கோ-ஆம்பிக்ஸ்
அணிந்திடுவது

கோ-ஆம்பிக்ஸ்
அணிந்திடுவது

புத்துணர்ச்சியும் பொலிவும் வழங்கும் ஹமாம்!

கண்டுக்கொண்டீர் ஹமாம் பூசியும் ஜலத்தை,
இதுவரை காணாத கூடுதல புத்துணர்ச்சியுடன்
பொலிவும் உமக்கு. புதுமை குச்சுமல
நீடித்துக் கமழும் திறம்தான். கொஞ்சனை
நுரைவளம்—வழங்கும் என்னும் புதுமைவான்
ஹமாம். புதுணர்ச்சியையும்
பொலிவையும் உடைநீர்.

ஹமாம்

குச்சுமல

டாட்டர் தயாரிப்பு

பொற்பத் தயாரிப்பு...

இன்று எனக்கு முதல் இரவு.

எல்லாப் பெண்களுக்கும் வகுப்புவெளியே கம், மனக்கிளர்ச்சி, எதிர்பார்ப்பு, தயக்கம் இவற்றில் தயக்கம் மட்டுமே எவ்வளவு இருந்தது.

ஒருவேளை, காலாகாலத்தில் திருமணம் நடந்திருந்தால் இந்த கணர்ச்சிகள் என்னையும் ஆட்டிப் படைத்திருக்கிறோம் என்பதோ...?

ஆனால் இந்த முப்பத்தேழு வயதில், சத்தியமாய் எனக்கு வெளியேயே கண்களை மெலே செருகியபடி கனவு காண்டோ தெரியவில்லை.

"பார்த்து நு துக்கொடி, எங்களைப் பேசுற மாதிரியே வெகுக், வெகுக்குற பேசாதே. அன்றக்குள்ளே போதும்போது தலைமையாக குனிந்துண்டு போ, என்னை?" என்று அம்மா ஒரு நாள் பார்த்திருந்தாள்.

"எதோ பக்கவாள், இப்பவாந்து கண்ணைத் தொறுந்தாலே" என்று பதிலளித்து வருட பக்கத்து முன்பு எங்களை விட்டுப் போன அப்பாவை நினைத்துக் கண்கலங்கினால்,

அப்பா இந்த போது எனக்கு வயது இருபதுதான். பி. காம் முடித்துவிட்டு ரிசல்வட் எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருந்தேன்.

அப்பாவின் கம்பெனிலேயே எனக்கு வேலை கிடைக்க. இரண்டு தங்கைகளையும், கனா காதலி தம்பியையும் ஓரளவு படிப்பு, வேலை என்று மருவாக்குவதற்கு வசதியா யிருந்தது.

அந்த காலத்தில் மனத்தில் சலனப்படக் கூட குடுவாய் குழிவினவ என்னவென்று கவியில்லை.

ஒரு நாள் மீட்டும் கூட எங்கள் பார்வை எப்போதும் நெருங்க அழுத்திக் கொண் டிருந்ததால், "காதுக்குக்கிழை பந்தம்" பொதி பறப்பதும், ஹுக்களித்த கதவு பின்னால ின்று, எதிர்ப்பு இடையாதுகூட "கை" அடிப்பதும் கதைகளில் மட்டுமே படித்து "இப்படிதான்" கூட இருக்குமா?" என்று கிடைக்க மட்டுமே முடிந்தது.

அப்பாவுக்கு அதில் ஒரு பெருமை, என் நுதல் வெள்ளை கலா மீட்டும் பொறுப்பா நு துக்கப்பெயர்ந்த நான் தெரு

கிருஷ்ணா

வுலதான் இந்தக் குழந்தைகளோ: நின்றுருக்கணும். அவர் கண்ணை மூடவைச்ச பகலாய் இவ்மூலமா கண்ணைத் தொறுத்துட்டார்" என்று பேசுகிற வகுத்தெவர்கள்! மெல்லாம் சொல்லுகாள்.

ஒரு வேளை என் கடமையை நான் மறந்து பாதை மாறிவிடக் கூடாது என்பதை நூபகப் படுத்தவே இப்படிச் சொல்லுகிறார்களோ என்று எனக்குத் தோன்றும்.

"இந்தாடி பவுடரைவைடாப் போல் இக்கோ" என்று அம்மா பவுடர் டப்பாவை நீட்டினாள்.

காணவில்லை என் கையைப் படித்தவரின் கருவத்தை நினைத்துப் பார்த்தேன்.

நாற்பது வயதில் கய்யாணம் என்பது முற்றிலும் முருங்கைக்காயைச் சமைத்துச் சாப்பிடுவது போல் என்று எவரோ எழுதிவ புதுக்கவிதை ஒன்றைப் பத்திரிகையில் படித்தேன்.

துக் கோபப்பட்டது நூபகம் வந்தது.

இப்போது என் கவலாண அமர்க்களங்களைப் பார்த்தால் அந்தக் கவிதையை நினைத்துச் சிரிப்பு வந்தது.

கய்யாணக் கலாட்டாக்களில் அனைவரிடத்திலும் ஒரு மயக்கம் இருப்பது புரிந்தது.

இளம்பிழைகளைக் கிடைவடிப்பது போல் எங்களை இயல்பாகக் கேலி செய்வதும் முடிமாமல் செயற்கையாகக் கிடைவடிப்பதாகப் பேர் பண்ணி பலர் அசடு வழித்ததை நினைத்துப் பார்த்தேன், சிரிப்பு வந்தது!

"சுது. இந்த மாநிரி திமர், திமர்னு சிரிக்காதம்! கவலாணப் பெண்ணா, வட்சைமா அடக்கமாறிரு" என்று அம்மா அழைத்தாள்.

"இந்த வயசிலேயும் இது கட்டாயமா அம்மா?" என்றதும் அம்மா முகம் கண்டிப்போனாள்.

அம்மாணைப் பார்க்கப் பாவமாயிருந்தது!

அடிக பக்கங்கள்
அபித விவை!

**கல்கி 29.10.'89 தீபாவளி
சிறப்பிதழில்...**

ஏழாவது இரவு

அண்ணா நாயுடு எழுதும்
மர்மச் சித்திரத் தொடர்

படம்: ராம

இந்தோனேஷியாவில் ஓர் இந்தியா!

—வண்ணப்பலங்களுடன் பூணக் கட்டுரை

கனலாசுமி வருகிறான்;

வரவேற்பு சொல்லுங்கள்!

— உங்கள் செல்வம் பெருக உருப்படியான யோசனைகள்!

அவன்தான் என்ன செல்வான் பாயம்!
சாரிம்மா! அது சரி, நீ சத்துரு மாயா
வுக்குப் பட்சணம் கொடுக்கணும்னு சொல்
னின்னுத்தியே, அவர் கைக்கு கிளம்பிடப்
போறார். போய்ப் பாரு" என்று அவன்
மூளட மாற்ற முயன்றேன்.

"ஆமாம்மா, ராத்திரி பத்துமணி பஸ்ஸுக்
குப் போறான் அவன்" என்று பரபரத்தபடி
அம்மா நகர்த்தாள்.

அம்மா எப்போதும் இப்படித்தான்.
அந்தந்த நிமிட சூழ்ச்சிகளை அவளிடத்
தில் காணலாம்.

துணி நிமிடம் முன்னால் சிரிப்பான்.
சரி! விடவது அல்லவாம். உடனே கோபப்
படுவான். கணர்ச்சிகளில் சமஸம் அவன்!

எல்லோரும் கதவு வரை என்னுடன் கா,
கையில் பாய் உன்னுடன் அளந்த கதவைத்
திறந்து கொண்டு உள்ளே போனேன்.
நாழ்ப்பாளன் போட்டுவிட்டு நிமிர்ந்து
பார்த்தேன்.

கட்டிலில் அமர்ந்து ஏதோ புத்தகம்
புரட்டிக் கொண்டிருந்தவர் நிமிர்ந்து என்
னைப் பார்த்தார்.

மான்ஸ் அவரின் கொடுத்து வணங்கி

னேன்.

மெனமமாக இருவரும் ஒருவரை
யொருவர் பார்ப்பதும், கவனார்பும், நரை
னையும் புதிதாகக் கவனிப்பதுமாய் இருத்
தோம்.

"உட்கார்!" என்றார்.
கட்டிலில் அமர்ந்தேன். 'கனில் இப்ரான்'
புத்தகம் அருகில் இருந்தது.

என் பார்வையைக் கவனித்தவர்,
கனக்குப் புத்தகங்கள் படிக்கிறதில் விரிவுப்
பம் உண்டா? என்றார்.

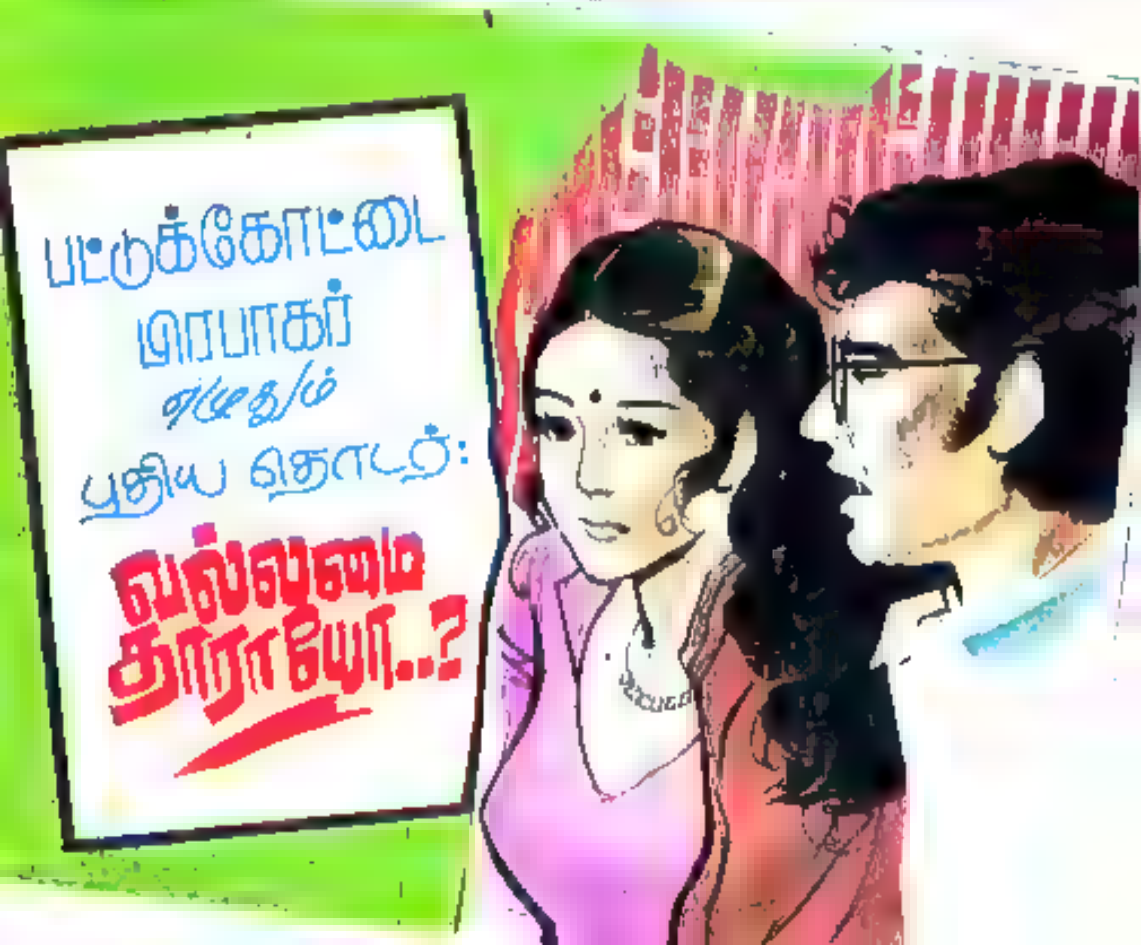
"நிமிர்வாரப் பத்திரிகைகளைப் புரட்டற
தோட சரி."

"அடடடா, நிறைய மிஸ் பண்ணி! டிரோ,
கனில் இப்ரான், ஜே, ஜே, லிவேகானத்து
புத்தகங்கள் எல்லாம் படிச்சா மனசு வீசாது
மாதும்."

"எனக்கு அதுக்கெல்லாம் நேரம் இருக்
கிறதில்லை. காலாவது ஆயிஸ், ஆயிஸ்
விட்டா விடு. டாவி, தரக்கம் அய்வனவு
தான்" என்று சொல்லும் போதே சிரித்து
விட்டேன்.

"எதுக்குச் சிரிக்கறே?"

"முதலிரவு நோத்துல நாம பேசிக்கிறதை
நினைச்சதும் சிரிப்பு வரது. நான்கு வய
சாவதுள்ளபோதே இப்படிப் பேசுறோம்?
இருபத்தி நானு வயசுல கம்யூனியாமி

இருந்தார். உனக்குக் கமலைப் பிடிக்குமா, கார்த்திகைப் பிடிக்குமா. இல்லை மாதிரி தீட்சித்தா. மீனாட்சி சேஷாத்திரியா என்று பேச்சு இருந்திருக்கும். இல்லை?"

பதில் எதுவும் பேசாமல் மெளனமாக இருந்தார்.

உண்மைதான் கலா. இப்போதெல்லாம். மூன்றுமணி நேரம் உட்கார்த்து விளைய பார்க்கிற பொறுமையே போலிசெக்க. ஏதோ நேரத்தை வினாக்குகிற மாதிரி ஒரு சீரிலிங் வந்திருது.

அது சரி, ஏன் நீங்க இயல்வனவு வேட்டா நிறுமணம் பண்ணிக்கிட்டு வங்க?"

உனக்காகக் காத்திருப்பதெனோ என் னவோ?" என்றார் மூன்றுமணி.

அவர் பதில் மனத்துக்கு இடையிருந்தது. "எவக்கு விவாம் தெரியுதுக்கு முன் னாடியே அப்பா அம்மா இறந்துட்டாங்க.

மாமா வீட்டதான் வளர்த்தேன். எஸ்.எஸ்.எல்.சி க்கு மேலே அவங்க என் னைப் படிக்க வைக்கல, மாமியோ. கொஞ் னம் தரங்காம. பெய்ராஸ்க்குத் திருட்டு

ரவிலேயி வந்திட்டேன். இப்ப நிலைய பார்க்கிற பிளாவோ கம்பெனியில சாதா

ரண எடுபிடியாகச் சொந்து கொஞ்சன்கொஞ் சமா மேலே வந்து இப்ப தெரிக் கிளர்க்

ளாயிட்டேன். நான் அனாதைங்க தாழ்மை உணர்ச்சிவசால் யாரோடும் அதிகமாப்

பேசமாட்டேன். அப்படியே தனிமை பழகிப் போச்சு. புத்தகங்கள் சிறேகமாச்சு. மாமா

வுக்குத் திகர்ந்து என்னைப்பற்றி லாபகம் வந்தது. உன்னைப் பத்திக் கொன்னார்.

உன்னைப் பெண் பார்க்கவற்புறுத்தி அனாமுக் கட்டு வந்தார். உன்னைப் பார்த்ததும் என் னமோ தெரியலே. தலைவாடிட்டேன்."

என்னை விட அவர் நிலை பரிதாபம் என்று புரிந்தது.

எனக்கு வயதாதி வீட்டது என்ற ஒரு துறைதான். இவருக்கு "நான் அனாதை"

என்ற துறையும் கூட இருப்பது நினைத்து என் மலம் இளகிவிட்டது.

"இந்தனை நான் தனிக்கட்டையா இருந் தேன். இதுக்கு மேலே ஒரு பெண்ணோட

அதிதெயிர் பண்ணிக் குடும்பம். தந்தை முடியுமா என்ற சந்தேகம் மனக்கல இருந்துக்

கிட்டே இருக்கு. ஆனாலும், நான் அனாதை இல்லை, எனக்கு என்று இப்ப ஒருத்தி

இருக்கா, ஒரு குடும்பம். இதக்குன்று நினைக் கிறப்போ சிரமப் பந்தோஷமா இருக்குமா"

அவரின் கனத்தசொட்டம் புரிந்தது. பத்துவயசுப் பிள்ளையை வளர்க்க

வேண்டிய வயசு, கல்யாணம் பண்ணிக் கிறாளா?" என்று ஆபீசில் ஆண் சகா

ஒருவர் கிண்டி வடித்தது ஸ்பாசம் வந்தது. இதோ நாற்பது வயதில் என்னை ஒரு

குழந்தை கிள த்திருக்கிறார். அவருக்குத் தாலாய், பண்ணியாய், தொழியாய் எல்லா

முறையும் இருப்பேன்.

அவரை வாஞ்சைபுடம் ஏதிட்டேன். என்லிட்டம் இதுவரை இருந்த தயக்க

மெல்லாம் பறந்துபோய், மாறாக தெய்வில் இளம்பிரியாத பாகம் அவர்மேல் சுரப்பதை உணர்ந்தேன்.

அவர் சாகசையப் பற்றி மென்மையான முத்தமிழ் மேன்.

கிழவருக்கு வயது கூன்கு!

"துமா, பெரியவரே! இயல்வனவு வய தான் காவத்தில் மிகவும் சிரமப்பட்டு மாங்கள்றை தடுவிரீர்களே, உங்களுக்கு என்ன வயதுக்குக்கும்?" என்று இளைஞன் ஒருவன் கேட்டான்.

எனக்கு நான்கு வயது ஆகின்றது என்றார்.

"என்ன சொல்கிறீர் பெரியவரே?"

"ஒரு மனிதன் இத்த உலகத்தில் தனக் காக மட்டும் வாழ்ந்த நாட்கள் வீண் நாட்

கனே, எப்பொழுது பிறகுக்காக வாழத் தொடங்குகின்றானோ அப்பொழுது

நான் அவனுடைய உண்மையான வயது தொடங்குகிறது. அந்த முறையில்

பார்க்கப் போனால் நான் பிறகுக்காக வாழ ஆரம்பித்து நான்கு ஆண்டுகள்

மட்டும் ஆகின்றன. சரி, உன் வய தென்ன?" என்று கேட்டார்.

"நான் இப்போதுதான் பிறந்துள்ளேன்" என்று பதிலளித்தான்.

"குட்டிக் கதைகள்" என்னும் நூலி லிருந்து.)

— டி. கே. பாலு

தீபாவளி இனிப்புச்செய்தி!

இல்லங்கள் தோறும் புதுமணம்
எங்கும் மகிழ்ச்சியின் ஆரவாரம்
கற்றமும் நட்பும் கூடிக்கொண்டாடும் சுபதினம்.

ஏராளமான மக்களின் சௌகரியத்திற்காக
நாங்கள் புதியதொரு கிளைவை
65, சி.பி. ராமஸ்வாமி ரோடு, அபிராமபுரம்,
சென்னை-600 018ல் திறந்திருக்கிறோம் என்பதை
மிக்க மகிழ்ச்சியோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறோம்.

தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பொருட்களால் அனுபவமிக்க
சனமயல் கலை வல்லுனர்களால் செய்யப்படும் எங்களது
இனிப்பு மற்றும் கார வகைகள் உயர்தரமட்டுமல்லாது
நல்ல கலையும் கொண்டவை.

உங்களது வருணை ஒரு இனிமையான அனுபவமாக
அமையும் என்பது உறுதி. வாடிக்கையாளர்களின்
முழுமையான திருப்தியே எங்கள் நோக்கம்.

இன்றே விஜயம் செய்வீர்:

ஸாய் கிருஷ்ணா

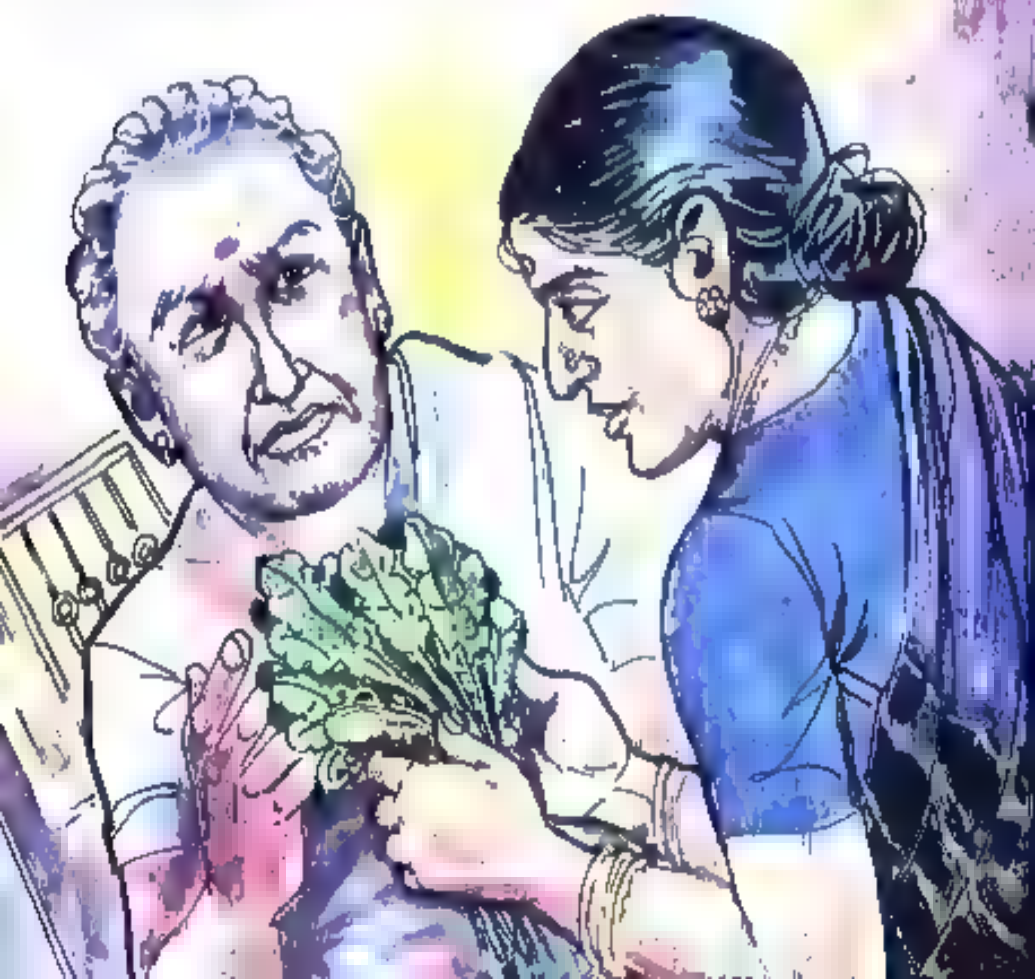
ஸ்வீட்ச் & ஸ்நாக்ஸ்

(AIR-CONDITIONED)

65, சி.பி. ராமஸ்வாமி ரோடு
அபிராமபுரம், சென்னை-600 018

போன்: 458407

தொரு நகைச்சுவை நாடகத்தைக் கைப்பற்று போலிருக்கும்.

சிவதாஸு மாமா உண்மையிலேயே மாமிக்கு மாமா மகன்தான். இவ்வெட்டாகப் பேசும் சந்தர்ப்பங்களில் மட்டும் மாமாவை நறு முறை சொல்லி "அம்மாந்தி" என்றழைப்பார் மாமி.

"தன் சாதுப் பிள்ளைக்கு வெளியிலிருந்து பெண் கொண்டு வந்தால் குடிசையைக் கொடுத்துவா என்று என் மாமிக்கு பழம். எங்கையா உரிமை வாங்கி என்னை மாட்டுப் பெண்ணாக்கிவிட்டுட்டா" என்று சிரிப்பார் மாமி. ஆனால் தனில் வந்ததுமிராது. மாமாவையும், சவதாஸையும், உடம்பாலையும் அளந்துவிட்டதொரு குழந்தை என்பது போல் கவனித்துக் கொண்டிருந்தார். மாமாவைக்குக் கையில் முன் வந்ததால் மாமிக்குக் கண்ணில் இரத்தம் வரும்.

"சரிப்பிட வாரேனா? சுருக்கச் சாப்பிட்டுட்டு வெளியுக்கு முன்னாடி கிளம்பிப் போய் பாடகைவெல்லாம் வாங்கிண்டு வந்துடுங்கோ, ஒங்களுக்குச் சிக்கிரமா சாதம் போட்டுக் கிளப்பி விடணும்மே இன்னக் கொஞ்ச பாக்டிக் காரியத்தையெல்லாம் அப்படி அப்படியே போட்டுட்டுச் சமைச்சு பண்ணினேன். கம்ம கம்ம எழுந்திருந்து வாங்கோ."

"வந்துட்டேம்மா, வாரேனா, வாரேனா. நுக்கு தும்பைச் சாத்திதப் புழியறயோ!"

— சிவதாஸு மாமா மாமினா ஒரு காலும் 'ம' போட்டுப் போ மாட்டார். எப்பவும் 'என்னம்மா, வாரேனா' என்றுதான் பேசுவார்.

"இதென்னது? என்னபேர முன்னங்கி கொன்னியே அதுவா? ரொம்ப நன்னா ருக்கோ அப்பதமா பண்ணி இருக்கியே!"

"என்ன செவ்வது? நீங்க வாங்கிண்டு வந்துட்டேன், காலைக் குடுத்து, குப்பைபல ஏறிய எங்கு மனசாகையே, துளி பவத்தம் மதுப்பைச் சேர்த்து, தேங்காய்த் துருவையைத் துலிப் பாப்பேரென்று பண்ணினேன். நன்னா அமைந்துக்குத்தாக் கும்."

"என்ன இருத்தாலும் நீ கொட்டிக்காரிதான் லாஸம்."

"ஹவ்வியே, எதுக்கு இத்தப் பட்டுக்குதுலா? இன்னும் கொஞ்சம் போட்டேனா? என்ன, வாவா ஒழுங்காயே சாப்பிட ருதிப்பிடு!"

"ஐயோ, ஐயோ, எல்லாதையும் என் இளையலேயே கவுக்க தியே! ஒங்கு அமைக்கோ."

"போறயே! சொப்பந்தான் கரிசைம்!"

"உன் போல எங்கு அக்கறையிலேயேகதிபா?"

"ஓ, ஓ சாப்பிட்டாச்சோயிலியோ? எட்டுபட்டுண்டு கெம்பற அழியைப் பாடிங்கோ, ஒங்களைக் கிளப்பி விட் டுட்டு எங்குக் கொன்னை காரியா கிட்டு - துணி ழுட்டை விட்டு உறுமறுது; தோங்கக் கலையித்தியாக ழுடம் தங்கனே நானே வேறே போட்டிருக்கிறேன்..."

அது வந்து, எல்லாரும் எப்படியோ சொழல் வதுக்குமேலே வேண்டியதைத்தாக்கிக் கட்டிண்டு வளையை வாரானே எங்கு, என்னயோ, என்ன செறா, சகதியா இருத்தாலும் வேண்டியதைத் தூக்கிண்டு தட்டிக் கொல்பச் சங்கடமா இருக்குமமா."

"ஐயே, போறயே! ஒங்களைப் பத்தி எங்கிட்டச் கொல்லிக்கிறேனாக்கும்! பொறத்த வீட்டுப் பெருணையை ஒடப் பொறத்தானோட நலா விட்டானா? என்ன கிளம்பினாச்சா? ழுடையை எடுத்துண்டேனா? பாஸ் புக எடுத்துண்டாச்சா?"

"எல்லாம் எடுத்துண்டாச்சா."

"எல்லாரிடமேயும் வாரடையை வந்து பண்ணி, பாங்க ழுட ருக்குள்ளே போலி பணத்தைக் கட்டிடுங்கோ ஒருத்தா கிட்டே யும் வளவளவனு போகிண்டு திக்கா தேங்கோ. என்ன புரிந்ததா?"

"சரிமமா! சரி சரி."

"அவன் - அதான் அந்த கண்ணுச் சாமி - இந்த மாசம் கொஞ்சம் டிரீபி

கவீப் ஸார்'னு த ன ல ன வ ச் சொறிஞ்
சான்னா, 'அதுனாவென்ன அடுத்த மாகம்
குடுங்கோ. என் ஒய்க்ப் கெட்டிக்காரி. எப்ப
டியோ பார்த்துப்பா'ன்னுட்டு வந்துடா
தேங்கோ. தோ பிரசவத்துக்கு ஸரப் போறா;
தலைக்கு மேல் செலவிடுக்கு.

சீதனாக்கெல்லாம் இவற்றையெல்லாம்
மாமியின் குரல் கேட்டது.

"பட்டு... பட்டம்மா கொஞ்சம் வந்து
முதுகு தேய்க்க விட்டுட்டுப் போறாய்மா?
ரொம்ப நாளைவிடுத்தே..."

மாமி முதுகு தேய்க்கக் கூப்பிடுவிராடுன்
றால் நிச்சயமாக மனசில் ஏதோ பளு
இருக்கு. அதை எங்கிட்ட எறக்கப்
போறா'னு அந்தம். அந்தமும் மாமி
ரொம்ப கவையபடச் செய்வா'னாதாம் நான்
ஆவலாக ஒடுவேன்.

மாமிக்கு முதுகு தேய்த்து விட்டு, சமையல
றைக்குப் போதும் வாசற்படியில் உட்கார்ந்
தேன்.

"என்னதான் அவர் அப்பாவிற்குத் தை
யும் கட்டிவந்த கபாவத்தையும் பெருமையா
நெனச்சிண்டு அரவணக்கிண்டு போனா
றும் சில சமயம் ரொம்ப ஆலாசமா வந்துடி
பட்டு. இன்னிக்கித்தான் பரேன். பசலைக்
கொரக்கிப் பதிலா முள்வங்கிக் கிரையை
வாங்கிண்டு வந்து நிக்கறார் இவர்! எத்
தனை நடவை பசலைக் கிரை சாப்பிட்டிருக்
கார்; பார்த்திருக்கார்? இவரோட என்னடி
பண்ணது?"

நான் மெளனமாகக் கேட்டுக் கொண்
டிருந்தேன். மாமி தன் போக்கில் தொடர்ந்
தார்.

"உல்லவேண! பெரியவா ரெண்டு பூண்டு
வீறும் கொஞ்சம் தலைத் தீச்சம் வச்சிட்டுப்
போனானோ நான் பொழுத்சேரனோ
இல்லாட்டா, பொண்டிக்குக் கல்லாணம்
பண்ணி, புள்ளைகளைப் படிக்க வச்ச.
எப்படி கரை காணந்து? என்ன பட்டு?"

"ஐயோ, கஷ்டந்தான் மாமி."
"குடுத்ததையும் எப்படி? செவ்வா,
வெள்ளிலு லாடை மாலையா சொல்வி,
புரியாட்டா புட்டுப் புட்டுச் சொல்லிப் புரீய
வச்சப் பொண்ணையும் புண்ணையையும்
பெத்து... என்னவோ போ எல்லாத்தையும்
வளர்த்து ஆளாக்கி, ஒரு வட்டியும் பண்ணீ

பணத்தையிட மெழ்ச்சியில் ஒரு
பெரிய வசதி இருக்கிறது. மெழ்ச்சியை
வாரும் கடன் மேட்க மட்டார்கள்!

— குறிஞ்சிவெள்ளி

— புத்தளாப்பட்டி சி. மணி.

விட்டாச்சு. இனிமே அதுக பாடு அது
கணம் படைச்சவன் பாடு... ஸ்... ஆ...

பிரமித்துப் போம் உட்கார்த்திருந்தவன்
திடுக்கிட்டேன்.

"ஒண்ணுமில்லையோ. பைக்க கலாரஸ்
வத்துவ பொறங்காவை அடுகமாத் தேக்கட்
டென் போனிருக்கு..."

"ஐயோ மாமி இரத்தம் வந்துடுத்தோ!
உள்ளே போய்க் காவைத் தொடக்க மருத்து
போட்டுண்டு, காஞ்சு பொட்டையை உடுத்
திண்டு சாப்பிடுங்கோ, நான் துண்டையெல்
லாம் உலர்த்தித் தீரேன்" என்றவாறு சுரத்
துண்டை அங்கிக் கொண்டு ஒடினேன்.

இது நடந்து நாளத்து நாட்களாவி
விருத்தம். பொழுது புலர்ந்ததும் புலராதது
மான் சமயம்;

"செல்லுன்னு பூத்த
தெறிஞ்சிக் காட்டுடே
தில்லுன்னு என்னை வறி
திறத்திப் போனீரே"

என்ற கைமான அழுதால் கேட்டது.

"ஐயையோ ஞானம் மாமி
போனிருக்கே!"

வறிற்றில் இமலத்தின் பனியங்குளைய
யும் சுமந்து கொண்டு, கணவர் பின்தொட
ரப் பதறிக் கொண்டு போனேன்.

ஞானம் மாமி யெதான். தலைவிரி கோல
மாக அழுது கொண்டிருந்தார்.

சிவதாணு மாமா தாழ்வாரத்தில் கிடத்தப்
பட்டிருந்தார். தலைமட்டில் குத்து விளக்கு
எரிந்து கொண்டிருந்தது.

"போய்ட்டா'டி பட்டு; மாமா போய்ட்
ட்டா'டி. தடிக்க ஐயம் கொண்டா ஞானம்னு
கேட்டவம் குடிக்கப் போதில்லாம போய்ட்
ட்டா'டி. ஐயோ நான் என்ன பண்ணு
வேன்மா!"

மாமி பல்லும் சொல்வி ஏங்கி ஏங்கி
அழுதார்.

சிறகென்ன? பிள்ளை பெண்களுக்குத்
தகவல் தெரிவித்து, அவர்கள் வந்து - செவ
தாணு மாமா கதையாவி விட்டார்.

மீளாமலின் காரியங்களுக்கெல்லாம்
முடித்து, பதினாண்டு நான் 'கப ஸ்விசர்
னத்தன்று சாப்பாடு முடிந்தது. இந்தப்
பதினாண்டு நாட்களுக்குள் பீடியில்
அடங்கி விடுவார் போல ஒருங்கி விட்ட
மாமியைப் பார்க்கப் பார்க்க வேதனை
வறிற்றைப் பிசைய, வெற்றிலைக்குச்
கண்ணாய்பு தட்டிக் கொண்டிருந்தவனை,
ஐடை காட்டித் தன்னுகில் அழைத்தார்
மாமி.

"பட்டு இந்தனை நான் அவரிருந்
தையித்துவ எங்கே திகரில்லையென்று நட
மாடினாடிருந்தேன். குடும்பக் காரியம்
அத்தனையும் நான்தான் செஞ்சேன்; ஆனா
அவரை முன்னாடி நிறுத்திண்டு செஞ்

சென். அப்பாவியா இருந்தாலும் எனக்கு ஆணை பலமா இருந்தார். இனிமேல் என்னடி செய்யப் போறேன் பட்டு? இனிமேல் இதுக என்னை எப்படிப் பந்தாடப் போறது கணோ?"

மாமி அடங்கிய குரலில் சொல்லி விசித் தார். அவர் பார்வை கடவை அரை மூடலாகச் சாத்திக் கொண்டு ஏதோ தீவிரமாக விவாதித்துக் கொண்டிருந்த பெண், பின்னைகளின் பக்கம் சென்றது.

மாமிவை இதமாக அணைத்துக் கொள்ளத்தான் என்னால் முடிந்தது.

திடீரென்று அறைவில் குரல்கள் ஒங்கின.

"என்னிது? அசட்டுத்தனமா என்னமோ நீங்கள்லாம் தனக்குத்தானே எல்லாத்தனையும் தீர்மானிக்கிறேன்? அம்மாவைக் கேக்க வேண்டாமா?"

— மூத்த பிள்ளை.

"அசட்டுத்தனம் என்னன்னா? இனிமே அம்மாவால் தனியா எல்லாத்தனையும் தீர்வாகப் பண்ண முடியுமா? எல்லாத்தனையும் வித்து, அம்மா பேர்வ கொஞ்சம் பணம் போட்டுட்டுப் பாக்கியைப் பிரிச்சிக்க வேண்டியதுதான். ஆளுக்குக் கொஞ்ச நாள் அம்மா நம்ம கூட இருந்துட்டுப் போறா. தனியா இருந்தா என்ன செய்யப் போறா?"

"அப்பறமா, நான் புதுசா ஒரு பிஸினஸ் ஆரம்பிக்கப் போறேன். இதை நான் அப்பா இருக்கிறபோதே ப்ரபோஸ் பண்ணாத தானிருந்தேன். அன்ஸிபார்களைடீ அதுக்குள்ள இப்படியெல்லாம் ஆயிடுத்து..."

— இளையவன் ராஜா

"எதுவாயிருந்தாலும் இப்பத்து சட்டப் படி பெண்களுக்கும் பங்குண்டு."

— பெண்

"அதான் கவலையுத்துப் போது போத்துப் போத்தா தடுத்தாச்சே?"

— மருமகன்

"அதெப்படி..."

அதற்கு மேல் கேட்க வாய்ப்பே இல்லாதபடி, நெற்றி தாவுகடன் புடைத்து உதடுகள் துடித்த ஞானம் மாமி என் கவனத்தை ஈர்த்துக் கொண்டார்.

"பார்த்தியாடி பட்டு நான் சொன்னேனோ! சொன்னேனோ!" என்று மாமி எந்த திறமையும் வெடிக்கப் போகிறாரென்று பயத்தவன், "மாமி ப்ளீஸ்" என்ற இறைஞ்சு கதலுடன் அவர் கைகளைப் பற்றிக் கொண்டு, "ஓ..."

ஒரு கணம் — ஒரே ஒரு கணம்தான். சற்று முன்னர் கண்ட முகமாற்றம் வெறும் கற்பனைதானோ என்று திகைக்கும்வகையில் மாமி சகஜமானார்.

"தழுந்தைகளா!"

மாமியின் குரலில் அச்சமுட்டும் அமைதி, எங்குமாவே சிறு மெளனத்தைத் தொடர்த்து

18 ஆம் பக்கப்பதிர்
விடை:

காஞ்சிபுரம்.

— விருதை ராஜா.

அறைவிருந்தவர்கள் வெளியே வந்தார்கள்.

"உக்காருங்கோ."

மாமிதொண்டைவக் கெருமிக் கொண்டார்.

"அப்பா போயிட்டார். ஒரே எம்புல குதிச்சிண்டு போயிட்டார், எனக்கும் வயசாறது; நானும்..."

"அம்மா!"

கையமர்த்திக் குறுக்கிட்ட மெனம்பு படுத்தினார் மாமி.

"நானும் ஒரு நாள் போகத்தான் போறேன். போறத்தே ஒண்ணையும் எடுத்துண்டு போகப் போறதில்லை. ஆனா, உசிர் இருக்கற வரைக்கும் எல்லாருக்கும் — அது எல்லாவை குறுகினதா இருந்தாலும் — எதிர்காவலு ஒண்ணு இருக்கு; அதை அவரவர் இஷ்டப்படி வாழவும் உரிமையிருக்கு. வயசானவாண்ணா மூட்டை முடிச்சிலேப்பா, 'அங்கே கொஞ்ச நாள் இங்கே கொஞ்ச நாள்'னு உருட்டி விட, கையில் காலில் தெம்பிருக்கிற வரைக்கும் என் முயற்சியில் வாழறதுதான் எனக்குப் பெருமை. உங்களுடன் வந்து, உங்கள் நிழலா மூக்க விட்டுண்டிருக்கிறது என்னைப் பொருத்த வரைக்கும் முடியாத காரியண்டா குழந்தைகளா!"

"ராஜா, அம்மா நம்ம பிஸினஸ் முயற்சிக்குப் பணம் தர மாட்டேன்னுட்டான்னு மனஸ்தாபப்படாதே. சொந்தமா பாடுபட்டுச் சாதிக்கற காரியங்களுக்கு மனமே அதிக்மாட கொழுந்தே!"

"தே, கருப்பு இனிக்குதுன்னு வேரோட கல்லக் கூடாதுமோ! டாட்டுப் பொண்ணோ! நீ இந்த வீட்டுக்கு வந்து ஒரு வருஷத்துக்கு மேலாறது; ஆனா இன்னமும் நீ கடுகனவு கூட இந்த வீட்டோடு ஒட்டவே, நீ என்மையில இந்த வீட்டு மாட்டுப் பொண்ணாணப் பறம், எதெதையார் வாருக்குக் குடுக்கணும். எப்படி எப்படி செய்யணும்கு சொல்ல உரிமை உனக்குத்தானா வரும். அது வரைக்கும் நீ பொறுமையா இருக்கணும்."

பெயர்த்தெடுக்கலாம் போன்று அங்கு கனத்த அமைதியும் நிலம் நொக்கிய கண்களும் பெரும் சங்கடத்தை ஏற்படுத்தவே, மெல்ல எழுந்து என் விட்டை நோக்கி தகர்த்தேன்.

ஞானம் மாமியின் புது உருவம் மனம் முழுதையும் வியப்பில் நிறைத்திருந்தது.

பற்றி அவர் சொல்கிறார்:

இந்தியா அந்நிய ஆயுதங்களைத் தயாரிக்க வேண்டும் என்று டாண்டேகர், எச். எம். பட்டேல் தவிர தானும் பேசியேன். எங்கள் வேறு சிலரும் ஆதர்த்தனர். விவாதத்தின் போது ராஜாஜி மென்மையாக இருந்தார். இறுதியில் ஊர்ச்சிமையால் ஒரு கோரிக்கையை அவர் விடுத்தார். இந்தியா என்றாவது ஒரு நாள் அந்நிய ஆயுதத் தயாரிக்கும் என்பது தங்களுக்கு தெரியும் என்றார். ஆனால் யாராவிருந்தாலும் சரி, அதனைத் தயாரிப்பது தவறு என்று எடுத்துக்காட்டி எதிர்ப்புத் தமது வாழ்நாளின் முக்கியக் குறிக்கோள் என்றார். அதனால் எங்கள் எங்கள் எதிர்ப்பை வாயில் கொடுத்துக் கொண்டால் நாம் மகிழ்ச்சி அடைவோம் என்று.

எல்லாம் நடராஜாஜியின் கண்களில் மிதந்து எதிர்ப்பை வாயில் கொடுத்துக் கொண்டவர் - என்னைத் தவிர. ராஜாஜியின் தீர்மானம் நிறைவேறியது. ஆனால் தான் என்பது எதிர்ப்பை. அதில் பதிலு செய்ய வேண்டும் என்று வற்புறுத்தியேன்.

"சில மணி நேரம் சென்று ராஜாஜி என்மக்குக் கார் அனுப்பி என்னை அவர் தங்கியிருந்த ஸ்டாஃக்ஸ் அமைத்து வரத் செய்தார். என்னை அவர் கண்டிக்கும் போதிரார் என்று நினைத்துக் கொண்டே போனேன். ஆனால் ராஜாஜி, தீர்மானம் கமிட்டி உறுப்பினர் ஒருவர் தாது ஆய்ந்ததற்கிடை ஒன்றினை விட்டுக் கொடுக்காமல் அதில் உறுதியாக நின்று பற்றி மகிழ்ச்சி தெரிவித்தார்."

தேர்தலை முன்னிட்டுக் கட்டிக்காக நன் கொடைகள் வசூலிக்க வேண்டிய தீர்ப்புத் ராஜாஜிக்கு மீண்டும் ஏற்பட்டது. கட்டியை எதிர்பாராமல் தங்களுக்குத் தாங்களே பணம் செலவுதித்துக் கொண்டு கத்திராக் கட்டி சார்பில் தீர்க்க கூடிய சில வர்த்தகர்களை நக்கவும் முயற்சி செய்தார். ஆனால் நன்கொடைப் போட்டியில் காங்கிரஸின் கிட்டத்தில் கத்திராக் கட்டியால் நெருக்க முடிவளிப்பவை. மிகவும் பின்தங்கியே இருந்தது. "எனக்குக் கொடுத்துப் போல் ஐந்து முதல் பத்து மடங்கு வரை காங்கிரஸுக்குத் தொழிலதிபர்களும் வர்த்தகர்களும் கொடுத்திருப்பதைக் காண்கிறேன்" என்றார் ஸி. ஆர். காங்கிரஸிடமிருந்து சலுகை பெற்றிருந்த. இனி பெறவிருந்த தொழிலதிபர்களால் அளமச்சு வந்து கேட்ட போது இல்லை என்று கூற முடியவில்லை. "இது அச்சுறுத்திப் பணம் பறிப்பதாகும்" என்று ஸி. ஆர் கூறினார்.

காங்கிரஸுக்கு எதிராக எதிர்க் கட்சிகள் இணைவது என்பது சாத்தியமற்றதாகப் போனாலும் கட்டணி அளமத்து தொகுதி உடன்பாடு காண் முடிந்தது. ஒரில்லாவில் கத்திராக் வுன் காங்கிரஸும் கட்டிக்

இணைத்து ஒரே தேர்தல் அறிக்கையை மக்களுக்கு அளித்தனர். ராஜாஜியின் துணைவரும் கத்திராக் வுன் தொகுதி உடன்பாடு செய்து கொண்டனர்.

தமிழ் நாட்டில் அண்ணாதுரை அவர்கள் தமக்குத் தாமிரணம் பயன்படுத்தி திருமக தலைமையில் ஒரு கூட்டணி அமைப்பதில் ஸி.ஆருக்குக் கணிசமான பங்கு இருந்தது. கத்திராக் கட்டிக்குக் கட்டணியில் சிறிது இடம் தான் ஆனால் அது பற்றி ஸி.ஆர். கவலைப்படவில்லை. தமது செல்வாக்கால் பயன்படுத்தி திரு. மு. க. வின்கொண்டகாரில் ஆரோக்கியமான உறுதிகளைத் தம்மால் ஏற்படுத்த முடியும் என்று அவர் நம்பினார்.

தேர்தல் நெருக்க நெருக்க ஸி.ஆர். தாக்குதல்கள் ஆடுமீடித்துக் கர்னையான ஆயுதங்களைப் பயன்படுத்தினர். இந்தியா போது கட்டிக் கட்டணம் பயன்படுத்தி திருத்தல் கரும் அரசியல் சாணத்தளைக் கொண்டு விட்டனர் என்றார். அமெரிக்காவைத் துதிப்பாடு பிழைப்பாது தாரதாரம். தலைவரை கவனம் வந்திரு அரசியலுள் தாண்டி அட்டிக்கலாக்கிக் கொண்டிருக்கின்றனர் என்றார். வக்கிக் சிவ இடங்களில் பட்டணிக் சாவுகள் நடத்திடுப்பதைக் கட்டிக்கட்டிப்பாது. ராஜாஜி தமிழ் நாட்டில் முதல் கட்டிக் இந்த சமயம் இங்கே கூட ததான் நடக்கக் காவுகள் நடத்திடுக்கின்றனர் என்றார் காமராஜர். இந்தக் கற்றைகள் தகவரை அது அல்லாது தக்கலிசைவ என்று மறுப்பறிக்கை விட்டது. எதுவாண்டியாக ஒரு கேள்வி பதிலும் எழுதினார் ஸி.ஆர்.

ஆகிரியை (மாணவரணம் பார்த்து) "எப்பா தொண்டுகிறார்?"

மாணவன் "என்னென்றுப் பதிவரலாம் துற்றாண்டில் மார்க்கோ முதல் வங்காளம் வரை அரணை உரையென் ஒரு தொண்டியாக இருந்தேன்!"

காங்கிரஸைப் பதவி இறக்கிக் காட்ட வேண்டும் என்ற தமது விடையத்தில் தங்கிரிய முறையில் அவர் உறுதியாகவும் தீவிரமாகவும் செயல்படுவது கண்டு, தவிந்து பதிலினை. "இவ்வாறு போன்ற உறுதியும் உறுதுடியும் உள்ள ஒரு தலைவர் காங்கிரஸின் எதிர்காலத்திலேயும் தொடர்ந்து வாரா?" என்று கேட்டிருந்தது.

தேர்தல் முடிவுகள் காங்கிரஸ் வக்த வெற்றியை என்றாலும் பவத அடிவாங்காமல் அந்த வெற்றியை அது அடையவில்லை 520க்கு 280 மக்களவை இடங்களை அது கைப்பற்றியிருந்தது. இது முன்னர் இருந்த பவததை விட துறையுத் தவிர, எட்டு மாநிலங்களில் காங்கிரஸ் தோல்வியையே தழுவி இருந்தது. இவற்றுள் தமிழ் நாடும் ஒன்று என்பதில் ராஜாஜிக்கு அளவிட

முடிவாத மதிப்பீடு, மக்களிடமிருள் கதத் திரக் கட்டுகின் பவம் இரட்டிப்பாகித் தது. 22 மிக்குத் 44 ஆக் கவர்த்தி த்தது குறாரம். ஒய்ஸா, தமிழ்நாடு ஆலையக் காவலில் எம்.பி.களை விட அதிகமாக கதத்திரா எம்.பி.களைவே தேர்தெடுத் திருத்தன! துராரத்தில் முன்பு 36 ஆக் இருந்த கதத்திரா எம்.பி.வக்கன் இப்போது 86 ஆக் கவர்த்தி த்தனார்! ராஜஸ்தானில் இத்த எண்ணிக்கை 38 மி த்தது 88 ஆக் கவர்த்தி த்தது! ஒரில்காவலில் ஜன காங்கிரஸ்மும் தேர்த்துக் கொண்டு கதத்திரா க. சி. ஆர். சியை அளமதது விட்டது!

காவலிகள் காவலுத்தியம் எவ்வாறு முழிவடிக்கப்பா? ஒய்ஸா து! எவ்வாறு முடிவு களையவும் விட இனிமையானவையாக ஸ்டீபுலுக்கு விளங்கியவை ஒரில்கா. தமிழ் நாடு தேர்தல் முடிவுகளே. தமிழ் நாட்டில் காங்கிரஸ் வேதோடு பிடுங்கப்பட்டுப் போகத் தேர்தல்புற்றது 14 ஒய்ஸா. காவலாளனா ஒரில்காவல் தேர்ப்பாளன் 21 தேர்தல்புற்றது ஒரில்கா! தமிழ் நாட்டித் த்தது போட்டியில் ஒய்கொரு மத்தியத்திற்வும்

தேர்தலார் தமிழக மத்திரி சபையில் இருத்த குரே ஒரு அமைச்சர் மட்டுமே தேர்தலில் வென்றார்!

"தாய்க் கிடுவிகள் பரவித் கொண்டிருக் கின்றன" என்றார் தேர்தலில் கண்ட முதல் உர்ப்பத்தவர்களும். ஆனாலும்... ஆர்... "இது அரசியல் ஆதோக்கியம் மலர்த்ததின் அதிருதி" என்றார்.

தி. மு. க. அமைச்சரவை அளமத்தது. "கதத்திரா எம்.பி.வக்கன் தனியே ஆதர வாதர்களாக அமர்வார்கள்" என்றார் ஸ்டீபு.

புலியே முதலமைச்சர் அண்ணாதுரை துது கட்டுக்காரர்களிடம், "கட்டு வேறு, துடு வேறு என்பதை கணருவர்கள், திரத்தமாக உள்ள அதிகார வர்க்கத்திற் கிடது கட்டு செல்வாக்கைக் செலுத்தி அவர் களை கதத்தல் வற்புறுத்த முயலாதிர்கள்" என்ற போது ஸ்டீபு. மதித்தது போனார். "கணருதுதுவே போதும்! தி. மு. க. விட பித்தது திரத்த அதிகமாக தான் எதையும் எதிர்பார்க்கவில்லை" என்றார்

தமிழகம்: தி. ராஜேந்திரன்

ராஜாஜி வாழ்க்கை வரலாறு - பகுதி VII க்கு - பொருள்கள் நிறப்பித்தில் ஆரம்பமாகும்.

பொருள்கள், அவ்வாறிருக்குமானால் அத்தப் பக்கத்தின் அப் மேல் பகுதியை மட்டும் கத்தித்வ எடுத்து வைத்துக் கொள்ளுங்கள். இதனை, நீங்கள் கெடு நாட்களாக ஆகைப் பட்டு வாங்க முடியாமல் தள்ளிக் கொண்டு போன பொருளை வாங்கியதற்கு உரிய - தெதிடாக உடிய - பித்துடன் இணைத்து அனுப்பினால் உப்பனில் குறிப்பிடப்பட் றுள்ள தொகை உங்களுக்கு உட்போ அனுப்பி வைக்கப்படும். உப்பன் கிடைத்த தும் அதன் மதிப்புக்குக் கைமாற்றுப் பெற் றுக் கூட அப் பொருளை நீங்கள் வாங்கி விடலாமே? உப்பனில் மதிப்புக்கு மேல் கைப்பணம் செலவழித்தும் நீங்கள் ஒரு பொருளை வாங்கலாம்; ஆட்சேபணை எது?

ஒரே ஒரு நிபந்தனை! நீங்கள் வெகு நாட்களாக வாங்க விரும்பப்பட்டு வந்த அத்தப் பொருள் என்ன? அதன் மீது உங்களுக்குப் பற்றாத் மீழக் காரணம் என்ன? அத்தப் பிள்ளைகளைக் கருக்கமாகவும் கணவராகவும் (தனக்கணவராகவும்!) எங்களுக்கு எழுதி அனுப்ப வேண்டும்! இவற்றை பிரச்சித்துக் கற்கப்படும்துணுக் குகள் ஒவ்வொன்றுக்கும் தனியே ரூ 25/- பரிசு உண்டு!

முடிவு தேதி: நவம்பர் 15, 1989.

இத்தத் தெதிக்குப் பிறகு வரும் அனுப்பக் குறிப்புக்கள், உப்பன்கள் முதலியன பரிசு பெற மாட்டா.

— ஆனிரியர்.

கங்கி வாசகர்களுக்கு

தீபாவளிப் பரிசு!

நீங்கள் தீண்ட நாட்களாக ஏதாவது ஒரு பொருளை வாங்க வேண்டும் என்று கணவு கண்டு வந்திருப்பீர்கள். உங்களைக் கொக்க வைக்கும் ஓர் ஆடியோ கேஸட், உங்களுக்குப் பிடித்த கதாசிரியர்கள் ஒரு புத்தகம், ஒரு தலிய வடிவட்டல் போனா - எதிர்பாராத வேறு செலவினங்கள் வந்து நீங்கள் ஆகைப்பட்ட அத்தப் பொருளை வாங்கக் கை வராமலே போயிருக்கலாம்.

எவ்வி தீபாவளி நிறப்பித்தில் தவைபக் உப் பக்கத்தில் மேற்புறம் தெதிப் பகுதியைக் கவனியுங்கள். அங்கு தீபாவளிப் பரிசு முத்திரை பதித்து, ரூ 25, ரூ 50, ரூ 100 என்று பரிசுத் தொகை குறிப்பிட்டு, எவ்வி ஆசிரியர்கள் கைபெழுத்துக் இருக்கிறதா.

**உங்கள் பால்காரர்
இரவு 10 மணிக்கு
பால் கொண்டு
தருவாரா?**

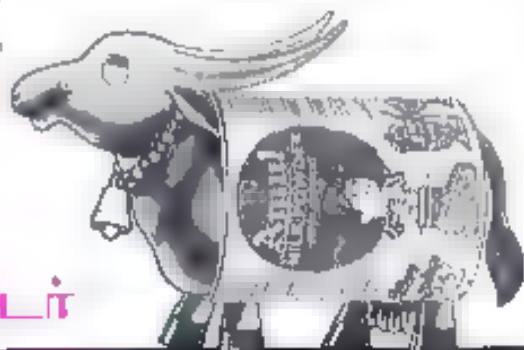
என் பால்காரர் தருவார்

கருங்கல் மதகம் இரவு
 வெகுநேரம் பாதக
 விருப்பதீழம். அடிநிலைக்கு
 தாபதிக்கின்றம். பாய் பிடிபா
 இரவு தாபதாய் ஒக்குப் பதிலாக
 பாய் வெண்ணும் என்நிறம்.
 அந்த நேரத்தில் எங்கு சென்று
 பாய் தாபதகிர்கள்? அடியும்
 மிக்கு எங்கு? எங்கெய். விட்டும்
 எவ்நிறம். கவர்தியை
 இடக்காது, பாய் தாபதக
 லாது. நீர் தீ போகாது.
 கிரீஸும் போகாது.

அவ்வாறு பரிசுத் தரப்பட்ட
தொகைக்கு துரியோமையாண, ஆண்ட
நீளவந்த ௪௪௭௭௭ தொகுதியில்
தொகைத் தரப்பட்டது.
அப்போது மேலாண்டுதொகை,
பேரவையர், கலாபதி, தலைவர்,
பரிசுதரம், கலாபதி, மேலாண்
தொகைதரம், கலாபதி, மேலாண்
தொகைதரம், கலாபதி, மேலாண்
தொகைதரம், கலாபதி, மேலாண்

அமுல்
மில்க் பவுடர்

வீட்டினுள் இயங்கும் ஒரு பால்பண்ணை.

என்

வெளித் தேரடி

அத்தியாயம் 37
சிந்திய செந்தி?

தேரடிப் பள்ளியில் எழுப்பப்பட்ட கட்டிடத் தொழில்கள் அனைவருக்கும் அவர் வேலைவாய் பிரித்துக் கொடுத்த தருமன், அடக்க இயலாத ஆவலுடன் அது வலகத்திற்குப் புறப்பட்டான். அக்க ஆதவன் தன்னை எதற்காக தேரில் பார்த்த விரும்பியிருப்பார் என்ற குழப்பத்திலிருந்து தான் அவன்.

கட்டிட அலுவலகம் அடைந்ததும் தருமன் காத்திருக்கும் செய்தி தென்னவனுக்கு அறிவிக்கப்பட்டது. மறுநிமிடம் தென்னவன் வெளியில் ஓடோடி வந்தான். "வாங்க தருமா! ஏன் வெளியே வந்தீர்கள். எங்க...? உங்களை வாங்க." தென்னவனின் மரியாதையில் தருமன் தரிசிக்கப்பட்டு நெளித்தான்.

"இல்ல பரவாயில்லை... இன்ன விசயமா கூப்பிட்டு வந்தீர்கள்? சொன்னியென்ன..."

"அட அதைச் சொல்லத்தான் உங்களை நான் வரச் சொன்னேன்... அதை இப்படி வாசலில் நின்று பார்த்து, இதைப் பாருங்க தருமன்! நான் நம்ம கட்டிடமே சேர்த்த நான் இத்தே உங்களைச் சந்திக்கணும் சந்திக்கணும் துடிச்சிக்கிட்டிருக்கேன். அதுவும் எப்படியோ இத்தனை நாளுப் தட்டிக்கிட்டே போயிடுச்சு. அந்த நல்ல சந்தர்ப்பம் இன்னுக்குக் கெடைச்சதுகே எனக்குப் பெரிய சத்தோஷம்." மொதல்ல உன்னை வாங்க, மீதி விஷயங்களைப் பேசுவோம்."

தென்னவன் மிகவும் தொழனமயுடன் துறவியின் தோளில் கை போட்டு அவனை உன்னை அழைத்துச் செல்ல, தருமனுக்கு உடம்பது நிஜமா என்ற நிபாயமான சத்தேகம் எழுந்தது. அவனது மனத்தில் தென்னவனுக்கு ஓர் உயர்வான இடத்தைக் கொடுத்தான் தருமன்.

உன்னை அழைத்துச் சென்ற தென்னவன் தருமனை அவனுக்குச் சமமாக உட்கார வைத்து அவனுக்குச் சமமாக உட்கார வைத்து அவனுக்குச் சமமாக உட்கார வைத்து உன்னை திகுமுக்காடினான். தென்னவனின் உயர்த்த பண்பையும், தன்னடக்கத்தைப் கண்டு பிடித்தான். அந்தக் கணமே எப்படியாவது அவனை வெற்றி பெறச் செய்ய வேண்டும் என்று வெறித்தனமாக முடிவு செய்தான்.

உயர்த்திய முடித்து போர் ஆரம்பித்தான் தென்னவன் தென்னவனுக்குப் பேசுவா கற்றுக் கொடுக்க வேண்டும்... கால் மணி தோல் அவனது பேச்சைக் கேட்க தேர்த்தால் கல்லும் கன்றையும். பாவப் தருமன் எந்த நுணர்!

"தருமா... தேர்த்தல் போட்டியிட்டு வெளிக்கே பெரிய பதவியில் உட்காரணும் ஓர் போராளியெல்லாம் எனக்குக் கிடை யாது. என்னை. தேர்த்தல்மேல்வாய் நம்ம நாட்டு மக்களுக்கு ஏதோ நம்மால் முடிவுசெய்யக்கூடாது செய்யணும் கறறுதான். அதைச் செய்வதற்கு நான் தேர்த்தல் தின்று வெளிக்கே ஒரு பதவியில் இருந்தானாறுது இல்லை. அதனால் நான் வெளிக்கறதைப் பத்தியோ அவ்வது தேர்த்தலைப் பத்தியோ வுளியுப் கவனப்படுத்த கெடையாது. வெளிக்கணும் ஒரு காரணத்துக்காகப் போவான் பல் வாக்குறுதிகளையும் நான் போது மக்களுக்கு அன்னி விசத் தவாரா கில்கை. அதனால் மொதல்ல நான் நம்ம தொகுதி மக்களுக்கு என்னென்ன துறைகள் இருக்கக்கறதைத் தெளிவா தெரிஞ்சுக்க வேண்டியேன். அதை பூங்க உட்கார்த்துக் கட்டி. என்னால் தெரிஞ்சுக்க முடியாதுப் கறறு எனக்குத் தெரியும். அதனால் நான் வீடு விடாகப் போய் போட்டு கேக்கறது விட. நம்ம தொகுதி மக்களோட துறைகளை தேரில் போய்க் கேட்கலாம்னு முடிவு செஞ் சிறுக்கேன். அதுக்கு நான் உன் சதவியைத் தான் நம்பியிருக்கேன்."

"அவன் பூங்க சதமான தங்கம். நானும் எத்தினியோ போர் பாத்நுக்கறேன் எத்தினியோ கட்டிடமே, ஆனா உங்களை மாறி வித்தியாசமானவனா என் வாழ்க்கை விடையே இப்பத்தான் மொத தார பாக் தேன். எந்த காரியம் செஞ்சாலும் என் தலைவரு கறக்கடாத்தான் செய்வா நன்னை... அவரு உன்னை இன்னஞர் அன்னித் தலைவரா போடச் சொல்லவே எனக்குத் தோணிச்சி. தலைவர சரியான ஆணைத்தான் புடிச்சிருக்கிறாரான்னு..."

பாருகிராஜா

உனக்கு நான் இப்ப இன்னா செல்லுறாப்பா
கொடுப்பன்னா — செல்லறேன். என் செ
ளரக் கூடக் கொஞ் நான் குடுத்துடுறேன்!"

— திருமன் உணர்த்துகலாப்பட்டுப் பேசி
னான். "அட அதெல்லாம் ஒன் னுடைய வேண்
டாய், தருமா! உன்னைப் நம் பே என் க்குப்
போதும். என் க்குத் செல்ல வேண்டியதெல்
லாம் ஒன்னை ஒன் னுதான் தருமா! நான்
நாளளயிலே இருந்து நம்ம தொந்தரவு மக்களை
நேரில் பார்க்க முடியு செஞ்சி நட்சேன்.
அப்படி நான் விடுவீனா போவதாய்போ த்

என் கூடவே இருந்து என்னை எல்லாருக்கும்
அந் புகப்படுத்தி வெச்சி என் க்கு உதவி
செல்லுறாய். செல்லியா தருமா?"

தருமன் உருகிப் போனான். தன்னிடம்
வாசியாக் கோருப் கூவினவத் தருகிறேன்.
தவறு செல்லு என்னிடம். இருக்கும் கரும்
பைத் காப்பிடுவாயா? என்று செஞ்சவறு
போய் இருத்தது அவனுக்கு.

தனக்கு இவ்வளவு பெரிசு தருகி கொடுத்த
ததற்காகத்தான் எல்லா அலருக்கு நன்றி
செய்க வேண்டும் என்று நினைத்தவன்

நம்ப துயில் குப்பத்துக்கு நேருவேலு வந்து நமக் கெல்லாம் இன்னா கஷ்டம்னு கேட்கப் போறாரு. அவரு மாமிரி நானு நல்லவங்க இருந்தா போலும்மே. நம்முக்கும் அமெரிக்கா சப்பான் மாமிரி ஆனிடும். அவனோ பெரிய ஆளு எம்மாம் மருவாதி குடுத்தாரு தெரி யுமாம்மே எனக்கு! என் தோன்லே மகை போய்டுக்கிணாருமே! அவனோ நல்ல மனுசன் அவரு - எப்படியும் கெலிக்க ணும்மே.. அப்பாலே இன்னொரு விஷயம் சொன்னா கோவப்பட மாட்டியே.."

சிட்டு அமைதிவாக அவனைப் பார்த்து 'மாட்டே...! எப்பதறிது அன்! பாளமாய்த் தலைபாட்ட..'

"சிட்டு நானைக்கு மொத மொத அவரு நம்ம தொகுதிக்கு வராரா... அப்ப நம்ம குப்பத்து வாசலிலே நின்று நீதான்மே அவருக்கு ஆரத்தி எடுத்து நிறுஷடி கழிக் கணும்!" என்றான் நகுமன்.

மறுப்பதற்குச் சிட்டு வாய் திறக்குறான். திரும்ப..

"சிட்டு.. வழக்கமா நம்ம தொகுதியில் நிக்கற நம்ம கூட்டுக்காரங்க, நம்ம குப்பத் துக்கு சோர் குடிசை குவாச் சொல்ல, நம்ம குப்பத்து ஆளுங்கடெல்லாம் எனக்கு மாமிரானை குடுத்த நம்ம வீட்ல இருக்கறவங்க ளைத்தான் மொத ஆரத்தி எடுக்கச் சொல் வாங்க. இத்தினி வகுஷ்டம் அக்காநான் மொத ஆரத்தி எடுக்கிறேன். இப்பத்தான் அக்கா மகிரோ! இல்லியோ அத்தாவு நீதான்மே எப்படியாவே கம் எனக்காக இதைச் செய்யுறாய்.."

மறுக்க வந்த சிட்டு மௌனமாய்ச் சம்பந்திதான்.

மிருநான் குழிக்குப்பம் வீழாக் கணவ கூட்டியிருந்தது. பாண்டு வாத்நியக்காரர்கள் றுடியுடன் தூள் கொப்பரிக் கொள்வதுருக்க. குயில் குப்பம் தோண்டும். கொடியும், வண்ண சிவில பல்பூம் கொண்டு அவங்க ளைக்கப்பட்ட. புது மணப் பெண்ணாக் கூட்டிவனித்தது. நகுமன் அதிகாண்டயி லேயே எழுந்து 'அக்னி ஆதவனை'க் கூட்டி வாய் புறப்பட்டு விட்டான். குப்பத்திலிருப் பவர்கள் சிட்டுவிறகு எப்படி ஆரத்தி எடுத்து நிறுஷடி கழிக்க வேண்டும் என்பதை யெல்லாம் விளையாறியாக் விரைக்கியிருக்க. சிட்டுவும் அதற்குத் தன்னைத் தயார்ப்படுத் திக் கொண்டான்.

சரியாகக் காலை 9.30 மணிக்கு அக்னி ஆதவனின் காச் வந்து குயில் குப்பத்து வாசலில் திற்க. முன்னால் அமர்த்திநிற்க தருமன் வண்டியிலிருந்து இறங்கி. அவசர அவசரமாய்ப் பின் கதையைத் திறக்க 'அக்னி ஆதவன்' அமைதிவாய் வண்டியை விட்டிறுங் கிறான். சொல்லி வைத்தாற் போல் கூடி விருத்த மொத்த பேரும் அண்ணன் 'அக்னி ஆதவன்' வாழ்க என்று கோஷமிட்ட னர்.

கூட்டத்திலிருந்த ஒரு பெண் சிட்டுவடல் முன்வந்தாள். சிட்டு எளதப் பற்றியும் அதிக அக்கறைவில்லாது தலைவையக் குளித்த வாறே 'அக்னி ஆதவனுக்கு' ஆரத்தி எடுத்து முடித்தாள். அடுத்து அவள் அவன் நெற்றிக் குத்தில்கமிட வேண்டும். அதைச் செய்வதற் காக ஆரத்தித்தட்டிலிருந்த குத்தமுதன்றை எடுத்து அவன் நெற்றியில் திலகமிட நிமிர்ந்த சிட்டு அங்கே தென்வவனைக் கண்டதும் தன்னை மின்னக் தாக்கியது போல் உணர்ந்தாள். மறு நிமிடம் குப்பமும் கூட்டிய தென்வவனும் திடுக்கிட. சிட்டு தன் வகையிலிருந்த ஆரத்தித் தட்டைப் பெருத்த ஓசையுடன் கீழே தவறவிட. அதிலிருந்த குத்தமுதீர் தென்னவனின் உடையிற் தெறித்து இரத்தச் சிவப்பாய் மாறியது.

(முற்றும்)

bhorohirajoo

தமிழ் வான்களை வளர்ப்போம்!

1. சங்கீதகருமன் சுவாமி அருமிங்குடி
2. பாளையன் துறையாழ்வாரியடிகள் திருவடையூர்
3. சுவாமி பரமபிரம்மா ஆயிரமாளியில்
4. கங்காநல்லூர் சுவாமி தாயகவாசல் மலர்ந்தது
5. சுவாமி பரமபிரம்மா

6. சுவாமி பரமபிரம்மா திருவடையூர்
7. சுவாமி பரமபிரம்மா திருவடையூர்
8. சுவாமி பரமபிரம்மா திருவடையூர்
9. சுவாமி பரமபிரம்மா திருவடையூர்

10. சுவாமி பரமபிரம்மா திருவடையூர்
11. சுவாமி பரமபிரம்மா திருவடையூர்
12. சுவாமி பரமபிரம்மா திருவடையூர்
13. சுவாமி பரமபிரம்மா திருவடையூர்

14. சுவாமி பரமபிரம்மா திருவடையூர்
15. சுவாமி பரமபிரம்மா திருவடையூர்
16. சுவாமி பரமபிரம்மா திருவடையூர்
17. சுவாமி பரமபிரம்மா திருவடையூர்

18. சுவாமி பரமபிரம்மா திருவடையூர்
19. சுவாமி பரமபிரம்மா திருவடையூர்
20. சுவாமி பரமபிரம்மா திருவடையூர்
21. சுவாமி பரமபிரம்மா திருவடையூர்

22. சுவாமி பரமபிரம்மா திருவடையூர்
23. சுவாமி பரமபிரம்மா திருவடையூர்
24. சுவாமி பரமபிரம்மா திருவடையூர்
25. சுவாமி பரமபிரம்மா திருவடையூர்

26. சுவாமி பரமபிரம்மா திருவடையூர்
27. சுவாமி பரமபிரம்மா திருவடையூர்
28. சுவாமி பரமபிரம்மா திருவடையூர்
29. சுவாமி பரமபிரம்மா திருவடையூர்

30. சுவாமி பரமபிரம்மா திருவடையூர்
31. சுவாமி பரமபிரம்மா திருவடையூர்
32. சுவாமி பரமபிரம்மா திருவடையூர்
33. சுவாமி பரமபிரம்மா திருவடையூர்

34. சுவாமி பரமபிரம்மா திருவடையூர்
35. சுவாமி பரமபிரம்மா திருவடையூர்
36. சுவாமி பரமபிரம்மா திருவடையூர்
37. சுவாமி பரமபிரம்மா திருவடையூர்

38. சுவாமி பரமபிரம்மா திருவடையூர்
39. சுவாமி பரமபிரம்மா திருவடையூர்
40. சுவாமி பரமபிரம்மா திருவடையூர்
41. சுவாமி பரமபிரம்மா திருவடையூர்

42. சுவாமி பரமபிரம்மா திருவடையூர்
43. சுவாமி பரமபிரம்மா திருவடையூர்
44. சுவாமி பரமபிரம்மா திருவடையூர்
45. சுவாமி பரமபிரம்மா திருவடையூர்

களை நேரில் சந்தித்து நான் வெண்டிக் கொண்ட போது தங்கள், இப்படிக்கதை யின் முடிவைச் சொல்லாமல் "சஸ்பென் ஸில் நிறுத்தப் போவதாக என்னிடம் தெரிவிக்கவில்லை. அப்படி கூறிவிடுந்தால் நான் இக் கதையை வெளியிடுவதைத் தவிர்த்துப்பேன்.

இப்போது கதையின் முடிவு எனக்குத் தெரியும். அதை நானே எழுதி எங்கள் வாசகர்களைத் திருப்தி செய்வதும்-முடியும். ஆனால் நங்கள் அனுமதியின்றி அவ்வாறு செய்வது நம்மிடையே விரோதமாகும் வளரவே வழிவகுக்கும். இதனை நான் தவிர்த்து விடுப்புகிறேன்.

இக் கதை பன்னிரண்டு வாரங்கள் வெளிவந்தபோதே, தீபாவளி நிற்பீததில் புதிய தொடர் ஆரம்பிக்க வேண்டியிருக்கும் என்றும் எனவே அத்நிறு முந்தைய இதழில் முடிவிற மாதிரி திட்டமிட்டுக் கொள்ளு மாறும் வாய் வார்த்தையாக மட்டுமின்றி, கடிதம் எழுதியும் தெரிவித்திருந்தேன். ஆயினும் கதை முடிவவில்லை. "தீபாவளி இதழில் முடிக்க இயலாது; மேலும் பல வாரங்கள் தேவை" என்று நீங்கள் எச்சரித் திருந்தால் தீபாவளி இதழில் புதிய தொடர் ஆரம்பமாவதைத் தவிர்த்திருப்போம். ஆனால் அத்தகைய கருத்து எனதையும், நாங்கள் வெளியிடவில்லை.

தற்போது, "மேலும் மூன்று, நாலு வாரங்கள் எடுத்துக் கொண்டு கதையை முடித்துத் தருங்கள்; ஒரே சமயத்தில் நாலு தொடர் கதைகள் கல்கி இதழ்கள் சிவவழியில் இடம் பெற்றுளும் பாதகமில்லை" என்று கேட்டுக் கொண்டேன். அதற்கும் தங்கள் இசை யாடியல், முடிவுரைவாக வாசகர்களுக்கு ஒரு

கடிதத்தை எழுதி அனுப்பி விட்டார்கள்.

"கதையின் முடிவு வெளியானால் இறைப் படம் பாடிக்கப்படும்; அதனைப் பார்ப்பதில் மக்கள் ஆர்வம் குறையும்" என்று தங்கள் எண்ண மாட்டார்கள் என்று நிச்சயமாக நம்புகிறேன். ஒரு படம் வெளியான அன்றே அதன் "சஸ்பென்ஸ்" உடைந்து விடு கிறது என்பது உலகநிரந்த உண்மை. விமர் சணங்கள் வாலிலாகவும் வாய்மொழியாக வும் படக் கதையின் முடிவு அனைவருக்கும் தெரிந்து போகிறது. படம் எடுக்கப்பட்ட விதத்தில்தான் திரைப்படம் இருகிறது! அல்லது "டப்பா"வாகிறது. எல்லோருக்கும் தெரிந்த கதை, புராண, சரித்திரக் கதைகள் படமாக்கப்பட்டு வெளிவந்தன. போருவதில் எவ்வா என்று? இவைபெயர்வாம் தங்கள் அறியாதது அல்ல.

எனவே தங்கள் கருத்தை மாற்றிக் கொண்டு, மூன்று நான்கு இதழ்களில் கதை யைத் தொடர்ந்து எழுதி முடிப்பீர்கள் என நம்புகிறேன். கல்கி வாசகர்களுக்கும் எனக் கும் அளப்பரிய மதிப்பினை அளிக்கக்கூடிய சாதகமான பதிலை ஆவதுடன் எதிர் பார்ப்புகிறேன். கல்கி வாசகர்கள் லட்சக் கணக்கானோருக்கு ஏற்படக்கூடிய ஏமாற்றத் தைத் தவிர்த்துமாறு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மிக்க அன்புடன்,

(சி. ராஜேந்திரன்)

(ஆசிரியர், கல்கி)

நின்று பார்க்கிறாது, சென்னை

அனுப்பு, சசிப்பாக மாற....

கண்களைப் பச்சோதித்துக் கொள்ளுதென் னால் பெரியவர்களுக்கே சம்பந்தமில்லை. குழங் கைகள் பாடு கேட்க வேண்டுமா? உலகை சிபிரேயம் மாட்டிக் கொண்டு, அதில் பல்வேறு வெண்கலனை டாக்டர் மாற்றி ஈரத்திப் போட, எழுத்துக்கள் அடக்கிய சாட்சிபட்டத் திரும்பத் திரும்பப் படிப்பதென்பது அனுப்பான என்மல் தான். ஆனால் அதனவே குழந்தைகள் வினைவாட் டாகக் கருதி சகிக்குமாறு செய்கிறது ஒரு பிரிட்டிஷ் திருவணம்!

அட்டைமீள் பட்கென் அகன்று பிரிவுகளின் கருவத்தில் முகமூடிக்களைச் செய்துவிட்டு, அதை அணிந்ததும், அதில் கெட்ட ஸிபிரேயக்களைப் பொருத்தி விடுகிறார்கள்.

படத்தில் ஆக்கை முகமூடி அணிந்திருக்கிறாள் நெய்தல். இந்த உபாயத்தால் குழந்தைகளின் ஒத் துறப்பு அதிகரிக்க, பச்சோதனைக்கு ஆரும் தேரம் பாடுவாகக் குறைத்து விடுகிறதாம்!

பால் குலம்.
சுவை வளம்.

NUTRINE

மில்க் பிஸ்கிட்ஸ்

இப்போது
புதிய, கன்கவர் பேக்கிங்ஸ்!

தேவேந்திரா சாரீஸ்

மிசமிச உயர்ந்த பட்டும் நூலும் கலந்து தயாரிக்கப்பட்டது.

H.O.27, ரவா கத்தப்பன் தெரு, சென்னை - 3, போன் : 33113

கிளை ஷோ-ரூம், கடை எண்:7, ராமல் பஜார் (பண்டி பார்ச் எதிரில்)

தியாகராய நகர், சென்னை - 17, போன் : 463367

தேவேந்திரா புடவைகள் கிடைக்கும் இடங்கள்

* திருமதி. விமலா ராகவன், 8A/8B, முதல் மாடி, W.E.A W.E.A. என்னை மார்க்கெட், ரெவால்பாக், புதுடி-110 005. * சாமாட்சி சில்க் ஹவுஸ், 378 W.E.A. அந்மல் கான் ரோடு, ரெவால்பாக், புதுடி-110 005, போன் : 551050, 551784. * மதராஸ் டெக்ஸ்டைல்ஸ், 4/41 சரஸ்வதி மார்க், W.E.A. ரெவால்பாக், புதுடி-110 005. * காஞ்சிபுரம் சில்க் ஹவுஸ், (சவுத் எண்டு) 8A/40 W.E.A. ரெவால்பாக், புதுடி-110 005, போன்: 5723621. * பங்கஜம் கத்தரராஜன், 11 08 D.D. Flax முனீர்கா, புது டெய்-17. * நல்லில் சில்க் சாரீஸ் சென்ட்ரல், 401, டெயர்ஸ் ரோடு, மாதவன், பம்பாய்-19. * ஆர். ராஜாமணி அம்மாள், 46, முத்துமாரி அம்மன் கோயில் தெரு, பாண்டிச்சேரி-605 001. * சோவங்கி கிளாட் ஸ்டோர்ஸ், 7 பிவந்திவாஸா பிஷ்டம், எம்.எம். ரோடு, மாதவன், பம்பாய்-400 019. * வதா கிருஷ்ணன், பிளாட் நெ. 20 காமதேஜு கோ.ஆப்.பெஸ்டம் சாஸர், செம்பூர் பம்பாய்-52 (கிளாட் பாண்டரி அருகில்) * ஜெயபுரீ, 1-ஏ, நேசம்பிரியா பார்க் ரோடு, கங்கத்தா:28. * திருமதி டி. எஸ். சகுந்தலா சீனிவாசன், 18/1-ஏ, வாய்பாக் போர்ட் ரோடு, (மினார்வா & பஸ்பா சர்க்கின் மத்தியில்) பெங்களூர், போன்: 224257, 26/1, கிழக்கு பார்க் ரோடு (மல்லைவரம் போஸ்ட் ஆபீஸ் அடுத்து), பெங்களூர்-560 003. * திருமதி துர்க்காம்பாள், 32 சேஷபுரம், தென்னூர், திருச்சி-620 017. * திரு. B. சேதுராமன், 50/5 பாணாதுரை தெற்கு வீதி, ரும்பகோணம், போன்: 20573. * ஆர்.வி. கத்தரராய், 13, மதறாய் 4-வது தெரு, மதுரை-625 001, போன்: 26285. * திருமதி எஸ். லட்சுமி, 24 சீனிவாசா தெரு, சேலம்-1. (ரவீஸ்வே ஸ்டேஷன் அருகில்) * ரங்காச்சாரி கிளாட் ஸ்டோர்ஸ், 123, செங்குப்தா தெரு, கோயமுத் தூர்-9. * ஸ்ரீ முருகன் கிளாட் ஸ்டோர், 3, ஆரோக்கியசாமி ரோடு கிழக்கு, ஆர். எஸ்.புரம், கோவை-3. * மதறாராஜா சில்க்ஸ், 78, உருமைய ரோடு, பொன் னாச்சி-1, போன் : 4132. * மகாலட்சுமி சில்க் சென்ட்ரல், தீன் பிஷ்டம், (உள்புறம்) 175/71, மேல் வீதி, சிறப்பரம். * ஜெமலாபதி ஏஜென்ஸிஸ், 2711 நான்மக்கார செட்டித் தெரு, கஞ்சாவூர். * பாசீரதி முர்த்தி, 100 ஸ்ரீவரதாபுரம் தெரு, கல்விடைக் குதிச்சி, திருநெல்வேலி. * எஸ்.கத்தரம், 9, சாஸ்தான் கோயில் தெரு, வடவீசுவரம், நாகர்கோவில்-2. * திருமதி. கே. சீதாலட்சுமி, 41, 6-வது டிரஸ்ட் சிராஸ் தெரு, மத்தவெளிப்பாக்கம், சென்னை-26, போன்: 73244. * திருமதி சாலித்திரி பாலு கப்பிரமணியம், 1, 7-வது தெரு, நங்குலூர், சென்னை-61. (பின்னையார் கோயில் அருகில்) போன் 423737. * சரோஜா கிருஷ்ணமூர்த்தி, A.P. 1185, 6-வது தெரு, தென்றல் லாவுனி (P.T.O டிப்போ எதிரில்) அண்ணா நகர், சென்னை-600 040. * பாலாஜி கிளாட் சென்ட்ரல், 12-ஏ, கக்கன் தெரு, (வித்யா தியேட்டர் எதிரில்) மேற்கு தாம்பரம், சென்னை-45. * திருமதி கலோசனா கோவிந்த், 2, எம்.ஜி.டி. செலவ் சிராஸில், குரோம்பேட்டை, சென்னை-44. * எஸ். பொன்னப்பன் 6.1.223, 1-வது பஜார் செந்திராபாத் (ஆ.பி.) போன் : 58582.

குறிப்பு : மற்ற இடங்களில் வாய்க்குவது எங்களுடைய தயாரிப்பு அல்ல.

தமிழக அரசு தன்னுடைய கண்ணாடியில் பார்த்துக் கொண்டு, நடைகளைத் தர செலுத்து கொண்டான். அதனை வந்து பக்கத்தில் சிற்பது கண்ணாடியில் சிம்பமானது. அதனை அப்பின் நடைகளைக் காண்பது பார்த்தான்:

“எல்லாம் நல்ல துணைகளுக்குப் போயிட்டு வந்திடலியா?”

“இச்சி அந்தஸ்து... ஸைப் எங்கிருக்கு?”

“யோசி... வாய்ப்புக்குத்தான் போகணும். அதிவதான் நல்ல தான்... அதேந்த தெருவுக்குப் போகணும்... கமலத்தாத் காண் பிக்கச் சொல்றேன்...”

இத்தகைய தடைகளையும் போட்டுக் கொண்டு பிராவதா என்ற சூழல்பம் வந்தது அன்வரீக்த.

"அதே... தன்னிக்குப் போகணுமென்று நான் வெல்லும் அட்டி வெச்சிட்டா..."

"அதனாலே என்னம்மா, பொட்டுட்டிப் போ..."

“உயிர்க்குப் பரமம், தக்கதா?”

“பகல்லை என்னம்மா... நாலு தெருவுக்கும் ஒரே
பயப்... நாலு தெருவும் கூடும்... புதுப் பொண்ணு,
புதுப்பொண்ணுன்னு பாடப்பாங்க. பாடி ஆட்டு மது
கண்ணு கேட்பாங்க. இந்த ஏரியாலை பொன்னாச்
சிக் காட்டு யுடுன்னாநான் எங்கணைப் பந்தித் தெரி
யும். இத்தனை நுகையைப் போட்டிருக்காந்தப்
பாட்கலையுங்க. பொன்னாச் சிக் காட்டு மதுமக
கத்திதான்னு சொல்பாங்க. நமக்குப் போன
துவங்களுப் திருப்பாய்ச்செல். அவங்களுக்
கெல்லாம் ஸரிய எரியும்... எரியட்டுமா? எனக்கு
வசதியான, அழகான மதுமக கெல்லாச் சிறு
காணு. நான் எல்லாருக்கும் காட்டி, போன்
டாமா!”

செயல்பாடுக்குத் திகைப்பைப் பராமரித்ததான் இருந்தது. நாகவகளை விடாமல் கையாடிக் கொள்வதில் அந்தந்த பிரதானமையிலுமிருந்து ஆக்சிபென்ட் ஒன்றுபடவேண்டும். சரி. எதற்குப் பதிலாக நோக்கிச் செல்லவேண்டும் என்று துருவணை எடுத்துக் கொண்டது. என. நானும் உயிரேன் அம்மான்" என்று கமலமயம் விளம்பினாள்.

தினனப் பாய்வு வளைத்து
விடப்பது போல் துடங்குகின்
வரிசை இருந்தது. டிரைவரின்
கவலையெல்லாம் ஸ்பிரிதன் துடங்
கலை மறைத்துள். என்மையர்
புரிகையாய் வுள்ள பக்கம்
இருக்கிறது. துடங்குகின்
வரிசை மறுபடி போரில்

நடிக

சு. ப்ரபாக் மணியன்

செய்யப்படும், ரொம்ப நேரம் பார்த்துக் கொண்டிருந்தான்.

குடங்களுளையே பார்த்துக் கொண்டிருப்பது அலுப்பையடி வைத்தது. மற்ற கொண்டளையே பார்த்தான். அவர்கள் தனித்தனிக் குழுக்களாகப் பேசிக் கொண்டிருந்தனர். இவனுடன் போ அவர்கள் அக்கறை கொள்ளாமல் இருப்பதாய் பட்டது. அவர்களின் கழுத்துகளைப் பார்த்தான். பலர் வெளும் தாலியா. சந்தான் இருந்தனர். சிலருக்குத் தாலியுடன் ஒற்றைச் சங்கிலிகள் இருந்தன. நகை பற்றின அக்கறை எதுவும் இல்லாமல் அவர்கள் இருப்பதாய் பட்டது.

நிமிர்வின் குடத்தை இடுப்பில் வைத்துக் கொண்டிருந்த கம்பாளையிப் பார்த்தான்: "மார் உங்களுளியா?"

"ஆமாங்க..."

"இன்னொருத்தி இடைமறித்தாள்: "பொள்ளாச்சிக்காரர்! நீட்டு மருமகனா?"

— முதல் கேள்வியைக் கேட்டவர் ஆமா என்றான்.

"அவளுக்குப் போய்த் தளதளன்னு மருமக கெடச்சிருக்கா பாறேன்..."

"இதுவே தளதளன்னு சொல்லியா?"

"நகையையும் சேர்த்துத்தான் சொல்றேன்."

பேச்சு மெல்லியான தொனியில் போட்டது. மார் மார் பக்கமிருந்து வருகின்றது என்பதையும் அறிந்து கொள்ள முடியவில்லை. குடங்கள் நகர்த்து அவள் ஒற்றை வந்தது.

"அண்ணி நமிக் குடம் வந்திருக்க... நீங்க எப்படி அழங்க..."

கம்பளி மேலும் கீழுமாகப் சைப் முனைவை ஆட்டி முழுப் பலத்தையும் அதில் செலுத்த. பலபளவென்று தண்ணீர் வந்தது. மூச்சினரத்தது. குடம் நினைவதற்குள் மார்பில் எங்கோ வலித்தது. அட்டைகையி், கரக மாஸையும் கழுத்தில் இருந்து விழந்து விட்டுப் போய் தந்தனத்தன்.

"புதுப் பெண்ணு; வெகிறுக்கும்..." - யாரோ சொல்லிச் சிரித்துக் கொண்டார்கள். ஏறிட்டு, தூர முகம் பார்த்த முடியாமல்

"தேர்நல்வ தெயிக்க வந்தா சிக்கை நடவடிக்கையை மேற்கொண்டோம்னு தளவளி கொவ்வாரே... என்ன அது?"

"தேர்நல்வதற்கு அதிகச் செலவு ஆகிறதாலே தெயிக்க வந்தா அப்பறமாத் தேர்தலே நடக்காமல் கவனிச்சப்பா ராம்!"

— காஞ்சி எஸ். கிணகதீன்.

துடம் நினைவட்டும் என்று பம்பி முனைவை அழுத்திக் கொண்டிருந்தான். மூச்சு நின்று நின்ற வருஷது போலிருந்தது.

"கழுத்தில் காதுவே கொஞ்சம் நகை மின்னாக்கண்ணா கடுங்க சந்தோஷம்தான் படுஷ்டுக்கு..." - வேறொரு பெண் பேசினாள்.

ரொம்பவும் அலுப்பாக இருந்தது எல்லரிக்கு. மூச்சினரத்த களைப்பினாலே குடங்கள் எடுத்துக் கொண்டு நடந்தனர்.

அதற்கப்புறம் திணமும் இரண்டு தளவகளாவது போரிங் சைப்பிக்குப் போக வேண்டியிருந்தது அவளுக்கு. எல்லோரும் அவளைத் தூரப் பார்வையே பார்த்தார்கள். மாரும் போலியை, எவ்வேளையும் கழுத்தையே பார்த்துக் கொண்டல் சைவது போலிருந்தது. நகையில்லாமல் இயல்பாய் இருக்கலாமே என்று பறும். அக்கறை "அது எதுக்கு. இருக்கறப்போ போட்டுக்கறதுதானே" என்றான். இவர் கருக்கும் நகைகள் இல்லாமல் இருக்காது. இருக்கலாம். வேஷம் எதற்கு என்று விட்டிய் போட்டு வைத்திருப்பார்களா. அப்படியும் விசேஷத்திற்கென்றும் போடக் காணும். அது ரொம்பவும் சாதாரண ஜனங்கள் இருக்கும் பகுதிதான் என்பதும் தெரிந்து கொண்டான்.

எதிர்த்த வீட்டுப் பெண் ஒரு தான் காதுக் கம்பங்கள் இல்லாமல் வந்து போரிங்விட அழுது கொண்டிருந்தான்: "இருந்திருந்தது அங்குமணி தங்கறும் போச்சோ. இதுக்கு கூடக் கையாடலாகாத பொழப்பு என்ன பொழப்போ..." பலர் அவளுக்கு ஆறுதல் கொள்ளார்கள். நகை இல்லா விட்டாலும் தல்ல வாழ்க்கை இல்லாமற் போகாது என்ற நிர்மாணத்தையும் கொள்ளார்கள். எல்லரிக்கும் அவளுக்குச் சொலவது போ வேண்டும் போலிருந்தது. பார்த்து புன்னகை செய்தாள். அவளின் புன்னகை எதிரிவினைபாய் அப் பெண் சற்று எரிச்சல் பட்டதையே வெளிக்கொட்டியது.

அடுத்த இருபதாம் நாள் குடங்களுடன் நடக்கையில் அந்த எதிர்த்த வீட்டுப் பெண் தென்பட்டாள்: "என்ன ஒண்ணு கொறந்துருக்க" என்றான். அவள் குடங்களைத்தான் சொல்வதாய் நினைத்து, "ரெண்டு ரெண்டா டூக்க கஷ்டமாயிருக்கு" என்றாள்.

"அதில்வே... கழுத்துவே... குடம் கொறந்தோ எதுக்குக் கேக்கறாங்க..."

திக் கொன்றுது எல்லரிக்கு. சரியாய்க் கவனித்திருக்கிறாள் என்றிருந்தது.

"நேத்து அடமாணக் கடைவிலே வெள்ளி பாத்நிங்களைப் போடப் போனப்போ உங்க மாமா நகையை வெச்சட்டிருந்தார்."

"அது எல்லோட நகைதான்னு எப்படிச்

சொல்வீங்க.."

"பொன்னாச்சிக்காரர் ஸ்டீவோ உன்னைத் தவிர யாருக்கு நகைகிடுக்கு..."

— அத்தை கல்யாண விசேஷங்களுக்குப் பிறகு நகை எதுவும் போடவில்லை. இரவல் வாங்கியதை முன்பு போட்டு. பின் தற்சமயம் திருப்பி இருக்கலாம். அத்தை கழுத்தில் சல்பமால் நகை இல்லை என்பது ஞாபகம் வந்தது. சஸ்வரியும் கேட்கவில்லை. "வேபாரத்துலே ஏதோ கஷ்டம். அதுதான்..."

எதிர் வீட்டுப் பெண் எப்பப்பில் பலரிடம் இளையே சொல்லிக் கொண்டிருக்கிற மாதிரி பட்டா. அன்னாக்கு விட்டு இரும்புறியே போது. அவள் நிறைவு பேசிக் கொண்டு வந்தது சஸ்வரிக்குச் சந்தோஷமாக இருந்தது.

"உங்கத்தைவிட நான் பேசினதெச் சொல்லாதே. புடிக்காது..." என்றான்.

மறுநாள் அந்தப் பெண் ஒரு சிலரை எப்பப்பில் அறிமுகப்படுத்தி வைத்தாள். அவர்களுடன் மெல்ல மெல்லப் பேச்சும் வளர்ந்தது.

ரொம்பவும் அலுப்பாவிருந்தது. நகை என்பதை மனத்தில் நிறுத்திக் கொண்டே இயங்குவது சங்கடம் அளித்தது. கழற்றி விட்டால் நன்றாய் இருக்கும் என்று பட்டது. அத்தை ஏதாவது சொன்னாலும் சொல்லான். பரவாயில்லை ஏதாவது சொல்லிக் கொள்ளட்டும். என நினைத்தாள். கழற்றினாள்.

கழற்றின கையோடு அத்தை முன் சென்றான். அத்தை நினைத்துப் பார்த்த மாதிரி இருந்தது. "கழட்டி வச்சிட்டியா..."

"ஆமா அத்தை..."

"சரி..."

அத்தை காரணம் எதுவும் கேட்கவில்லை என்பது சஸ்வரிக்கு ஆச்சரியமாகத்தான் இருந்தது.

அன்னாக்குப் எப்பப்பில் பலர் அவளை அகிசயத்துடன் பார்த்தார்கள். என்னாக்க என்னாக்க என்று பரபரத்துக் கேட்டார்கள். "கம்பாநான் கழட்டி வெச்சேன்" என்று சொன்ன போது திருப்பிப்படாத வர்கள் போல் பார்த்தார்கள். எல்லாம் திருட்டுப் போலிடுக்க; வித்தாக்க; அடமானத்துக்குப் போலிடுக்க என்று சொல்லி இருந்தால் சந்தோஷப்பட்டிருப்பார்களோ என்றும் நினைத்தாள்.

கொஞ்ச நாள் கழித்து அத்தை அவளிடம் கேட்டான்.

"சஸ்வரி நகையெல்லாம் கழட்டி வெச்சிட்டேயேயே..."

"ஆமா அத்தை..."

"கழட்டி வெச்சிட்டதும் நல்லதுதான். இப்ப கொஞ்சம் வேண்டியிருக்கு. பின்னம் ரொம்பவும் மோசம்ன்னு மனோகரி சொல் சிலிருப்பான். ரொம்பவும் நஷ்டம்தான்.

"போய்டீமேன் கவர் கொடுத்தாக் கூட ரொம்பக் கூச்சப்பட்டு வாங்குறாரே உன் வீட்டுக்காரர்..."

"அவருக்கு அடிக்கடி ஆயில் ஞாபகம் வந்துவிடுமீ!"

— ஆம்பூர். பரத்தாமன்.

ஏதாக்கம் பணம் போட்டா திருப்பிவர பண்ணலாம்."

"பண்ணுங்க அத்தை."

"உன் நகைகளைக் கொடுத்தா, அடகு வச்ச பின்னம்மே போடலாம். விசுப்ப மிருத்தா துடு. அப்பறம் வீட்டுக்கலா முடியாது."

அமுதகையாக வந்தது. இவ்வளவு சீக்கிரம் நழுவிப் போகும் என்று நினைக்க வில்லை.

"மனோகரி உங்கிட்ட நேரிடையா எப்படிச் சொல்றதுன்னு சங்கடப்பட்டான்."

மனோகரி தனிமை வேளைகளிலெல்லாம் அவளின் கழுத்தைப் பார்த்தே பேசினாள்: "இந்த வருஷம் பின்னெஸ் மட்டும் மறுபடியும் மிகக் ஆகட்டும். இந்த வருஷக் கடைமியிலேயே கழுத்து நிறைய நகை பூட்டிடுறேன்..."

"செய்ய்க..."

"செய்யவேன்னு நம்புறியா..."

"உம்..."

எப்பப் பெண்களுக்கெல்லாம் அவள் தங்களைப் போலவே இருப்பது ஆறுதல் தந்திருக்க வேண்டும். இவல்பாயிப் பேசினாள்; தாம்பத்தியம், சினிமா, பக்கத்து வீட்டு விவகாரங்கள் என்றெல்லாம். கலபமால் சஸ்வரியும் அவரிடனுடன் முழுமையாய் ஒட்டிக் கொண்டாள். "பொன்னாச்சிக்காரர் ஸ்டீவோ மருமக" என்பது அவளின் அத்தைமையையும், அவளின் முன் விரோதங்களையும் நினைவுபடுத்துமாறலால் அப்பெயரில் கூப்பிடுவதில்லை என்றும் தீர்மானித்துக் கொண்டார்கள். "சஸ்வரி" "சஸ்வரி" என்று வாய் நிறைய அழைத்தனர். சஸ்வரிக்குச் சந்தோஷமாகவே இருந்தது.

விசேஷங்களுக்கு வெளியில் போகையில் கவரிங்கை இரவல் வாங்கிக் கழுத்தில் மாட்டிக் கொண்ட முதல் தரம் மட்டும் உச்சமாண துக்கமானதாக அவனுக்கு இருந்தது.

சிசாலிலாமல் சிசாலிலத்தானோ..?

* நாழ்த்து வரும் கல்வித்தரம் கவந்துரைவாடல் நெப்பாளத்தாக இருந்தாலும், தாய்நூல் கவிஞர் மானவ மானவிகளையும் பங்கு கொள்வதில் சேர்வதில்லை. கலாம் என்று சொல்லியது. முகப்பு அட்டையில் இருந்த மானவ தன் புத்தகங்களுடன் உலகியல் மானவ தாவளையும் உடன் வைத்திருந்தது. தரம் குறைந்ததற்கான ஒரு காரணத்தைச் சொல்லாமல் சொல்லத்தானே!

சென்னை - 82, கே. ராஜகோபாலன்.

* நாழ்த்து வரும் கல்வித் தரம் பற்றிய உரைவா டணல் படித்தேன். கல்வித்தரம் - கல்விகளில் மட்டுமே குறைந்தது. விவ்வை, கல்வி பரவலாகப் பட வேண்டும் என்பதால் தாமத கல்வித்தரம் அடித்தனமே அளவளவில்லை. கரும் புவனம் இல்லாத பள்ளிகளும், குறைவாகிவிட்ட பள்ளிகளும் தொடர் வது ஒருபக்கம். உயர்தரம் பள்ளிகளிலும் மேலினால் பள்ளிகளிலும் ஒரேவகையில் 80, 70 என்ற மாணவர் எண்ணிக்கை மட்டுமே இருக்கும். தங்கள் பள்ளி மாணவர்கள் எல்லாம் தங்க உயர்த்த மதிப்பெண்கள் பெற வேண்டும் என்பதற்காகப் பார்த்திருக்கும் பழக்கத்தைத் தவிர்த்து ஆசிரியர்களே ஊக்குவிக்கும் கொள்கை - வேலியே பரிசை மேலும் - இன்னொருபக்கம். இப்படி எ த் த என எத் தனவோ?

தேவக்கோட்டை, க. வெல்லையா.

* இய்வாரம் கல்வியில் இடம் பெற்ற 'பீச்சை மாமாவின் கடிதம்' சிறுகதை தெற்குத் தொட்டு வருவது அருமைவாய் படைப்பு. கதைகள் படித்த போது, சிறுகதை என்ற வகையே ஏற்பட வில்லை. பக்கத்து - எதிர்விட்டுச் சம்பந்தத்தை தேரில் பார்ப்பது போல் இருந்தது. இதை இன்னொரு பார்வையைப் படித்த போது, கவிதை குணமாகியது.

கதுவா - 1, பிரபாகர் பிசியல்.

* தமிழக அரசு தடை செய்திருப்பது மற்ற மாநிலம் கல்வி தனிமார் நடத்தும் பரிகர் பிரேமசாத்தரம். மற்ற மாநில அரசுகள் நடத்தும் பரிகர் பிரேமசாத்தரம் தடை செய்யப்படவில்லை. 'தரக' இதைப் புரிந்து கொள்ளுங்கள்!

ஆலமூர், வெள்ளக்கால் இரா. கந்தையா.

* தெல்லை ஜெபமணி அவர்களின், தன்னம்பிக்கையும் வீடாறுவதிலும், எடுத்துக் காண்பதை முடித்தே நிறுத்து என்ற குறிக்கோளும் என் தெருவத்தை தெரிவித்தது. பலனை எதிர்பார்க்காமல் அயரும், அயருவது சகாக்களும் மேற்கொண்ட வாத்தினரையும் சாதாரணச் செயல் என்று கறிவிட்ட முடிவாது!

தக் சமயத்தில் அளவால் பற்றிச் செய்தியை முழுமையாக வெளியிட்ட "கல்வி"க்கு மாணவர்த்த தனி...! காட்டாருவதற்கு, என். குருமுத்திர.

* ஒரு வி. வீட்டர் நடப்பது எவ்வளவு பேருந்தை எதிர்பார்க்கிறோம்! எழுப்புவது வலிமை, எழுந்தது வி.வீட்டு மேல் நடந்த தெல்லை ஜெபமணி பாராட்டுக் குழியைத் தான்! அ. சரவணசுந்தரன்.

* பேரட்டிக் கதைகள் ஒரு இன்னும் வதார்த்தத்தில் விவ விடுகளில் நடப்பது தான். ஆனால், பெரும்பாலான எழுத்தாளர்கள் இக்கருவியை நடைக்கலைவாக அன்றி சீரியலாக உபயோகிக்கத் தவறுகிறார்கள். ஆனால் இருந்தாலும்... கே.பி. ஜனார்தனத்தின் 'புதிய பார்வை' பிரசுரிக்கும்படி இருந்தது.

குடிவாத்தம், கே.வி.எஸ். மணியன்.

* முதலமைச்சர் பட்டினியால் கண்ணீர் வழிப்பதாகக் கூறுவது (கட்டுரை) வேதனையடைந்தான். இதைத் தீர்க்க வேண்டி காத்திருந்தான் அதுமே மேலும். ஏனென்றால் இந்த வாயில்லா விவரங்களைக் கண்ணீர் வழிக்கும் உண்மையான அரசியல் வாதி அயராதேன்.

மேலூர், கே.ஆர். தேவேந்திரன்.

* இந்த வாரத் தயையம்மே மேலு அற்புதம், வந்த அழகு தலை விரித்ததும் காங்கிரஸ் ஆட்சியை ஏற்படா? தினவாய் ஆட்சி அமைப்பது என்னும் ஸ்தலத்தை ஏற்படுத்தும் தேவிய முன்னிலை ஏற்படா? என்று வாக்காளர்கள் குழப்பித் தெரிக்கையில், முன்னது பங்குர திறம் என்றும், பின்னது கவலை யில் விளைந்த அனுமான் என்றும் விளக்கித் தனிக் கப்பட வேண்டியது வந்து ஆட்சியை என்பதைத் தெரிவிக்க விளக்கியுள்ளார்கள்.

சென்னை - 114, பார்த்திபன்.

* 3.10.88 இதழில் கேள்வி பதில் பகுதியில், மாண்புமிகு மக்கள் நலவாழ்வு துறை அமைச்சர் டாக்டர் பொன்னுடி அவர்கள் கூறினதாக வெளியிட்டுள்ள கருத்து நம்பதார்த்தம். எங்கள் அமைச்சர் கூறிய பொதுக் கூட்டத்தில், "தெலங்காணியில் முதல் தரம் வரில் தெரிவித்ததைத் தெருவின்ற வாழப் பாடினம்...." என்றதால் குறிப்பிட்டுப் பேசினாரே தவிர, கல்வியில் குறிப்பிட்டுள்ளதைப் பேசும் பேச வில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

சட்டசபை முத்தாய்விப் பிரேமசாத்தரம் சிறு, காழப்பாடி சாமுத்திரி அவர்கள் தொடர்ந்து பேசி வருவதைக் குறிப்பிட்டுப் பேசும் பொழுது அமைச்சர் அவர்கள் இய்வாறு குறிப்பிட்டார்.

சென்னை - 8, ஆ. ரவிசுந்தரன் (தேர்தல் கமிஷனார்) (மக்கள் நலவாழ்வுத் துறை அமைச்சர்)

* அமைச்சர் பொன்னுடியின் கூற்று பற்றிய கேள்விக்குத் தராக அளித்த பதில், 'கல்வி தருவியை வார இதழ்' என்பதை உறுதி செய்தது. வாழ்க 'கல்வி' வின் நடுநிலைப் போக்கு? சேயம் - 8, பி.கே. பரமேஸ்வரன்.

பதன் அச்சத்தில் அச்சிடுபவர் வி. மு.நீ. பதன் பட்டிகைகள் பல திறவேட விவிட்டுச் சச்சரக வெளியிடுபவர்: வி. கைத்திறந்ததும், ஆசிரியர்: வி. 30ஜேத்திரன். முகவரி: தேவக்கோட்டை, சென்னை - 600 022, பொன் தீர்வாகக் காரியவாய் 431543, 434137; 434190, ஆசிரியர் குழு அலுவலகம்: 434145. ஆண்டுச் சந்தா - உத்தரவு: ரூ. 120/-; வெளிநாடு: கப்பல் தபால் ரூ. 300/-; விமானத் தபால் ரூ. 700/-, ஆறு மாதச் சந்தா - உத்தரவு: ரூ. 65/-; வெளிநாடு: கப்பல் தபால் ரூ. 150/-; விமானத் தபால் ரூ. 350/-.

சுழன்று வசிகரிக்கும் வீணா பாவாடைகள்

வீணா

முதுவழியில்
நாகரிகம் படைக்கும்
முக்கோவைகள்

வீணா பாவாடைகள் -
தனித்திரம் போது தெய்வப்படு
புகை பாரம்பரியமானவை!
புகைத் திரிக்கும் புகைவாக்கு
ஏற்றவை எப்போய்மீடு தெய்வம்
மீட்ட 'மலிவு' பாவாடைகள்!
மலிவு போன்ற மகன்கள்
கனகாது! வசனைத் திரைகளில்,
வசனை மலிவு மற்றும் எண்ணற்ற
புகைவாக்குகள்... வீணா
பாவாடைகள், எண்ணக் காலம்
கனகாது ஏற்றவை. நெய்ச்சி
தூசுமேட்டி துவள்கிற துவளி-
கனகாது கிடைக்கின்றன,
அணிபுகைவா வீணா
பாவாடைகளை, உணர்வுகள்
மாற்றுகை.

தலைப்புகள்:
வீணா - தெய்வப்படு, வசனை
விடுபட்ட,
(எண்ணக் காலம் திரைகள்)
தெய்வப்புகைவா-200 100.

பட்டொளி வீசிட பரவசமூட்டும் தீபாவளி

உங்கள் கவனம் பட்டுச்சேலை! எங்கள் கடைகளோ வண்ணம் சோலை! உங்கள் தேர்வுக்கென்று எங்களிடம் எண்ணற்ற வகைகளில், வண்ணங்களில் காத்சிபுரம், பஞ்சுரம், பெங்குரம், தர்மாவரம், மணிப்பூரி, ஆரணி மற்றும் காவூர் பட்டுப் புடவைகள் மலை போல் குவிந்துள்ளன.

ஹனீபா டெக்ஸ்டைல்ஸ்

14, 8ம் தியாகராஜ சாலை, பாண்டிபஜார், தி. நகர், சென்னை - 600 017.